

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 7. juni 2017

Sag 56/2017

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Henrik Stagetorn, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Horsens den 26. april 2016 og af Vestre Landsrets 10. afdeling den 12. oktober 2016.

Procesbevillingsnævnet har den 2. marts 2017 meddelt begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om udvisning.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Vibeke Rønne, Poul Søgaard, Henrik Waaben, Oliver Talevski og Jan Schans Christensen.

Påstande

Dommen er anket af tiltalte, T, med påstand om, at udvisningen gøres betinget.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anbringender

T har anført navnlig, at betingelserne for at udvise ham ikke er opfyldt, idet udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Han er omfattet af artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om yderligere associering mellem EØF og Tyrkiet (associeringsafgørelsen). Udvisning kan derfor kun ske, hvis hans personlige adfærd aktuelt udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt al-

vorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Han er ikke tidligere dømt for at have påført andre alvorlig personskade. Ved den nu foreliggende dom er der tale om alvorlig personfarlig kriminalitet, der imidlertid er udøvet under helt særlige omstændigheder og med lavere forsætsgrader end direkte forsæt. Der er derfor ikke anledning til at antage, at han vil begå nye alvorlige lovovertrædelser, der kan forstyrre den offentlige orden i Danmark.

En udvisning af ham vil være særlig byrdefuld, jf. udlændingelovens § 26 og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Det følger af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at der skal meget tungtvejende grunde til at udvise personer, der er født i værtslandet, og som er uden reel tilknytning til hjemlandet.

Han er født i Danmark og har haft sin opvækst og skolegang samt sit arbejdsliv her i landet. Han har endvidere en stærk tilknytning til sin familie, der ligeledes bor i Danmark. Han har en hustru og to børn i Tyrkiet, men han har ingen reel kontakt til hustruen længere, og han havde forud for gerningstidspunktet ansøgt om skilsmisse. Kontakten til hans børn er senest sket ved, at børnene har besøgt ham i Danmark. Han har alene været på ferie i Tyrkiet, men han har hverken netværk, venner eller bekendte i landet. Han har derfor ikke længere nogen reel tilknytning til Tyrkiet. Tilknytningen til Danmark er efter en samlet afvejning markant stærkere end tilknytningen til Tyrkiet, og der stilles ifølge retspraksis meget strenge krav til udvisning af personer, der er født og opvokset i Danmark.

En betinget udvisning har til formål at give en klar advarsel til den kriminelle og samtidig tjene som en alvorlig påmindelse om, hvad konsekvensen af næste skridt på en kriminel løbane vil være. Han er ikke tidligere blevet udvist betinget, og anklagemyndigheden har ikke i tidligere sager nedlagt påstand om udvisning eller betinget udvisning.

Det vil være i overensstemmelse med retspraksis at udvise ham betinget, således at den betingede udvisning tjener som en advarsel om konsekvenserne af eventuel fremtidig kriminalitet.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at der er i udlændingelovens § 22, nr. 1, 2, 3, 6 og 8, er hjemmel til at udvise T, idet han er idømt fængsel i 8 år for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 237, jf. § 21, og § 192 a.

Udvisning af T er ikke uforenelig med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Associeringsrådets afgørelse fra 1980 eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Den adfærd, der er kommet til udtryk gennem Ts kriminalitet, udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Udvisning vil derfor ikke være i strid med artikel 14 i associeringsafgørelsen.

Udvisning af T vil heller ikke være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Grovheden af den begåede kriminalitet og længden af den idømte fængselsstraf taler således med betydelig styrke for udvisning. T er idømt 8 års fængsel for at have forsøgt at dræbe tre personer under anvendelse af et skydevåben. Drabsforsøgene blev udført mod de forurettede i deres eget hjem.

T er født og opvokset i Danmark, og hans forældre og bror bor her i landet. Heroverfor står imidlertid, at han ikke er velintegreret i det danske samfund, idet han ikke har nogen uddannelse, ligesom han aldrig har haft fast tilknytning til det danske arbejdsmarked. Hertil kommer, at han ikke her i landet har børn eller i øvrigt nære slægtninge, med hvem der består en afhængighed. Endelig har han ikke på noget tidspunkt søgt om dansk statsborgerskab.

Under de anførte omstændigheder kan der ikke stilles store krav til omfanget af Ts tilknytning til Tyrkiet. I alle tilfælde må det lægges til grund, at han har en væsentlig tilknytning til Tyrkiet, idet han blev gift i Tyrkiet, hvor han også har to mindreårige børn. Han både taler og skriver tyrkisk, og han har jævnligt været på ferie i Tyrkiet. Han er desuden værnepligtig i Tyrkiet, hvor han på et tidspunkt må forventes at skulle aftjene sin værnepligt.

Den omstændighed, at der ikke i forbindelse med tidligere sager mod T blev nedlagt påstand om udvisning, kan ikke begrunde, at ubetinget udvisning i den foreliggende sag undlades.

Supplerende sagsfremstilling

Af Udlændingestyrelsens supplerende udtalelse af 6. april 2016 fremgår, at T er omfattet af artikel 7, stk. 1, 1. led, i Associeringsrådets afgørelse fra 1980. Af denne bestemmelse fremgår, at når tyrkiske statsborgere har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat, har deres familiemedlemmer (såfremt de har fået tilladelse til at flytte til den pågældende medlemsstat) under forbehold af den fortrinsret, som gives arbejdstagere fra Fællesskabet, ret til enhver form for tilbud om beskæftigelse, efter at de har haft lovligt ophold i den pågældende medlemsstat i mindst tre år.

Højesterets begrundelse og resultat

Baggrund og problemstilling

T blev ved landsrettens dom fundet skyldig i bl.a. overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, og § 192 a. Han havde forsøgt at dræbe tre personer – sin tidligere kærestes far og hendes to søstre – som var i deres eget hjem, idet han med en pistol affyrede flere skud mod hoveddøren, mens de forurettede befandt sig umiddelbart bag døren. Den ene af søstre blev ramt én gang i venstre side af bugen, mens den anden blev ramt flere gange i højre arm. Han blev straffet med fængsel i 8 år og udvist med indrejseforbud for bestandig.

Sagen angår for Højesteret alene spørgsmålet om udvisning.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, at T skal udvises, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er, om udvisning vil være i strid med artikel 14, stk. 1, i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om yderligere associering mellem EØF og Tyrkiet (associeringsafgørelsen) eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

De internationale forpligtelser

Det følger af associeringsafgørelsens artikel 14, stk. 1, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af afgørelsen, alene kan udvises af opholdsstaten, når dette er begrundet i hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed.

EU-Domstolen fastslog i præmis 78-79 i dom af 8. december 2011 i sag nr. C-371/08 (Ziebell), som drejede sig om udvisning af en tyrkisk statsborger, der var født og opvokset i Tyskland, at artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding kan bruges som EU-retlig referenceramme ved anvendelsen af artikel 14, stk. 1, i associeringsafgørelsen. Efter dette direktivs artikel 12 kan medlemsstaterne kun træffe afgørelse om at udvise en fastboende udlænding, hvis vedkommende udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed. Endvidere må udvisningen ikke være begrundet i økonomiske forhold, og før en afgørelse om udvisning træffes, skal der tages hensyn til varigheden af opholdet i medlemsstaten, den pågældendes alder, konsekvenserne for den pågældende og dennes familied medlemmer samt tilknytningen til opholdslandet eller manglende tilknytning til oprindelseslandet.

Det fremgår af Ziebell-dommens præmis 82, at foranstaltninger begrundet i den offentlige orden og sikkerhed kun kan træffes, hvis det efter de kompetente myndigheders konkrete vurdering i det enkelte tilfælde viser sig, at den pågældendes personlige adfærd aktuelt udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Ved denne vurdering skal myndighederne desuden påse, at såvel proportionalitetsprincippet som den berørte persons grundlæggende rettigheder overholdes, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv.

Udvisning begrundet i den offentlige orden og sikkerhed kan ikke træffes automatisk efter en straffedom eller med generalpræventive formål, der skal afholde andre udlændinge fra at begå lovovertrædelser. Hverken flere tidligere straffedomme eller varigheden af den straf, der er afsonet, er i sig selv tilstrækkeligt til at begrunde en udvisning, jf. Ziebell-dommens præmis 83.

Efter artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund bl.a. for at forebygge uro eller forbrydelse.

Afgørelsen af, om et indgreb er nødvendigt, beror navnlig på en proportionalitetsvurdering. I bedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født i landet eller indrejst som barn og har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom i landet. Der henvises bl.a. til Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig.

Den konkrete vurdering

Udvisning af T har hjemmel i udlændingelovens § 22, nr. 1, 2, 3, 6 og 8, og er begrundet i hensynet til den offentlige orden for at forebygge uro og forbrydelse.

Højesteret tiltræder under hensyn til Ts personlige forhold og karakteren af den nu begåede kriminalitet, at han aktuelt må anses for at udgøre en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Af de grunde, landsretten har anført herom, tiltræder Højesteret endvidere, at udvisning af T med indrejseforbud for bestandig må anses for en proportional foranstaltning, som er i overensstemmelse med associeringsafgørelsens artikel 14, stk. 1, og artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at der ikke tidligere over for T er blevet nedlagt påstand om udvisning eller om betinget udvisning.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

D O M

afsagt den 12. oktober 2016 af Vestre Landsrets 10. afdeling (dommerne Linda Hangaard, Chris Olesen og Tine Bransholm Ginnerup (kst.)) i nævningesag

V.L. S-0865-16

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ... 1988

(advokat Karoline Normann, København)

Retten i Horsens har den 26. april 2016 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (Rettens nr. 4052/2015).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med tiltalen for byretten i forhold 1 samt skærpelse, herunder således at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandigt.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at frakendelsen af førerretten skal ske i 10 år fra endelig dom.

Tiltalte har påstået frifindelse i forhold 1 og stadfæstelse af dommens bestemmelse om betinget udvisning.

Tiltalte har ikke protesteret mod påstanden om førerretsfrakendelse.

Anklagemyndigheden har berigtiget den subsidiære tiltale i forhold 1 således, at der efter ”straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, ” tilføjes ”til dels”. Efter ”§ 247, stk. 1” slettes ” – forsøg på” og efter ”under særdeles skærpende omstændigheder” tilføjes ”samt til dels forsøg herpå”.

Erstatningskrav

F1 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 88.695 kr. med procesrente fra den 26. maj 2015.

Kravet er opgjort således:

Økonomiske tab

- Ophold på krisecenter fra den 19. juni 2015 til den 7. januar 2016

203 dage a 91 kr.	18.473 kr.
-------------------	------------

203 dage a 50 kr.	10.150 kr.
-------------------	------------

- Udgift til psykologerklæring	1.502 kr.
--------------------------------	-----------

- 3 psykologtimer a 650 kr.	1.950 kr.
-----------------------------	-----------

Svie og smerte

- 298 dage a 190 kr.	56.620 kr.
----------------------	------------

Hun har endvidere taget forbehold for senere at gøre krav om varige men og erhvervsevnetab gældende.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men størrelsesmæssigt anerkendt erstatningskravet, bortset fra kravet på 1.950 kr.

F2 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 107.900 kr. med procesrente fra den 26. maj 2015.

Kravet er opgjort således:

Økonomiske tab

- Ødelagt tøj	1.500 kr.
---------------	-----------

- Indhentelse af lægeerklæring	300 kr.
--------------------------------	---------

Tabt arbejdsfortjeneste

- 210 timer a 60 kr. 12.600 kr.

Svie og smerte

- 476 dage a 190 kr. begrænset til 73.500 kr.

Krænkelsgodtgørelse, jf. EAL § 26, stk. 3

- Godtgørelse 20.000 kr.

Hun har endvidere taget forbehold for senere at gøre krav om varige men og erhvervsevnetab gældende.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten vedrørende ødelagt tøj samt dette krav størrelsesmæssigt. De øvrige erstatningskrav har tiltalte anerkendt størrelsesmæssigt.

F3 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 95.000 kr. med procesrente fra den 26. maj 2015.

Kravet er opgjort således:

Økonomiske tab

- Ødelagt tøj 1.500 kr.

Svie og smerte

- 472 dage a 190 kr. begrænset til 73.500 kr.

Krænkelsgodtgørelse, jf. EAL § 26, stk. 3

- Godtgørelse 20.000 kr.

Hun har endvidere taget forbehold for senere at gøre krav om varige men og erhvervsevnetab gældende.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten vedrørende ødelagt tøj. Tiltalte har i øvrigt bestridt erstatningspligten og kravene størrelsesmæssigt.

F4 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 78.405 kr. med procesrente fra den 26. maj 2015.

Kravet er opgjort således:

Økonomiske tab

- Omkostninger ved ødelagt hoveddør 4.905 kr.

Svie og smerte

- 472 dage a 190 kr. begrænset til 73.500 kr.

Han har endvidere taget forbehold for senere at gøre krav om varige men og erhvervsevnetab gældende.

Tiltalte har anerkendt kravet vedrørende den ødelagte dør, men har i øvrigt bestridt kravet.

F5 har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 73.500 kr. med procesrente fra den 26. maj 2015.

Kravet er opgjort således:

Svie og smerte

- 472 dage a 190 kr. begrænset til 73.500 kr.

Hun har endvidere taget forbehold for senere at gøre krav om varige men og erhvervsevnetab gældende.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravet størrelsesmæssigt.

Supplerende sagsfremstilling

Tiltalte er ved Retten i Glostrups dom af 25. november 2015 straffet med fængsel i 60 dage for blandt andet overtrædelse af ordensbekendtgørelsen og våbenloven. Straffen blev gjort betinget med en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne kriminalassistent Egon Poulsen, F3, F2, F4, F5, A, E, D og C har vedstået deres forklaringer for byretten og har afgivet supplerende forklaring for landsretten. Vidnet J har afgivet forklaring for landsretten.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han ikke havde talt med andre end A om, at han ville tage til Løsning den 16. juni 2015. Dog vidste tiltaltes bror også, at han tog til Løsning. A ville gerne have, at han afsluttede forholdet til F1 ansigt til ansigt. Han havde ikke overvejet, hvordan han ville tage kontakt til hende, når han mødte hende. Pistolen lå i bilen. Det er rigtigt, at bilen tilhørte hans bror, men tiltalte lagde pistolen i bilens handskerum dagen før, da han uden brorens viden tog bilen. Han tog bilen, fordi han skulle besøge sine fætre og feste med dem. Han havde ikke overvejet at benytte pistolen i Løsning. Han havde heller ikke overvejet, om han skulle have den med som sikkerhed. Han vidste, at F1s bil oftest holdt ved huset, når hun var på X-vej. Han vidste det, fordi han tidligere havde været tæt på huset. Han havde ikke været henne ved huset, fordi F1 havde sagt, at hendes far ikke måtte se ham.

Da han kom til Løsning, kontaktede han ikke F1 ved hendes arbejde, fordi han ikke ønskede, at hun skulle lave drama. Han ville tale med hende under fire øjne. Han kørte rundt i Løsning, mens han ventede på hende. Hvis hun så ham, ville hun ringe til politiet. Han ville tale med hende på gaden. Han ønskede ikke at tale med hende på X-vej. Han kørte lige bag hende derhen. Han signalerede ikke til hende, at hun skulle stoppe. Han ville bare vente, til hun selv stoppede. Da de kom til X-vej, var han nervøs for, at F1s far var hjemme. Han var bange for, at der kunne ske noget. Der kunne ske alt. Det var derfor, at han for en sikkerheds skyld

havde sin pistol med. Han havde ikke planlagt, at der skulle ske noget med F1, som andre ikke skulle se.

På X-vej parkerede F1 ude på vejen. Hun var ved at lukke bildøren, da han parkerede. Forevist foto nr. 24, ekstrakten side 58, har tiltalte forklaret, at hans bil var parkeret foran den sorte bil. F1 stod omtrent, hvor hun ses på billedet. Han sagde til F1, at hun skulle stoppe, så de kunne snakke, men hun gik hurtigt videre. Han var så tæt på hende, at han kunne have grebet fat i hende. Han kunne ikke se hendes ansigt, og han ved ikke, om hun var bange. Han ved heller ikke, om F1 så pistolen. Han havde pistolen med ud af bilen. Han havde den i bukselinningen. Han havde pistolen med, fordi han vidste, at F1s far rendte rundt med pistoler og skød mod sin egne døtre. Han ville om nødvendigt vise den for at kunne stikke af. Han ved, hvilken person han er. Havde F1 stoppet et andet sted, havde han ikke taget pistolen med ud af bilen. På X-vej tænkte han, at alt kunne ske. Han har to gange via andre fået advarsler fra F1s far om, at han havde trådt på farens ære. Han vidste, at han kunne regne med alt, da faren havde skudt mod sine egne døtre. Han tænkte ikke på, hvad der kunne ske med faren. Kun på hvad der kunne ske med ham selv. Han vidste godt, at han ikke havde tilladelse til at træde ind på F1s families ejendom. Allerede fordi han gik ind på ejendommen uden tilladelse, kunne F1s far ifølge deres kultur gøre alt imod ham.

Det er rigtigt, at han sparkede på hoveddøren, men han sparkede ikke hårdt. Han ville ikke ind i huset. Foreholdt politirapport af 17. juni 2015 vedrørende afhøring af tiltalte, ekstrakten side 268, 2. sidste afsnit, har tiltalte forklaret, at han ikke har forklaret til politiet, at han prøvede at komme ind i huset. Hvis han ville ind, havde han smadret ruden. Han vidste ikke, om F1s søstre var i huset på X-vej. Han havde hørt F1s far, så han vidste, at faren var hjemme. Han havde ikke en idé om, hvorvidt F1s mor var hjemme. Han kunne ikke se igennem glasset i døren. Han så F1 gå ind, og så havde han ryggen til, indtil han hørte F1s far. Han husker ikke, om han så andre skygger end F1s, og han hørte ikke andre stemmer end F1s og hendes fars, før han skød. F1 sagde, at de skulle ringe til politiet. Foreholdt samme politirapport, ekstrakten side 268, 2. sidste afsnit og sidste afsnit, har tiltalte forklaret, at han ikke kan huske, at han skulle have forklaret til politiet, at han kunne se flere personer bevæge sig rundt inde i gangen bag det materede glas. Han mener, at der var helt stille, da F1s far tog ladegreb. Det er længe siden nu. Han dukkede sig til venstre for døren ud mod muren, da F1s far spurgte efter sin pistol. Han kunne ikke bare løbe væk, fordi han ville være nødt til at løbe hen

foran hoveddøren. Han blev stående ved siden af døren i nogle sekunder. Han havde ikke intentioner om at komme ind i huset. Han skød derefter to varselsskud mod dørens lås. Han tænkte ikke på at skyde op i luften. Han skød på låsens metal, fordi F1s far skulle vide, at han havde en rigtig pistol. Foreholdt foto nr. 8, ekstrakten side 91, har tiltalte forklaret, at han sad på hug til venstre for døren. Det var derfra, han skød. Han vidste, at der altid er metal i karmen ved dørens side. Han skød ikke mod låsen for at komme ind. Efter skuddene faldt han over risten. Han ved ikke, hvordan det skete, men han sad bare fast. Han snublede og tog fra med begge hænder. Han var da ca. midt for døren. Han flyttede pistolen over i venstre hånd, og mens han rejste sig op, skød han mod døren. Han ved ikke, om døren var ved at blive åbnet. Det gik hurtigt. Han ved ikke, hvorfor han skød. Han troede, at F1s far var efter ham, men han kiggede sig ikke tilbage. Han ved ikke, hvordan han stod, da han rejste sig op. Han skød i hvert fald ikke for at ramme døren. Foreholdt samme politirapport, ekstrakten side 269, 2. afsnit, har tiltalte forklaret, at han ikke har forklaret, at han skød med højre hånd for at ramme den, som stod bag døren. Han skød med højre hånd mod låsen. Han ville ikke ramme dem, der stod bag døren. Han skød kun, fordi han hørte, at der var en, der havde en pistol. Han skød udelukkende, fordi han gik i panik. Han overvejede hverken ved de to første skud eller de fem næste skud, at nogen blev bragt i fare, eller at nogen kunne dø, mens han skød. Han ved ikke, hvorfor han skød de fem sidste skud. Foreholdt samme politirapport, ekstrakten side 269, 1. afsnit, har tiltalte forklaret, at det godt kan passe, at han har forklaret, at han skød for at ramme F1s far og såre ham, således at han selv kunne slippe væk. Men det passer ikke. Han ville ikke såre F1s far.

Internetsøgningerne skyldes ikke, at han var ved at planlægge et angreb på F1 eller hendes familie. Det var vigtigt at undersøge, hvad der var sket i forhold til hans onkel, fordi A ville vide det. Hun skulle jo giftes med ham. Onklens handlinger fandt sted i Danmark omkring 2004.

Han var vant til, at pistolen altid lå i bilen. Han har ikke haft en konflikt med sin familie. Familien var dog ikke glade for hans forhold til F1, men de mente, at det var hans eget valg. Han sms'ede til F1s far, fordi han havde hørt, at han ikke måtte komme i huset på X-vej. Han skrev til F1s far, at faren måtte tale med F1, fordi F1 ikke ville se ham. Årsagen til, at han skrev til faren, var, at F1 blev ved med at kontakte ham. Han ville have, at faren skulle få hende til at holde op med det. Han vidste godt, at F1 ikke hørte meget efter sine forældre, men

det var hans eneste mulighed. Han var sammen med sine fætre, da han den 16. juni 2015 søgte på ”skænderi i løsning”. Han ville vise fætrene, hvor meget ballade F1 lavede sidst, han talte med hende. Han søgte på sagen vedrørende ..., fordi han ville drøfte den og onklens sag med fætrene. Det viste sig imidlertid, at der ikke var afsagt dom i ...-sagen. På turen fra København havde han kontakt med A. På turen kiggede han også på Facebook. Det er derfor, at der er flere logninger på internettet.

Foreholdt tillægsekstrakt 5, side 29, har tiltalte forklaret, at opkaldet kl. 17.16.36 er fra ham til hans mor. Opkaldet fandt sted efter episoden på X-vej. Han ringede til hende, fordi hun var den første, han kom i tanke om. Han ville fortælle hende, at der var sket noget slemt. Han var endnu ikke kommet på motorvejen. Kl. 17.18 ringede han til A. Senere ringede hans mor til ham, men han mener ikke, at han tog telefonen. Telefonnummer ... tilhører hans far.

Han har ikke forklaret i byretten, at han var bange for, at han havde dræbt nogen. Han forklarede i byretten, at han var bange for, at nogen var blevet ramt. Han har på intet tidspunkt været bange for, at han skulle have dræbt nogen, således som det fremgår af dommen på side 8.

Han ville gerne have skilt sig af med pistolen på et tidligere tidspunkt, men det kunne han ikke. Han havde overvejet, hvordan det kunne ske, men der var ikke nogen måder. Mens han boede hos F1, var den gemt væk. Ellers havde han den altid på sig eller med i bilen. Han ved ikke, hvorfor han altid havde den på sig. Det undrede ham ikke, at A kunne knytte hans efternavn til episoden, hvor tiltaltes onkel havde dræbt en kvinde fra den landsby i Tyrkiet, hvor As familie kommer fra.

Kriminalassistent Egon Poulsen har supplerende forklaret, at alle skuddene er affyret ude fra mod døren. Det ses ved, at indskudshullet er større end udgangshullet. Han har haft bedst mulighed for at måle skudvinklen ved skuddet markeret med ”8” på fotoet i ekstraktens side 92. Det er dette skud, som han vurderer, er nedadgående. Efter hans opfattelse er dette skud ikke affyret i samme serie, som de fire stigende skud markeret med ”12” til ”9”. Det er hans opfattelse, at skuddene blev afgivet fra en position umiddelbart foran døren. Han kan ikke udelukke, at skuddene er afgivet på den måde, som tiltalte har forklaret. På grund af de usikkerheder, der er forbundet med en sådan vurdering, kan han ikke udtale sig om præcist,

hvordan pistolen blev holdt i skudøjeblikket. Der er forskel på, hvor meget rekyl, der er ved forskellige pistoltyper. Den pågældende pistol er lille og giver ikke så meget rekyl. Han kan ikke sige, hvor hurtigt pistolen kunne skydes tom. Det afhænger af, hvor hurtigt skytten kan reagere og skyde. Politiet har ikke udtalt sig om, hvor langt skytten stod fra døren i skudøjeblikket. Da hullerne i det yderste lag glas og det inderste lag glas i termoruden er ud for hinanden, vurderer han, at skuddene er affyret vinkelret mod ruden. I forbindelse med forklaringen demonstrerede vidnet, hvordan en pistol af samme type, som den tiltalte anvendte, fungerer.

F3 har supplerende forklaret, at F1 kom løbende ind i stuen og begyndte at råbe. Hun virkede panisk. Hun lagde ikke mærke til, om F1 græd, men hun var helt ude af den. Vidnet vidste, at det var tiltalte, der var efter F1. Han havde tidligere sendt bil- leder af F1s bil til F1. F1 havde vist hende billederne, og de havde kontaktet politiet. Hun ved ikke, om F1 også havde kontaktet tiltalte. Da F1 kom ind, for de op. Hendes far spurgte, hvad der var sket. Han måtte råbe til F1 for at trænge igennem til hende. Han gik umiddelbart herefter ud i entreen. Der gik under et minut fra F1 kom, før de hørte spark på døren. Hun var ved hoveddøren, da der blev sparket. Foreholdt skitse af entreen og mellemgang, tillægsekstrakt 7, side 2, har hun forklaret, at åbningen øverst på billedet går ind til stue/køkken. Der er en dør fra stuen ind til køkkenet, der ligger til venstre for stuen. Døren nederst til venstre på tegningen fører ind til et soveværelse.

F1 stod ved åbningen til stue/køkken. Hendes forældre, F2 og vidnet samledes ved F1. Hun ved ikke, om der allerede da var sparket på døren. Det var først, da hun kom ud i entreen, at hun hørte og så, at der blev sparket på døren. Hendes far og F2 var også i entreen. Hendes mor og F1 stod i døråbningen mellem entreen og mellemgangen. Hun, F2 og faren blev stående i entreen. De flyttede sig først, da der blev skudt. Da de stod i entreen, sagde hendes far, at han ville åbne døren. Hun og F2 sagde, at det skulle han ikke. Stemningen i huset var panisk. Der var råben og skrigen. Alle råbte og skreg. Hun råbte til sin far, at han ikke skulle åbne døren. De prøvede alle at overdøve hinanden. Faren havde ikke en pistol. Han talte overhovedet ikke om en pistol. De havde spist aftensmad, men der var ingen, der havde køkkenredskaber eller andet i hænderne.

Hun husker ikke, hvor mange skud der blev affyret. Hun lagde ikke mærke til, at glasset i entredøren blev ramt. Da hun stod i entreen, prøvede hun at holde sin far tilbage. Da der blev råbt, at der blev skudt, tog hun fat i sin far for at få ham ud. I bevægelsen kom vidnets arm op over brystet.

F1s forhold til tiltalte havde ikke haft store konsekvenser i familien. Den eneste konsekvens var, at nogle i familien ikke talte med F1. Vidnet og vidnets forældre talte imidlertid med F1. Hun har ikke hørt samtaler, hvor der er talt om, hvad hendes far ville gøre ved tiltalte, hvis han mødte ham. Hun hørte ikke faren kommentere på oplysningen fra F1 om, at tiltalte havde en pistol. Hoveddøren kunne låses inde fra med en vrider. Det var den vrider, som hendes far prøvede at dreje rundt. F2 sagde, at faren skulle lade være. Hun husker ikke, om F1 sagde noget. Hendes far ville ikke have gjort tiltalte noget, selvom han havde været bevæbnet. Hendes far har vist hende den sms, hvori tiltalte bad ham slå F1 ihjel.

Før episoden den 16. juni 2015 arbejdede hun i en isenkrambutik. Hun har været sygemeldt siden episoden. Hun blev ramt fire steder på armene, og der kom blod på tøjet. Politiet fik tøjet, og de har bortskaffet det. Hun modtager behandling hos sin egen læge og hos psykolog. Hun går nu på smerteklinik. Lægens beskrivelse af hendes situation i erklæringen af 29. september 2016 er rigtig.

F2 har supplerende forklaret, at man kunne se på F1, at hun var i panik, da hun kom ind og råbte: ”han er her” og ”ring til politiet”. Hun sad i en sofa, der stod placeret op ad væggen til køkkenet, og hun nåede lige at lægge sin pc på sofabordet, inden hun løb ud i entreen. De panikkede alle sammen. De råbte i munden på hinanden. Forevist skitse af entre og mellemgang, har hun forklaret, at F1 stod ved hjørnet ved mellemgangen og indgangen til stuen og råbte. Hun så faren løbe hen til døren, og hun løb efter ham. I entreen stod hun til højre for ham, og F3 stod på venstre side. De stod helt op mod døren. F1 og moren stod bag ved dem, men hun husker ikke, om de var i entreen eller i mellemgangen. Mens hun var i entreen, blev der sparket kraftigt på døren. Hun kunne mærke sparkene, da hun holdt imod. Lyden fra sparkene var også rimelig høj. Hun husker det som om, at døren på grund af sparkene åbnede sig lidt nederst. Der var panikangst i huset. De råbte og skreg i munden på hinanden. Personen uden for kunne ikke undgå at høre, at de råbte, fordi de råbte højt. Hun husker ikke præcist, hvad der blev råbt. De råbte: ”pas på” eller ”kom nu væk derfra”. Der var

ingen, der talte om pistoler. De råbte, mens der blev sparket på døren. Da hun stod ved hoveddøren, kunne hun se en skikkelse gennem glas- ruden. Hun kunne se en person iført hvid T-shirt, sorte bukser og hvide sko. Hun kunne ikke genkende personens ansigt igennem det slørede glas. Hun har efterfølgende fået at vide af politiet, at det tøj, tiltalte havde på, svarede til hendes beskrivelse. Hun har maksimalt været 50 cm fra døren.

Hun føler, at episoden alt i alt varede maksimalt to til tre minutter. Selve episoden med spark og skud varede højst 30 sekunder. I den tid var hun, F3 og deres far ved hoveddøren. Hun husker ikke, hvor hun stod, da hun blev ramt. De har måske nået at træde et skridt tilbage. Der var ikke nogen, der havde noget med ud i entreen. Hun kan ikke huske, hvorfor faren ville ud i entreen. Hun holdt selv mod døren, fordi hun ikke ville have, at tiltalte sparkede døren op.

F1 havde fortalt hende, at tiltalte er banderelateret. Tiltalte har også selv snakket meget om bander, og F1s søn var blevet fascineret af bander, efter F1 havde lært tiltalte at kende. Hun så F1, selvom F1 var kæreste med tiltalte. Det havde hun selv besluttet. Forældrene var på grund af tiltaltes banderelationer ikke glade for, at F1 så tiltalte. De talte derfor ikke med F1 i en periode. Foreholdt politirapport af 16. juni 2015 vedrørende afhøring af vidnet, ekstrakten side 293, 3. nederste afsnit, har hun forklaret, at det er rigtigt, at der blev hængt billeder af tiltalte op i lærerværelset på vidnets skole. Det skete, fordi vidnet var bange for tiltalte, efter han havde lagt blomster på F1s bil, og lærerne skulle være orienteret.

Hun var hos lægen i går, hvor hun betalte 300 kr. for en lægeerklæring. Hun talte med lægen om, hvordan hun har det nu. Hun kan fortsat mærke eftervirkninger af episoden. Hun tager antidepressiv medicin og sovemedicin. Hun er henvist til psykolog, men hun har ikke talt med en psykolog endnu. Hun har talt med støttepersoner på det gymnasie, som hun gik på, indtil hun blev student i sommer. Hun bor i udlandet, hvor hun arbejder. Umiddelbart efter episoden var hun to måneder Tyrkiet. Hun var sygemeldt imens. Frem til december 2015, hvor hun flyttede hjemmefra, arbejdede hun ikke særlig meget.

F4 har supplerende forklaret, at F1 virkede meget bange, da hun kom hjem. Det kunne han se på hende, idet hun kom løbende ind og råbte: ”ring til politiet”. De kunne ikke helt forstå, hvad der skete. Han blev ikke bange, men han kunne se på de andre, at de blev bange. De begyndte at råbe: ”hvad er det sket”. Han husker ikke, om der blev råbt før eller efter sparkene

på døren. På grund af F1s råb løb han ud til hoveddøren. Hele fami-familien fulgte med ham. Han løb ud midt i entreen. F3 og F2 fulgte med. F1 og hans hustru var da bag ved ham. Han kunne ikke se dem, men han mener, at de var i mellemgangen. Han ville ud for at tale med tiltalte. Han ville høre, hvad der var sket, men der blev skudt, inden han kom udenfor. Han kan ikke huske, at F2 holdt døren. Det kan hun have gjort, mens han prøvede at låse døren op. Hele familien ville forhindre ham i at åbne døren. Han talte på intet tidspunkt om en pistol. Han havde heller ikke en pistol. Han stod i entreen, da de første skud blev affyret. Da skuddene lød, løb de ind i huset. Han kan ikke huske, hvor lang tid der gik, fra skuddene lød, indtil de løb ind. Foreholdt foto, ekstrakten side 91, har han forklaret, at ristene foran hoveddøren stod på ben på fliserne. Ristene var ikke fastmonteret. Han så ikke efter, om ristene og blomsterkrukkerne var flyttet efter episoden, men han har ikke flyttet på noget efter episoden.

Han besvarede ikke den sms, som tiltalte sendte ham. Det stod ordret i sms'en, at tiltalte ville have, at han skulle slå sin datter ihjel. Efter sms'en talte han i telefon med tiltalte, der sagde til ham, at han skulle slå sin datter ihjel og redde sin ære, ellers ville tiltalte slå hende ihjel. Han troede ikke, at tiltalte mente det alvorligt. Derfor kontaktede han ikke politiet. Han mener, at han talte med tiltalte to til tre måneder før episoden. Det var tiltalte, der ringede til ham. Han kendte ikke nummeret. Han ved ikke, om opkaldet er registreret på hans telefon. Han husker ikke, om han har fortalt politiet om samtalen med tiltalte. Han tror, at han har gjort det.

Under episoden hørte han ikke, at der blev sparket på hoveddøren, men bagefter konstaterede han, at der var blevet sparket på døren. Foreholdt politirapport af 16. juni 2015 vedrørende afhøring af vidnet, ekstrakten side 298, 1. afsnit, har han forklaret, at han forklarede til politiet, at der var meget kaos, og at de alle stod derude og spurgte, hvad der var galt. Med kaos mente han, at der blev råbt. Han kan ikke huske, om andre end F1 råbte, inden der blev skudt. F1 råbte ikke i første omgang noget om, at tiltalte havde våben. Hun råbte først, at de skulle ringe til politiet, og derefter råbte hun, at personen ved døren havde våben. Vidnet fortalte ikke, hvorfor han ville ud til tiltalte, men han ville blot tale med ham for at høre, hvad det var, der var sket. Det er muligt, at han sagde, at han blot ville tale med ham. I så fald var det ikke for at berolige F1. Tiltalte vidste godt, at de ikke accepterede, at han og F1 var kærestes. Det havde F1 fortalt tiltalte. Han ved ikke, hvordan tiltalte ville reagere, hvis han var kommet ud til ham.

Da F1 kom ind og råbte, gik det med det samme op for ham, at det var tiltalte, der var ved døren. Det måtte være ham, fordi det var tiltalte, der havde været kæreste med F1, og han var den eneste, der havde truet vidnets familie. Foreholdt foto, ekstrakten side 96, har han forklaret, at han stod omtrent der, hvor der er markeret med "KT. 18", efter de første skud var affyret. Der er et skridt mellem hoveddøren og positionen markeret med "KT. 18". Foreholdt ransagningsrapport af 17. juni 2015, ekstrakten side 173, sidste afsnit, har han forklaret, at han sagde til politiet, at han ikke havde en pistol eller lignende, og at politiet bare kunne ransage.

Døren var ødelagt efter skudepisoden. Forsikringen dækkede, men han skulle betale selvrisiko, og han har haft udgifter på 4.905 kr. vedrørende døren. Det, som hans læge har anført i erklæring af 29. september 2016, passer. Han tager bl.a. antidepressiv medicin. Den 16. juni 2015 var han sygemeldt på grund af en diskusprolaps. Han blev sygemeldt i oktober eller november 2014, men han havde de seneste måneder inden episoden fået behandlinger og havde gået til genoptræning. Efter episoden gik han ned psykisk. Han har arbejdet tre til fire timer om dagen siden den 11. januar 2016.

F5 har supplerende forklaret, at hun blev bange, da F1 kom hjem og råbte. F1 råbte højt, og hun var i panik. F2 begyndte også at råbe. Vidnet blev bange men råbte ikke. Hendes mand råbte heller ikke, men han spurgte, hvad der skete. Da de hørte sparkene på døren, blev de mere bange. De gik i panik. F1 havde forinden sagt, at de ikke skulle gå ud til tiltalte, fordi tiltalte havde en pistol. Hun mener ikke, at de råbte så højt, men det er muligt, at tiltalte lige uden for døren kunne høre, hvad de sagde. Hendes mand nævnte overhovedet ikke noget med en pistol. Han har ikke nogen pistol. F1 råbte: "far, han har en pistol". Det kan være, at tiltalte har hørt dette.

Hun opholdt sig i mellemgangen, men på et tidspunkt, efter at der var skudt, gik hun ud i entreen for at hente sine børn og sin mand. Det hele gik meget hurtigt. Hun husker ikke i dag, hvor lang tid der gik mellem skuddene. Efter episoden blev hun opmærksom på, at låsen var gået i stykker. De første skud var rettet mod låsen. Hun stod lige ved døren mellem mellemgangen og entreen og kunne se, at der blev skudt på den. Hun har set den sms, som tiltalte sendte til hendes mand. Det er den eneste sms fra tiltalte, som hun har set.

Hun var hos sin læge den 29. september 2016. Det, som lægen har anført i erklæringen af samme dato, passer. Hun er stadig påvirket af episoden. Hun sover ikke godt, og hun tager beroligende, angstdæmpende og antidepressiv medicin. Hun er førtidspensionist, og det var hun også den 16. juni 2015. Hun kan ikke arbejde, sådan som hun har det nu. Hendes mand er ikke pensionist. Han var i jobprøvning på grund af sygemelding den 16. juni 2015. Han var i arbejde, inden han blev sygemeldt.

A har supplerende forklaret, at forholdet til tiltalte nu er på stand by. Hun kendte godt til F1, da hun blev kæreste med tiltalte. Allerede inden hun blev kæreste med tiltalte, havde han betroet sig til hende om sit forhold til F1. Hun gav ham tips til, hvordan han skulle forholde sig til F1s henvendelser. I begyndelsen sendte F1 sms'er til tiltalte, senere begyndte hun at kontakte ham via Facebook. Nogle gange ringede F1 også fra hemmeligt nummer.

Hun husker ikke, hvordan tiltaltes onkels drab på sin kone blev nævnt første gang. Hun var imidlertid nødt til at vide om drabet, fordi hun skulle fortælle sin familie om det. Det var hun nødt til, fordi onklens kone kom fra den landsby i Tyrkiet, som hendes familie kommer fra. Det var på grund af, at hun ønskede oplysninger, at tiltalte søgte efter oplysninger om drabet på internettet. Hun blev skræmt ved de oplysninger, hun fik, fordi hendes forældre ville finde ud af det, når de undersøgte tiltaltes baggrund. De ville ikke synes om denne oplysning.

Hendes telefonnummer er ... Foreholdt tillægsekstrakt 5, side 17-18, har hun forklaret, at hun sms'ede med tiltalte den 16. juni 2015. De sms'ede om ferien og deres fremtid. Tiltalte fortalte ikke, at han var på vej over til F1. Hun bemærkede det heller ikke. Det ville hun ikke vide noget om. Det var normalt, at de sms'ede. Hun kan godt huske, at hun sendte flere sms'er til tiltalte omkring kl. 15.30. Det var bare søde ord. Sms'erne havde ikke noget med sagen at gøre. Da tiltalte ringede og bad hende hente ham i Fredericia, fortalte han ikke noget om det, der var sket i Løsning. Hun havde talt med tiltalte om, at han skulle afslutte sit forhold til F1 på en ordentlig måde en gang for alle. Det var nødvendigt, hvis hun skulle gå videre med tiltalte som kæreste.

E har supplerende forklaret, at det var om aftenen ved 18-19-tiden den 15. juni 2015, at han så tiltalte hjemme hos deres mor. Han troede, at tiltalte var kommet sig over F1, når han havde

været på ferie med en anden pige. Efter hans opfattelse har tiltalte og F1 været lige gode om at have svært ved at give slip på hinanden, men det er svært at sige. Han har tidligere haft telefonnummer ... I dag kan han ikke huske, at han var i kontakt med tiltalte den 16. juni 2015, men de havde kommunikeret om aftenen den 15. juni 2015 i anledning af, at tiltalte havde taget vidnets bil. Han kan ikke rigtig huske, om han har talt med tiltalte om ...-sagen. Han husker, at deres far har talt om sagen. Omkring den 15. og 16. juni 2015 har han kun kommunikeret med tiltalte om bilen. Det var en firmabil, og han var bekymret for, om der skete noget med den. Han kommunikerede ikke med tiltalte om episoden i Løsning. Tiltalte havde ikke lånt den pågældende bil tidligere. Han tror ikke, at tiltalte har opbevaret en pistol i bilen. Det ville også være umuligt. De vidste begge, at det var en firmabil, og at den kunne blive kaldt ind når som helst.

Han vidste ikke, at tiltalte havde en pistol. Han vidste, at F1 havde haft en pistol. Da han så den, bad han hende fjerne den omgående. F1 fortalte, at pistolen tilhørte tiltalte. Han fortalte sin mor, at der var en pistol i omløb, og at den skulle væk. Han sagde ikke noget til tiltalte om den.

D har supplerende forklaret, at efter tyrkisk kultur bliver der set mere ned på en kvinde, der har et forhold uden for ægteskab, end der bliver på en mand. Vidnets hustru har fortalt ham, at tiltalte gik fra F1 flere gange. Det er rigtigt, at han har sagt til F1, at hendes forhold til tiltalte gik ud over hendes fars ære. Han sagde det, fordi han ikke kunne se en fremtid for F1 og tiltalte sammen. Det skyldtes, at tiltalte var gift og havde børn. Hvis F1 fortsatte forholdet til tiltalte i den situation, ville det gå ud over hendes fars ære. Han ved ikke, hvordan F1s far ville reagere.

Han kender til ...-sagen. De havde talt om sagen i familien. Han husker, at han har talt med tiltalte om sagen. Han husker ikke, om han har talt med E om sagen. Han så ikke tiltalte den 15. juni 2015.

C har supplerende forklaret, at tiltalte fortalte hende, at han ikke længere ville være i et forhold til F1. Han fortalte også, at F1 ikke ville afslutte forholdet. F1 havde i en af de telefonsamtaler, vidnet havde med hende, givet udtryk for, at hun var klar over, at tiltalte var gift og havde børn. Hun gav udtryk for, at hun ville give slip på ham, men det gjorde hun

ikke. F1 har ikke direkte givet udtryk for, at hun ville giftes med tiltalte. Det var hendes egen beslutning at ringe til F1s mor. Hun blev ked af det på F1s vegne. Hun havde forklaret F1, at hun ikke kunne få en fremtid med tiltalte. Derfor måtte de hjælpe hende. De har ikke ønsket, at der skulle ske noget med F1. De ønskede blot, at tiltalte og F1 skulle gå fra hinanden. Hun så tiltalte den 15. juni 2015. De talte ikke om noget særligt. Tiltalte var i godt humør, fordi han lige have været i Tyrkiet. Den 16. juni 2015 er en sort dag i hendes liv. Det eneste, hun husker fra den dag, er, at tiltalte ringede og sagde, at han havde gjort noget forfærdeligt. Normalt ringede hun og spurgte tiltalte om, hvordan han havde det, så det kan hun også have gjort den dag. Hun husker ikke, om hendes telefonnummer var ..., men det var i hvert fald noget med 70.

J har foreholdt mail af 20. april 2016 til forsvareren, tillægsekstrakt 6, side 1, forklaret, at det er ham, der har skrevet mailen, hvor han har gennemgået mentorforløbet for tiltalte. Så vidt han husker, fremgik det ikke af rapporten fra kommunen, at tiltalte var banderelateret. Kommunen ville normalt anføre forhold, som de skulle være opmærksom på, herunder banderelationer. De kom ikke videre med spørgsmålet til den tyrkiske ambassade i Danmark vedrørende skilsmissen, fordi tiltalte oplyste, at han selv var ved at have styr på den problemstilling. Tiltalte fortalte lidt om sit forhold til F1, herunder at hendes familie ikke ville acceptere ham. I forbindelse med, at tiltalte fik en ny kæreste, ville tiltalte gerne have sluttet forholdet til F1 på en ordentlig måde. Han husker ikke, om tiltalte var bekymret for, om han kunne slutte forholdet.

Tiltalte har supplerende forklaret om sine personlige forhold, at han endnu ikke er blevet skilt. Processen har været på stand by, mens han har været varetægtsfængslet. Han ser nu sine børn to gange om året. De er pt. i Danmark. De opholder sig her på et tre-måneders turistvisum. De bor hos hans forældre. Han har en stor familie i Danmark. Hans eneste familie i Tyrkiet er hans børn.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet:

Der er om skyldsspørgsmålet afsagt

"K e n d e l s e:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Det tiltrædes også efter bevisførelsen for landsretten og af de grunde, der er anført af byretten, at tiltaltes forklaring om, at han ikke kunne se bevægelse bag hoveddøren, og at han ikke kunne høre nogen råbe, da han stod uden for hoveddøren og affyrede de to skud mod låsen, er tilsidesat.

Det tiltrædes også, at tiltaltes forklaring om, at han hørte F4 udtale "hvor er min pistol", er tilsidesat, ligesom det efter bevisførelsen for landsretten ikke kan lægges til grund, at tiltalte hørte en lyd, der kunne forveksles med et ladegreb.

Det lægges således efter F3s, F2s og F4s forklaringer til grund, at de alle tre stod op ad eller meget tæt på hoveddøren, og det lægges efter oplysningerne i kriminalteknisk erklæring af 9. juli 2015 om, hvad der kunne ses gennem ruden, til grund, at tiltalte kunne se i hvert fald konturerne af dem. Det kan på baggrund af erklæringen ikke lægges til grund, at tiltalte også kunne se F1 og F5, der ikke opholdt sig i entreen.

Det er herefter bevist, at tiltalte med viden om, at der stod tre personer umiddelbart bag døren affyrede to skud mod dørens lås, da han stod lige uden for hoveddøren og umiddelbart derefter fem skud mod ruden i døren. Efter kriminalassistent Egon Poulsens forklaring lægges det til grund, at de fem skud blev affyret fra næsten samme standplads og nogenlunde vinkelret på ruden. Efter den kriminaltekniske erklæring ramte disse skud i en højde af 1,37 til 1,51 meter over flisestenene, og efter de lægelige oplysninger ramte fire af skuddene F3 og F2 som anført i tiltalen. Det tiltrædes således, at tiltaltes forklaring om skudafgivelsen er tilsidesat.

Endelig tiltrædes det, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at tiltalte kom til Løsning i den hensigt at dræbe F1.

Under hensyn til farligheden af det anvendte våben, samt til at skudafgivelsen gennem den melerede glastrude i hoveddøren skete på ganske kort afstand og mod de personer, som tiltalte kunne se befandt sig umiddelbart bag døren, til antallet af skud og til den højde og vinkel, disse blev afgivet i, lægges det til grund, at tiltalte anså det som overvejende sandsynligt, at en eller flere af personerne i entreen ville blive ramt på en sådan måde, at disse ville afgå ved døden (sandsynlighedsforsæt), og at tiltalte indså muligheden for, at de alle tre ville blive ramt og afgå ved døden samt accepterede denne mulighed (dolus eventualis). Tiltalte har således haft forsæt til at dræbe de pågældende personer (F3, F2 og F4).

Tiltalte er i dette omfang skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, i forhold 1.

T h i b e s t e m m e s:

Tiltalte er skyldig i henhold til den principale tiltale i forhold 1, dog således at han alene har forsøgt at dræbe tre af de anførte personer.”

Straffastsættelse

Der er afgivet 10 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år og 8 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen fastsættes straffen til fængsel i 8 år.

Straffen fastsættes som en fællesstraf med den betingede dom af 25. november 2015 i medfør af straffelovens § 237, jf. § 21, § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3, knivlovens § 7, stk. 2, jf. § 1 og § 2, stk. 1, nr. 6 (tidligere våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 5 og 6) og færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 6, jf. § 53, stk. 1, og § 117 a, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, jf. straffelovens § 61, stk. 1.

Både flertallet og mindretallet har ved fastsættelsen af straffen lagt vægt på karakteren af forhold 1, herunder at forholdet blev begået under medbringelse og anvendelse af et skarp-

ladt skydevåben i de forurettedes hjem, og at angrebet blev udført uden nogen rimelig anledning.

Udvisning

Der er afgivet 15 stemmer for at tage anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge og 3 stemmer for ikke at tage påstanden til følge.

Efter stemmeflertallet udvises tiltalte for bestandig, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 1, 2, 3, 6 og 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Begrundelse:

Tiltalte er tyrkisk statsborger, og han er idømt en ubetinget fængselsstraf på 8 år for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, og straffeloven § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3. Disse forhold kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens § 22. Dette indebærer, at tiltalte skal udvises, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Spørgsmålet er derfor, om udvisning af tiltalte vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 eller artikel 14 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980, således som afgørelsen er fortolket af EU-domstolen.

Tiltalte er født og opvokset i Danmark. Han er 28 år, og han har haft lovligt ophold i ca. 26 år og 9 måneder. Han har gennemført sin skolegang indtil 8. klasse. Han har ingen uddannelse. Han har haft forskelligt arbejde i Danmark. Han var ikke i beskæftigelse ved anholdelsen. Han taler, læser og skriver tyrkisk, og han har jævnligt været på ferie i Tyrkiet. Han har ikke aftjent sin værnepligt der. Tiltaltes forældre og bror bor i Danmark. Tiltalte har ikke børn i Danmark. Han har siden 2008 været gift med en tyrkisk kvinde, der bor i Tyrkiet med deres to fællesbørn på henholdsvis ca. 2 og 6 år. Tiltalte har oplyst, at han ikke har levet sammen med ægtefællen og børnene. Han har videre i byretten oplyst, at han har haft kontakt med dem i forbindelse med sine ferier i Tyrkiet. I landsretten har tiltalte forklaret, at han nu ser sine børn i Danmark to gange om året. Han har forklaret, at han agter at lade sig skille fra ægtefællen.

Afgørelsen af, om det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise tiltalte, beror i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention på en vurdering af, om udvisningen efter en konkret proportionalitetsvurdering vil være et uforholdsmæssigt indgreb i hans ret til respekt for et privatliv. Under hensyn til, at tiltalte er født og har haft sin opvækst og skolegang her i landet, må der ved vurderingen stilles meget strenge krav – afhængig af tiltaltes tilknytning til Tyrkiet – til den kriminalitet, der kan føre til udvisning. I forhold til associeringsafgørelsen beror afgørelsen på, om tiltaltes adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

De voterende, der har stemt for at tage påstanden om udvisning til følge, finder, at tiltalte på baggrund af karakteren af sine handlinger må anses for at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Disse voterende finder endvidere efter en samlet bedømmelse af på den ene side, at tiltalte er idømt en langvarig ubetinget fængselsstraf for forsøg på manddrab begået mod tre personer, og på den anden side til tiltaltes tilknytning til Danmark, hvor han er født og opvokset, at afvejningen af disse forhold sammenholdt med, at tiltalte har en væsentlig tilknytning til Tyrkiet, navnlig idet tiltaltes mindreårige børn og ægtefælle bor der, medfører, at Danmarks internationale forpligtelser ikke er til hinder for udvisning.

Mindretallet finder af de grunde, der er anført af byretten, at en udvisning af tiltalte vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Førerretsfrakendelse

Samtlige voterende udtaler:

Den udenretlige vedtagelse af kørselsforbud, som tiltalte ifølge tilførslen på straffeattesten vedtog den 14. august 2010, har ikke gentagelsesvirkning på de senere spirituskørsler. Tiltalte er således nu fundet skyldig i at køre spirituskørsel i et andengangstilfælde med en promille på 1,45. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er frakendt førerretten som sket.

Tort, erstatning og godtgørelse

Efter de juridiske dommers bestemmelse tages F1s og F5s påstande om erstatning og godtgørelse ikke under påkendelse, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1.

Efter de juridiske dommers bestemmelse tages F2s, F3s og F4s erstatningspåstande vedrørende økonomiske tab til følge.

Af de grunde, som byretten har anført, finder de juridiske dommere, at godtgørelsen til F3 og F2 i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, skal fastsættes til 20.000 kr. til hver.

Det tiltrædes af de grunde, der er anført af byretten, at kravene om godtgørelse for svie og smerte ikke er taget under påkendelse.

De tilkendte beløb forrentes som påstået.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Tiltalte, T, straffes med fængsel i 8 år.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 34.400 kr. til F2 v/ advokat Ulrik Sjølin Pedersen med procesrente fra den 26. maj 2016.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 21.500 kr. til F3 v/ advokat Ulrik Sjølin Pedersen med procesrente fra den 26. maj 2016.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 4.905 kr. til F4 v/ advokat Ulrik Sjølin Pedersen med procesrente fra den 26. maj 2016.

Bestemmelserne i byrettens dom om førerretsfrakendelse, konfiskation, betaling af erstatning til Topdanmark og sagsomkostninger stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

DOM

afsagt den **26. april 2016**

Rettens nr. 4052/2015

Politiets nr. 3700-73112-00005-15

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ... 1988

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 17. november 2105. Sagen har været hovedforhandlet den 15., 18., 19., 21., 25. og 26. april 2016.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

principalt

straffelovens § 237, jf. § 21 - forsøg på manddrab

ved den 16. juni 2015, ca. kl. 17.15 på X-vej, Løsning, at have forsøgt at dræbe F1, F2, F3, F4 og F5, idet han opsøgte adressen og affyrede flere skud med en pistol mod hoveddøren, mens de forurettede befandt sig umiddelbart bag døren, hvorved F2 blev ramt én gang i venstre side af bugen, og F3 blev ramt flere gange i højre arm.

subsidiært

straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, jf. § 21, jf. § 247, stk. 1 - forsøg på legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter under særdeles skærpende omstændigheder og i gentagelsestilfælde

ved som beskrevet i den principale påstand at have foretaget et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter mod F1, F2, F3, F4 og F5, til dels forsøgt herpå, hvilket skete med forsæt til at påføre så de forurettede så alvorlige skader, at der forelå særdeles skærpende omstændigheder, idet han affyrede flere skud med en pistol mod hoveddøren, mens de forurettede befandt sig bag døren, hvorved F2 blev ramt én gang i venstre side af bugen, og F3 blev ramt flere gange i højre arm.

2.

straffelovens § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3 - besiddelse af skydevåben og ammunition

ved på samme tid og sted som i forhold 1 uden politiets tilladelse og under særligt skærpende omstændigheder, at have besiddet en pistol med tilhørende ammunition, som han anvendte under det i forhold 1 beskrevne forløb, ligesom han under anholdelsen den 16. juni 2015 ca. kl. 17.25 på Østjyske Motorvej E45 ved Skærup Rasteplads, Fredericia, var i besiddelse af 2 skarpe patroner.

3.

færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1 - kørsel i frakendelsestiden ved den 16. juni 2015, ca. kl. 17.25, at have ført personbil ... ad Østjyske Motorvej E45 ved Skærup Rasteplads, Fredericia, selv om han var frakendt førerretten indtil den 10. juli 2020.

4.

færdselslovens § 117a, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1 - kørsel i frakendelsestiden, ved den 15. maj 2015 ca. kl. 21.50 at have ført personbil ... ad Valby Langgade, Valby, selv om han var frakendt førerretten indtil den 10. juli 2020.

5.

færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, og § 117 a, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1 - spirituskørsel i frakendelsestiden

ved den 24. maj 2015 ca. kl. 03.40 at have ført personbil ... ad Istedgade, København V, efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen oversteg 0,50 promille, og selv om han var frakendt førerretten indtil den 10. juli 2020.

6.

våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 5 og 6

ved den 24. maj 2015, ca. kl. 03.40 ud for Istedgade nr. 140, København V, på offentligt tilgængeligt sted i personbil ... uden politiets tilladelse at have været i besiddelse af en halskniv og en enhåndsbetjent foldekniv.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har videre nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, nr. 2, nr. 3, nr. 6 og nr. 8, jf. § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om ubetinget frakendelse af førerretten i 5 år i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 og 10, jf. § 128.

Endelig har anklagemyndigheden påstået konfiskation af en pistol af mærket Walter PPK, kaliber 7,65, 2 patroner, en halskniv og en enhåndsbetjent foldekniv hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr.1.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1, men har erkendt sig skyldig i forhold 2-6.

Tiltalte har over for påstanden om udvisning påstået frifindelse.

Tiltalte har ikke protesteret mod påstandene om førerretsfrakendelse og konfiskation.

Erstatningskrav

F1 har påstået, at tiltalte skal betale i alt 81.425 kr. med tillæg af rente efter erstatningsansvarslovens § 16. Kravet omfatter udgift til ophold på krisecenter med i alt

28.623 kr, udgift til psykologerklæring med 1.502 kr., udgift til psykologbistand på 1.300 kr. og godtgørelse for svie og smerte med 50.000 kr.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men har størrelsesmæssigt anerkendt kravene på erstatning efter erstatningsansvarslovens § 1.

F2 har påstået, at tiltalte skal betale i alt 94.100 kr. med tillæg af rente efter erstatningsansvarslovens § 16. Opgørelsen omfatter erstatning for ødelagt tøj med 1.500 kr., erstatning for tabt arbejdsfortjeneste med 12.600 kr., godtgørelse for svie og smerte med 50.000 kr. og godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, med 30.000 kr.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten vedrørende ødelagt tøj, men har bestridt kravets størrelse. For så vidt angår de øvrige krav har tiltalte bestridt erstatningspligten og kravenes størrelse, idet han dog størrelsesmæssigt har anerkendt kravene på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

F3 har påstået, at tiltalte skal betale i alt 81.500 kr. med tillæg af rente efter erstatningsansvarslovens § 16. Opgørelsen omfatter erstatning for ødelagt tøj med 1.500 kr., godtgørelse for svie og smerte med 50.000 kr. og godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, med 30.000 kr.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten vedrørende ødelagt tøj, men har bestridt kravets størrelse. Tiltalte har bestridt de øvrige krav, både for så vidt angår erstatningspligten som kravenes størrelse.

F4 påstået, at tiltalte skal betale i alt 54.905 kr. med tillæg af rente efter erstatningsansvarslovens § 16. Opgørelsen omfatter erstatning vedrørende ødelagt dør (selvrisiko) med i alt 4.905 kr. og godtgørelse for svie og smerte med 50.000 kr.

Tiltalte har anerkendt kravet vedrørende ødelagt dør, men har bestridt kravet på godtgørelse for svie og smerte, både for så vidt angår erstatningspligten som kravets størrelse.

F5 påstået, at tiltalte skal betale 50.000 kr. med tillæg af rente efter erstatningsansvarslovens § 16. Kravet vedrører godtgørelse for svie og smerte med 50.000 kr.

Tiltalte har bestridt kravet, både for så vidt angår erstatningspligten som kravets størrelse.

Topdanmark har påstået, at tiltalte skal betale 19.607,23 kr. i erstatning.

Tiltalte har anerkendt kravet.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne F1, F4, F3, B, F5, Egon Poulsen, C, D, E, A, G, H, Lise Frost, Jørn Bystrup og Ashur Khamoueian-Ghezelashegh.

Der er til retsbogen for den 15. april 2016 afgivet følgende forklaring:

"Tiltalte forklarede, at han den 16. juni 2015 var på X-vej i Løsning, hvor hans ekskæreste, F1s, forældre bor. Han og F1 havde to år før mødt hinanden på en cafe i Valby, og de blev kærester på dette tidspunkt. F1 boede dengang hos sin fætter i Valby. Deres forhold var op og ned. F1s familie - især hendes far - accepterede ikke, at han og F1 var kærester. Han havde trådt på F1s fars ære. F1 og han var ligeglade med det. De er begge opvokset i Danmark, og de var vant til, at man godt kunne have kærester. Hans forældre kommer fra Tyrkiet, men han kan godt blive gift uden at spørge sin familie. F1 blev boende et års tid i Valby, og de var stadig kærester. F1 flyttede herefter til Løsning, hvor hun først fik sin egen lejlighed. Han boede 3-4 måneder sammen med hende og hendes søn i Løsning, men tog herefter tilbage til København. Deres forhold var on/off, og de var sammen i perioder. F1 boede sammen med sin søn. Hans og F1s forhold sluttede endeligt 7-8 måneder før episoden den 16. juni 2015, da han fik en søn med sin ekskone, der bor i Tyrkiet. Han har været gift med en tyrkisk kvinde i 6 år og var også gift med hende, mens han var kærester med F1. F1 kendte godt til hans ægteskab. Han har to børn med sin ekskone. Han var også sammen med andre kvinder, men det var det, at han fik barn nr. 2 med sin kone i Tyrkiet, F1 ikke kunne klare. Han og F1 var enige om, at deres forhold skulle slutte.

På et tidspunkt skrev F1 på Facebook, at hun ville gøre hans liv til et helvede. Han skrev tilbage, hvad grunden var, men hun svarede ikke herpå. F1 blev ved med at skrive til ham, f.eks. at hun havde set ham med andre piger.

Den 9. juni 2015 rejste han til Tyrkiet med sin nuværende kæreste, A. De var i Tyrkiet indtil den 15. juni 2015 om morgenen, hvor de ankom til Kastrup Lufthavn. F1 blev ved med at skrive til ham på Facebook, mens han var i Tyrkiet. Hun skrev f.eks., om han hyggede sin med sin nye dulle og lignende. Han blev irriteret over det, og A blev også chokeret over det. På flyveturen hjem talte han med A om det, og A sagde, at han skulle køre til Jylland som det første, når han kom hjem, for at få stoppet det med F1.

Den 15. juni om aftenen var han sammen med sine fætre. Næste morgen lånte han sin storebrors bil og kørte af sted mod Løsning. Formålet med turen var at få F1 til at holde op med at skrive til ham og at snakke med hende ansigt til ansigt, så F1 kunne mærke, at han var kommet over hende. Det var hans opfattelse, at F1 nærmest jagtede ham, for hun blev ved at kontakte ham, og hun ringede også til hans mor og far, som hun aldrig har mødt. Han havde ikke fortalt F1, at han ville komme den 16. juni.

Da han kom til Løsning, kørte han forbi hendes forældres hus for at se, om hun var der. Hendes bil plejede at holde ude foran, men den var der ikke. Han kørte videre til hendes arbejdsplads, en ... i Løsning, og der var hendes bil. Han gik ikke ind hos ..., men kørte lidt rundt for sig selv og ventede på, at hun fik fri. Det var måske nogle timer. På et tidspunkt kørte han ind på en parkeringsplads, hvor han hørte musik og skrev sammen med A. Han søgte også på nogle ting på nettet. Mens han kørte rundt, så han F1 komme kørende i sin bil, og han vendte rundt og kørte efter hende. F1 kørte til sine forældres adresse på X-vej, hvor hun parkerede og steg ud af bilen. Han parkerede lige bag ved hende og gik også ud af sin bil, og han bad F1 stoppe op. F1 satte farten lidt op, men hun løb ikke. Han var lige bag ved hende og kunne have nået hende med hånden, hvis han havde rakt ud efter hende. Han sagde, at de skulle snakke sammen, for at de kunne komme videre. F1 var ligeglad. Hun gik bare videre og gik ind i huset gennem den dør, der senere blev skudt igennem, og smækkede døren i. Han blev rigtig irriteret og lænede sig med ryggen mod døren og sparkede ind på den. Han kunne høre, at F1 låste døren. Han sagde, at han var kommet kørende hele vejen fra København for at snakke med hende, og så låste hun bare døren. Da F1 låste døren, kunne han

høre, at hun råbte "ring til politiet". Han blev mere irriteret over, at hun skulle lave en dramaseg ud af det. Han sparkede mere på døren, og han hørte nu F1s far sige på tyrkisk "hvor er min pistol". På dette tidspunkt stod tiltalte helt henne ved døren. Han bøjede sig frem for at komme tættere på, for at høre, om det var rigtigt, hvad han hørte. Så hørte han, at der inde i huset blev taget ladegreb. Han havde selv en pistol med. Den havde han haft i 2-3 år, og han havde den også, dengang da han boede sammen med F1. Det vidste hun godt. Han tog pistolen med, da han flyttede fra hende. Pistolen lå bare i bilens handskerum, da han kørte til Løsning. Der havde den ligget længe. Han tog pistolen med hen til F1s hus, fordi han vidste, at hendes far havde våben. Han har hørt fra tyrkerne i Løsning, at F1s far køber pistoler af folk, og at han skyder i skoven. F1 har også fortalt ham, at hendes far er blevet dømt for at have holdt en pistol for sin datters hoved. F1s fætter, G, havde fortalt tiltalte, at tiltalte havde trådt på F1s fars ære, fordi han havde været sammen med hans datter, og at F1s far ville skyde ham, hvis han fik mulighed for det. Da han tog pistolen fra bilen, var den ikke klar til at skyde, men han gjorde den skydeklar, da han hørte F1s far tage ladegreb. Han trådte et skridt tilbage og skød to advarselsskud ned mod dørhåndtaget og låsen, for at F1s far skulle vide, at han også havde en pistol, og for at han kunne nå at løbe væk. Han kunne ikke se bevægelse bag døren, men han fornemmede, at F1s far var "rundt omkring", da han kunne høre, at der blev taget ladegreb. Han hørte ikke nogen piger råbe. Han har aldrig været inde i huset. Efter han havde skudt de to skud, skulle han til at løbe væk, men hans fod sad fast i risten foran døren, og han faldt ned på knæ. Han gik i panik, og han følte, at F1s far var i nakken på ham, og at det nu var slut. Han prøvede at rejse sig op ved at støtte med højre hånd. Han havde pistolen i venstre hånd. Så skød han. Han husker ikke, om han løb eller gik, mens han skød. Han husker heller ikke, hvor mange skud han skød, eller om han skød pistolen tom. Han tænkte bare på, at han skulle væk derfra. Han så ikke, hvor skuddene ramte. Efter han havde skudt, løb han, og han hørte nu kvinder råbe. Han gik mere i panik, da han nu tænkte, at der var andre i huset. Han løb over til sin bil, hoppede ind i den og kørte væk. Han kørte direkte ud på motorvejen, hvor han blev anholdt. Inden han kørte ud på motorvejen, ringede han til sin mor og fortalte, at han havde gjort noget dumt, og at han håbede, at der ikke var sket nogen noget. Han smed pistolen ud ad vinduet i bilen. Efterfølgende viste han politiet, hvor han havde kastet pistolen ud, fordi han var bange for, at den skulle havne i de forkerte hænder.

Der var patroner i magasinet, som var isat pistolen, mens den lå i handskerummet, men pistolen var ikke ladet. Han tror, at han selv har sat patronerne i. De var med, da han fik pistolen. Han havde endvidere 5 løse patroner i en lille pose. Dem smed han også ud af bilvinduet. Han fortalte også dette til politiet, men de fandt ikke de løse patroner.

Han ringede ikke til politiet, efter han havde skudt. Han var bange for, at F1s far ville komme ud af huset, og han ville bare væk. Han kørte hurtigt ud til motorvejen, men derefter kørte han meget stille i højre vognbane på motorvejen, fordi han vidste, at politiet ville komme. Han trak stille og roligt ind i nødsporet, da politiet kom. Han ringede ikke til politiet, fordi han var i chok. Han tænkte ikke på at ringe 112. Han var ikke ude på at stikke af.

Mens han ventede på F1 i Løsning, søgte han på nettet på bl.a. "drab" og "drabsforsøg" på sin telefon. En kvinde fra As landsby var gift med tiltaltes onkel, og den pågældende kvinde blev dræbt under et skænderi med tiltaltes onkel, hvor han tog fat om halsen på hende, så halsen knækkede. Dette søgte A en forklaring på. Tiltalte havde sagt til hende, at hun ikke skulle tro, at de alle sammen var sådan, fordi hans onkel havde gjort noget dumt. Han søgte på Google for at finde ting, som han kunne vise A, for at give hende et svar. Hans søgninger på "dræbt sit kæreste straf" og "dræbt sit kæreste dom" osv. var noget, han gjorde for A. Han søgte også

på sådan noget, mens de var i Tyrkiet. Han søgte også på "uagtsomt manddrab", fordi onklen havde dræbt sin kone uagtsomt. Han ved ikke, hvorfor han søgte på "dom for at dræbe to mennesker". Alle søgningerne relaterede sig til hans onkel og havde ingen forbindelse med, at han skulle snakke med F1.

Han har været kærester med A siden starten af maj 2015. Da de var i Tyrkiet, aftalte de, at de skulle forloves. A har ikke mødt hans forældre endnu, og han har heller ikke mødt As familie.

Tidligt om morgenen den 16. juni havde han søgt på nettet på "skænderi i Løsning", fordi der havde været et skænderi mellem ham og F1, hvor han ville slutte forholdet. Der har været en artikel om skænderiet, som han ville sende til A for at vise hende, hvilken drama queen F1 var. Politiet kom og snakkede med ham. Det var nok i starten af januar 2015. På dette tidspunkt var han også taget til Løsning for at snakke med F1, og de mødtes udenfor kiosken i Vestergade. F1 råbte og skreg. Det var altid sådan, at F1 fik ham fjernet, og bagefter tog hun igen kontakt til ham. Politiet kom og tog ham med på politistationen. Det er den eneste gang, politiet har været til stede hos ham og F1. Han kan ikke huske, om han har været i Løsning i perioden fra januar til juni 2015, men F1 så ham i marts eller april 2015. Han kørte med en ven til Vejle, hvor de kørte forbi Hedensted. Her så F1 ham, og hun skrev igen til ham, om han havde besøgt sine duller. Han har venner i både Aarhus, Horsens og Vejle. F1 havde ingen grund til at være bange for ham. Han kan ikke gøre en flue fortræd. Han har aldrig truet hende. Han har ingen paintball-pistol eller plasticpistol.

Foreholdt ekstraktens side 318, anmeldelsesrapport af 24. maj 2015, forklarede tiltalte, at han ikke kender noget til, at der blev fundet en plasticpistol i den bil, han kørte i. Han prøvede at komme af med den rigtige pistol, men det var umuligt. Hans mor sagde, at han skulle smide den væk.

Han ved, at F1s far har en pistol, og derfor tog han sin egen pistol med op til døren til F1s forældres hus. Han var bange for F1s far. I F1s fars kultur skal F1s far dræbe tiltalte, fordi tiltalte har trådt på hans ære.

Foreholdt ekstraktens side 268, afhøringsrapport af 17. juni 2015, side 4, 6. afsnit, forklarede tiltalte, at han ikke husker at have forklaret, at han kunne se flere personer bevæge rundt inde i gangen bag den mattede glasdør. Politimanden spurgte, om han kunne se nogen inde i huset, men han svarede, at det kunne han ikke, han kunne bare fornemme, at F1s far var der, da han hørte, at der blev taget ladegreb. Han kunne ikke se noget ind gennem ruden i døren.

Foreholdt samme rapport, side 4, sidste afsnit, forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han har forklaret, at han kunne høre kvinderne skrig, men det var først, da han løb væk. Han tænkte, at der var sket noget forfærdeligt. Han gik selv i panik, da han blev bange for, at han havde dræbt nogen. Det var på intet tidspunkt hans tanke at ramme nogen. F1 har et par gange ringet til hans forældre og bl.a. sagt, at han havde ødelagt hendes liv. Dette var også, mens de var kærester, men når de var uvenner. Hans mor har ringet til F1 og sagt, at der ikke blev noget i mellem dem, og at hendes søn hoppede fra pige til pige. Hans mor ringede også til F1s mor, og F1s mor sagde, at hun ikke havde noget at gøre med F1, da hun var "beskidt". Han ved ikke, om hans forældre og F1s forældre herudover har talt med hinanden. Hans familie og F1s familie kender ikke hinanden.

På spørgsmål fra forsvareren forklarede tiltalte, at den første dag, han mødte F1, så F1 en tatovering på hans finger, og han fortalte, at han havde en kone og en datter i Tyrkiet. F1

fortalte, at hun også havde en søn. Deres forhold var sådan, at han nogle gange gik fra hende, og hun nogle gange gik fra ham. De havde ikke talt om, at de skulle giftes. Der var noget specielt ved F1, og de syntes begge, at det var sjovt at være sammen. Da F1 valgte ham, blev hun sparket ud af sin familie. F1 fortalte ham i den forbindelse om hendes fars tidligere sag med våben. I F1s familie kunne man ikke have kærester før ægteskabet. F1 var familiens sorte får. Alle hendes fætre og kusiner tog afstand fra hende. Hendes fætter, G, sagde flere gange til tiltalte, at han skulle holde sig fra F1, da hun kun skabte problemer. Han besøgte aldrig hendes forældre. Mens han boede hos F1 i Løsning, holdt de deres forhold skjult. Han har hentet F1 et par gange, mens hun boede på X-vej, men så holdt han helt ude ved X-vej, hvor hendes forældre ikke så ham. Hans mor var heller ikke glad for hans forhold til F1. Han holdt ikke forholdet hemmeligt for sin familie, men de rådede ham til at stoppe det. Det var ikke ham, der bestemte, at F1 skulle flytte til Løsning. Han ved ikke, om F1 havde andre kærester end ham.

Han havde et godt liv i Valby. Han havde arbejde, gik til sport og havde ikke tid til at være på gaden. I weekenderne hyggede han sig med venner og veninder. Hans bopæl lå ikke det rareste sted, så da han fik tilbudt pistolen, tog han imod den. Han har afsonet en straf på 30 dage for at have givet "en lille flad". Dette skete ved en episode, hvor han var sammen med F1. Han er selv blevet stukket med kniv udenfor et diskotek. To grupperinger var mod hinanden, og han blev stukket i maven, fordi nogen troede, at han var med i en af grupperne. Han har aldrig været med i en bande, men efter knivstikkeriet fik han tilbudt hjælp fra en person, ..., der hjalp ham med at komme ind på uddannelsen som ambulancechauffør.

Den 16. juni 2015 parkerede han lige bag ved F1s bil på X-vej, men da han kom tilbage til sin bil, var begge biler trillet fremad og ned mod en have. Han ved ikke, om F1 så, at han havde pistolen med, men hun havde haft det fint med, at han havde en pistol, og hun havde også sagt, at hun gerne ville prøve at skyde med den. Hun var ikke bange for, at han ville bruge den mod hende. De har haft skænderier, men han har aldrig tænkt på at bruge pistolen for at såre nogen. Han husker ikke, om F1 råbte noget med våben. Han hørte ikke, at hun råbte, at han ville skyde. Han hørte hende kun råbe "ring til politiet". Han fandt først ud, at F1s søstre var hjemme, da han hørte kvindeskrig. Han vidste godt, at F1s to søstre også boede hjemme hos forældrene. Han vil tro, at der gik omkring et minut fra han forlod sin bil, til han kørte derfra igen, men for ham føltes det som 5 sekunder. Det gik hurtigt. Han var helt rolig, da han lænede sig mod døren og sparkede 3 gange.

Han kunne let have smadret ruden i døren, så han kunne komme ind i huset, men han ville ikke ind. Han ville bare have, at F1 skulle komme ud af huset og snakke, eller at hendes mor kom ud og lovede, at F1 ikke kontaktede hans damer, så han kunne komme videre med sit liv. F1 kontaktede hans omgangskreds, men han kontaktede ikke hendes.

Forsvareren fremlagde tillægsekstrakt nr. 4, udlæsning af søgninger på internettet på tiltaltes telefon. Om søgningerne om morgenen den 15. juni 2015 forklarede tiltalte, at han foretog dem, mens han og A sad i lufthavnen. Han havde fået en dom, og han ville ringe til Kriminalforsorgen for at søge om fodlænke. Til søgningerne samme formiddag på "..." og "Løsning svømmehal" forklarede tiltalte, at ... er F1s chef. Han søgte på Løsning Svømmehal, fordi han overvejede at tage i svømmehallen, mens han ventede i Løsning. Søgningerne i tidsrummet kl. 11.14-11.19 foretog han, fordi en af hans fars venners datter, ..., var blevet dræbt i Hvidovre af en, der hedder Han ville finde frem til dommen for at vise A, at det med hans onkel ikke var så slemt som sagen med Han troede, at der var afsagt dom, men det viste sig, at der ikke var det.

Mens han var i Løsning den 16. juni, talte han i telefon med A, og han talte et par gange med sin mor og sin fætter og måske sin ven og en bror. Han havde været til fest hos sine fætre aftenen før. Han havde drukket alkohol og taget kokain, og det var dumt, at han kørte bil. Han var dog ikke så påvirket, at han ikke kunne stå på benene.

Når han og F1 skændtes, var det bare normale skænderier, hvor de "hidsede stemmerne op", og så gik han. De provokerede hinanden. Alle i hans familie sagde, at F1 ikke var andet end hovedpine for ham, og de rådede ham til at holde sig væk fra hende. Han har sendt blomster til F1 hos hendes arbejdsgiver med et kort, hvorpå han skrev: "Vi startede det godt, lad os slutte det godt". Han kender ikke til noget med blomster omkring hendes bil.

Han har også været på ferie i Tyrkiet med F1. På en måde flygtede de fra deres familier. Hans bror hentede ham hjem til Danmark. F1 blev på hotellet. Han så ikke sin kone, mens han var i Tyrkiet, da de var ved at være færdige med hinanden. Aftalen med F1 var, at han ikke skulle være sammen med sin kone i Tyrkiet, men det var han alligevel. F1 havde hans Facebook-kode, og hun så, at han blev ønsket tillykke med, at han havde fået en søn. A har ikke hans kode til Facebook, men hvis hun beder om den, vil han give hende den. Han har ikke noget at skjule.

Da han havde kørt et stykke på motorvejen efter episoden på X-vej satte han farten ned, og da han så politiet på broen, satte han farten mere ned. Han blev irriteret, da han blev sigtet for drabsforsøg. Han blev irriteret over sigtelsen, idet det jo ikke var et drabsforsøg.

Til forhold 3 forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han var frakendt førerretten. Han vidste godt, at han ikke måtte køre bil. Han erkender også forhold 4. Han skulle hen på en cafe. Han vidste godt, at han ikke havde kørekort.

Til forhold 5 forklarede tiltalte, at han og nogle venner var på vej et sted hen. Han havde drukket alkohol, så han ikke kunne køre bil. ... Tiltalte forklarede, at den målte promille godt kan passe.

Til forhold 6 forklarede tiltalte, at kniven tilhørte hans ven, men han tog skylden, da han havde ansvaret for bilen. "

Der er til retsbogen for den 18. april 2016 afgivet følgende forklaringer:

"F1 ... forklarede, at hun den 16. maj 2015 boede i huset på X-vej sammen med sine forældre og 2 søskende. Hun havde på det tidspunkt en praktikplads hos ... i Løsning.

Tiltalte er hendes ekskæreste. De blev kærester den 7. oktober 2012. Da boede vidnet i København hos en fætter. Hun boede i København indtil sommeren 2013, og i hele den periode var hun kærester med tiltalte. Hun og tiltalte lærte hinanden at kende på vidnets arbejdsplads i København, hvor tiltalte kom. Deres forhold har været meget op og ned, men de var faste kærester. Hun fortalte ikke sine forældre, at hun havde mødt tiltalte. Det fandt de først ud, da hun var på en rejse til Tyrkiet sammen med tiltalte. Den eneste i hendes familie, der kendte til forholdet, var hendes lillesøster F2. Hun havde i foråret 2013 fortalt F2 om forholdet. Tiltalte fortalte heller ikke til sine forældre, at de havde et forhold, men tiltalte holdt det ikke skjult for sin bror og sine fætre. Efter de havde været kærester i ca. 3-4 måneder sagde tiltalte, at hans mor gerne ville møde hende, men det blev ikke til noget. Deres

forhold var meget op og ned, og hun havde flere gange sagt, at hun ikke ville mere, bl.a. fordi tiltalte tog stoffer, hvilket hun ikke brød sig om. Han kunne være meget dominerende over for hende, og han var også voldelig over for hende. Hun syntes også, at han havde en forkert omgangskreds. Hun gjorde det ind imellem forbi med tiltalte, men hun kunne ikke for alvor komme væk fra ham, fordi hun elskede ham og kæmpede for, at han skulle få et bedre liv end det, han havde. Hun håbede, at han kunne ændre sig. Hun vidste ikke, at han var gift. Tiltalte havde fra begyndelsen fortalt hende, at han var blevet skilt, og at hans ekskone havde bortført deres barn, og at han ikke kunne finde ud af, hvor de var. Han fortalte også, at hans ekskones forældre boede i København. Tiltalte fortalte hende mange historier, som slet ikke passede, men hun troede på ham. Hun var ikke klar over, at tiltalte ikke fortalte sandheden. På et tidspunkt, mens de boede i København, fik tiltalte overtalt hende til at arbejde sammen med ham i GLS. Det var kun tiltalte, der var ansat i GLS, men hun tog med ham på arbejde, hvor hun hjalp ham. De havde aftalt, at hun skulle have halvdelen af hans løn, men det viste sig hurtigt, at tiltalte beholdt de penge, som hun skulle have. Han beholdt også 22.000 kr., som vidnet havde fået fra sin far, og som skulle bruges til et indskud i en lejlighed. De arbejdede ofte 10 -12 timer om dagen hos GLS, men der gik 5 måneder, hvor hun ikke fik nogen penge fra tiltalte. Til sidst sagde hun til ham, at hun ikke længere ville arbejde der, når hun ikke fik sin betaling. Efter et par dage gik tiltalte heller ikke på arbejde. Han meldte sig syg, og så blev han fyret.

I juni 2013 tog de til Tyrkiet. Tiltalte sagde, at han ville sælge nogle af sine lejligheder i Tyrkiet. Han insisterede på, at hun skulle tage med til Tyrkiet. Tiltalte tvang hende faktisk til at tage med på rejsen. Han havde solgt sin bil, og han sagde, at han havde penge til, at de kunne rejse på ferie i Tyrkiet. Tiltalte sagde også, at han derudover havde penge til depositum til en lejlighed og til møbler. Mens de var i Tyrkiet, fik hun ham overtalt til, at han ikke skulle sælge en lejlighed dernede. Det hele endte med, at tiltalte i stedet solgte en bil, han havde i Tyrkiet. Det var for at skaffe penge til dem. De var i Ankara i en uge. Da boede hun på et hotel, hvor tiltalte besøgte hende. Tiltalte sagde, at han boede hos sin fars familie i Ankara. Det viste sig imidlertid senere, at han havde boet hos sin kone. Efter Ankara tog de til Bodrum for at holde ferie. Da de havde opholdt sig 3 dage i Bodrum, kom tiltaltes bror og fætter pludselig hen til det hotel, hvor de boede. Hun blev bange, da de dukkede op. De troede, at der kunne være sket noget med tiltalte, idet de ikke vidste, hvor han var. De tog tiltalte med. Tiltalte kom imidlertid tilbage for at hente sine ting. Han lovede hende, at han ville komme tilbage efter hende, men det gjorde han ikke. Tiltalte tog alle deres penge med. Hun havde ingen penge, og hendes telefon virkede ikke. Hun har senere fundet ud af, at tiltaltes fætter havde kontaktet hendes familie og fortalt, at hun opholdt sig i Tyrkiet. De truede også hendes familie, og de sagde, at de ville kidnappe hendes søn, hvis hun og tiltalte ikke gav lyd fra sig. Hendes familie sørgede for, at hun kom hjem til Danmark. Det var først i denne forbindelse, at hun fandt hun ud af, at tiltalte var gift med en kvinde i Tyrkiet.

Hun fik mange problemer med sin egen familie, fordi hun havde været sammen med en gift mand. De var også vrede over, at hun var endt i Tyrkiet sammen med ham. Da hun kom tilbage til Danmark, havde hun ingen hjælp. Hun sov bl.a. i sin bil. Pr. 1. september 2013 fik hun sin egen lejlighed i Løsning. Hendes søn flyttede ind i lejligheden sammen med hende. Hun gik med til at mødes med tiltalte igen i september 2013, fordi hun ville have en forklaring på det, som var sket i Tyrkiet. Tiltalte sagde, at han ville skilles fra sin kone i Tyrkiet, og at han ikke havde fortalt vidnet, at han var gift, fordi han havde været bange for at miste vidnet. Vidnet troede ham, og de blev kæresten igen. Tiltalte flyttede ikke ind hos vidnet i Løsning, men han har i perioder opholdt sig hos hende. Det var især, når der var noget i tiltaltes liv i København, som han ville væk fra. I perioder havde de det også godt sammen.

der var gode dage og dårlige dage. Hun gav ham mange chancer. Deres forhold fortsatte, indtil vidnet via tiltaltes side på Facebook fandt ud af, at tiltalte havde fået et yderligere barn med sin kone i Tyrkiet. Vidnet havde fået tiltaltes kode til Facebook, så derfor kunne hun gå ind på hans side. Tiltalte havde været i Tyrkiet i begyndelsen af december 2014. Han havde sagt til vidnet, at hans datter var faldet ud af et vindue fra 2. sal, og at hun lå i koma. Han var derfor nødt til at rejse til Tyrkiet, hvilket vidnet selvfølgelig accepterede. I slutningen af december 2014 fandt hun imidlertid ud af, at han i november 2014 havde skrevet til en ven i Tyrkiet, at han snart kom, så de kunne fejre hans søn. Vidnet blev vred.

I februar 2014 fandt vidnet ud af, at tiltaltes kone var kommet på besøg i Danmark sammen med tiltaltes datter. Tiltalte sagde, at hans familie ikke ville lade ham blive skilt.

Vidnet sagde til tiltalte i december 2014, at nu var det færdigt. Hun mente helt slut, men tiltalte sagde, at det ikke var slut. Hun ville ikke finde sig i, at tiltalte havde fået endnu et barn med sine kone i Tyrkiet. Vidnet flyttede herefter hen til sin farmor i Løsning, idet hun ikke ville være i sin egen lejlighed.

Den 7. januar 2015 skulle hendes søster giftes. Vidnet blev klar over, at tiltalte havde sovet i kælderen under hendes farmors lejlighed den 6. januar 2015, da hun den 7. januar 2015 om morgenen gik ud af opgangen. Lige da hun gik ud af hoveddøren, dukkede tiltalte op bag hende. Han kom også ud fra opgangen. Vidnet skulle afsted tidligt om morgenen, fordi hun skulle sætte sin søsters hår. Tiltalte gik efter hende. Hun sagde, at hun ikke havde tid til at tale med ham. Hun satte sig ind i sin bil. Tiltalte satte sig også ind i vidnets bil. Han bad hende køre ham hen til kiosken. Det gjorde hun, idet hun tænkte, at hun kunne slippe væk der. Da de kom hen til kiosken, gav tiltalte hende en flad i ansigtet med bagsiden af hånden. Han sagde, at hun skulle gå med ind i kiosken. Hun håbede, at hun kunne sige noget til kioskejeren, som hun kendte. Da de var kommet ind i kiosken, sagde hun til tiltalte, at hun ikke ville gå med ud igen. Hun stillede sig også hen under et kamera i kiosken, således at det kunne dokumenteres, hvad der skete. Tiltalte hev i hende, og han slog bag øret og gav hende en knytnæve. Kioskejeren kunne godt se, at der var noget galt. Til sidst gik tiltalte ud af kiosken igen, og hun sagde til kioskejeren, at han skulle ringe efter politiet. Tiltalte havde sagt til hende, at han havde en kniv på sig. Lidt efter kom politiet. Hun sagde til politiet, at tiltalte var hendes ekskæreste, og at han truede hende, og at han havde en kniv. Da de stod uden for kiosken med politiet, tog tiltalte pludselig fat i hende. Derfor tog politiet tiltalte med. Hun sagde, at politiet skulle undersøge tiltalte, fordi han havde en kniv på sig. Hun har læst i avisen, at politiet fandt en køkkenkniv på tiltalte. Hun sagde også til politiet, at tiltalte havde slået hende med en knytnæve. Efter denne episode så hun ikke tiltalte igen før den 16. juni.

Tiltalte skrev hele tiden til hende, og han ringede konstant og sagde, at hun skulle komme frem, for han ville tale med hende. Det ville hun ikke, for dels var hun bange for, at han skulle overtale hende til, at de skulle blive kæresten igen, dels var hun bange, fordi han jo tidligere havde slået hende. Det var altid tiltalte, der kontaktede hende på Facebook. Hun skrev tilbage til ham, fordi hun stadig elskede ham. Hun forsvarede sig også mod alle tiltaltes beskyldninger om, at hun var en dulle, og at hun havde mange kæresten. På et tidspunkt, i starten af maj 2015, fik hun at vide af en politimand, Morten, som hun talte med om tiltalte flere gange, at hun skulle stoppe med at skrive tilbage. Politiet kunne ikke beskytte hende, hvis hun blev ved med at skrive sammen med tiltalte. Hun sagde også til politimanden, om tiltalte skulle slå hende ihjel, før politiet gjorde noget.

Hun har ikke fysisk set tiltalte mellem den 7. januar 2015 og den 16. juni 2015, men tiltalte har ofte truet hende på livet i den periode. Han har kun truet hende mundtligt. Hun tror også, at tiltalte har sat en GPS på hendes bil, og at han har overvåget hende. Han har også opsøgt hendes forældres adresse, og han har lagt blomster på hendes bil. Det var om natten, at han lagde blomsterne på hendes bil. Hun ved, at tiltalte har været på hendes forældres adresse flere gange. Han har i den forbindelse taget billeder af vidnets fars bil. Han har sendt billederne til hende. Han har også 2 gange sendt blomster til hendes arbejdsplads. Den ene gang var der også en bamse med buketten. Der var et kort med, hvor der stod, at tiltalte elskede hende, og at han var ked af, at han havde fejlet. Hun opfattede det som om, at tiltalte gerne ville have hende tilbage.

Den 16. juni 2015 opholdt vidnets søn sig hos en af vidnets veninder. Hun kørte efter arbejde over til veninden for at se til sin søn. Bagefter kørte hun hjem til X-vej i Løsning. Hun parkerede bilen og steg ud og hilste på genboen, som dog ikke hørte hende. I det samme så hun en hvid bil komme kørende. Hun troede først, at det var en bekendt længere nede ad vejen og skulle til at vinke, men så kunne hun se, at bilruden var rullet ned, og at tiltalte sad i bilen. Tiltalte råbte, at han bare ville tale med hende. Hun løb ind i huset, fordi hun var bange for ham. Hun tænkte, at tiltalte denne gang havde "noget på sig". Hun løb op ad flisegangen op til hoveddøren, som var åben. Hun lukkede og låste hoveddøren og gik ind i mellemgangen. Her råbte hun til sin familie "han er her" og "ring efter politiet". Hun stillede sig herefter ved døren mellem entreen og mellemgangen. Hun holdt døren til mellemgangen på klem. Inde i huset opholdt hendes mor, far og søstre sig. Hun kunne se gennem glaseruden i hoveddøren, at tiltalte stod uden for. Hun kunne både høre og se, at tiltalte sparkede på hoveddøren. Hun kunne se tiltalte trække sig tilbage og kunne så se, at hoveddøren bevægede sig, da han sparkede på den igen. Hun var bange for, at tiltalte ville komme ind. Hendes far ville gå hen og åbne hoveddøren. Han sagde, at han ville ud og spørge tiltalte om, hvad tiltalte ville. Han var på vej hen til døren, men vidnet og hendes søstre hev i ham, for at han ikke skulle åbne døren. Vidnet sagde til sin far, at han ikke skulle gå derud. Hun sagde også, at hun var ret sikker på, at tiltalte havde "noget på sig". Der blev råbt og skreget på tyrkisk bag hoveddøren. De stod på dette tidspunkt allesammen i mellemgangen. Hendes far havde et ben ude i entreen. Der var panik mellem dem. De råbte til hendes far, at han skulle gå væk, og at han skulle passe på. Så hørte hun to skud. Da var hun klar over, at de skulle væk. Da de hørte de første to skud, flygtede de og prøvede at redde hinanden. De næste skud kom lige efter. Der gik ikke flere sekunder fra de første 2 skud til de næste. Hun nåede ikke at se kuglerne, men hun så, at glasset i hoveddøren gik i stykker ved, at der kom huller i det. Hun hørte også lyden, som "puf, puf". De prøvede at flygte, og de prøvede at beskytte hinanden. Hun opdagede, at hendes søster F3 var blevet ramt. Der var blod over det hele. Hun kunne se flere skudhuller i F3s arm. Hun forsøgte at holde på det ene af skudhullerne. Hun ringede derefter 112. F3 lå på dette tidspunkt på gulvet ved køkkendøren. Der var hun sunket sammen. Hendes mor skreg. F3 sagde, at det gjorde ondt i brystet, så de troede, at hun også var ramt der. Hendes far var stadig inde i huset. Han var helt forvirret. Hendes far gik hen mod terrassedøren, som stod åben. Han ville lukke den, idet de var bange for, at tiltalte ville komme ind den vej. Hendes far og F2 sagde, at de kunne se, at tiltalte løb væk fra huset. De så også, at han kørte væk i en bil. Det var en hvid stationcar. Den lignede en Mercedes.

Mens hun var kærester med tiltalte, havde han på et tidspunkt en pistol, men den solgte han, fordi han ikke havde nogen penge. Det var ikke den pistol, som tiltalte brugte den 16. juni 2015. Hun brød sig ikke om, at tiltalte havde en pistol. Hun så pistolen første gang i 2013, hvor tiltalte tog den med til en tyrkisk fest. Han sagde, at han skulle beskytte sig mod sin egen familie, hvis de kom.

Tiltalte har ikke mødt vidnets mor og far. Tiltalte har mødt hendes søster F2, men ikke hendes øvrige søskende. Hendes familie ville ikke have, at hun var sammen med tiltalte, idet han jo var gift i Tyrkiet. Hun har heller ikke mødt tiltaltes mor og far, men hun har mødt hans bror og hans fætre. Hun har talt med tiltaltes mor den 6. januar 2015. Der bad hun om, at tiltaltes familie skulle holde tiltalte væk fra hende. Tiltaltes mor sagde i den forbindelse, at vidnet bare kunne anmelde tiltalte til politiet. Hun har et par gange talt med tiltaltes mor. Tiltaltes mor har givet udtryk for, at hun ikke ville have, at vidnet og tiltalte var kærester, idet tiltalte var gift i Tyrkiet. Tiltalte blev bare ved med at sige, at han elskede vidnet, og at han var blevet tvangsgiftet og ville skilles. Hun har også talt med tiltaltes kone i Tyrkiet. Hun fortalte vidnet, at tiltaltes datter aldrig har ligget i koma i Tyrkiet.

Tiltalte sagde mange gange til hende, at enten er du min, eller også ligger du nede i graven. Han har også sagt, at han ville smide syre i hendes ansigt. Han har også truet med at gøre noget mod hendes familie, så hun ville begå selvmord. Tiltalte sagde, at han ikke ville gøre hendes søn noget, kun hendes familie. Hun har fortalt tiltalte, at hendes far havde en pistol. Det er dog længe siden, at han havde den.

Forevist foto, ekstrakten side 96, forklarede vidnet, at det var den hvide dør på billedet, hun holdt på klem. Hun stod i venstre side af døren. Døren, der ses på foto, ekstrakten side 98, er døren ind til værelserne. Døren midt på billedet, ekstrakten side 100, er døren ind til køkkenet. Der er ca. 3 skridt fra hoveddøren i entreen og hen til døren til mellemgangen. Hun råbte, da hun stod ved den hvide dør i mellemgangen, at tiltalte var der, og at de skulle ringe efter politiet. Hun vidste på det tidspunkt ikke, hvor hendes øvrige familie opholdt sig. Der gik bare et par sekunder, så kom hendes far, mor og søskende ud i mellemgangen. Hendes far åbnede døren ud til entreen, så den stod piv-åben, og han ville videre hen og åbne hoveddøren, men det ville hun ikke have. Hendes far sagde, at han kun ville snakke med tiltalte, men hun sagde "nej, han vil ikke snakke, han har noget med". Hun kunne se, at tiltalte stod ved hoveddøren, mens hun og hendes familie stod inden for i mellemgangen. Da de første skud faldt, drejede hendes far sig rundt, så han fik front mod vidnet og havde ryggen mod hoveddøren. Vidnet og hendes mor stod til højre for den hvide dør henne ved det brune skab. Vidnet havde front mod hoveddøren. Vidnet så ikke de første to skud komme igennem hoveddøren, men hun så de næste skud komme igennem hoveddøren. F2 stod tættere på billedet af tulipanerne, som ses på foto, ekstrakten side 100, og F3 stod i midten foran den åbne dør mellem entreen og mellemgangen. Det passer ikke, at hendes far råbte: "hvor er min pistol". Hendes far har ingen pistol. Den pistol, hendes far engang har haft, blev fundet af politiet. Hendes far er blevet straffet for det. Det var tilbage i 2010, at han blev dømt. Han har ikke haft en pistol siden. Hun er sikker på, at hendes far ville have fortalt hende, hvis han havde en pistol derhjemme. Hun har ikke længere et godt forhold til sin familie. Hun har krænket sin fars ære. Hvis hendes far havde haft en pistol og han havde været kukkuk, havde han slået hende ihjel for længst. Hun har aldrig hørt, at hendes far ville slå tiltalte ihjel. Hun har aldrig frygtet for tiltaltes sikkerhed på grund af hendes familie. Hun var derimod bange for hans sikkerhed på grund af hans egen familie. Tiltalte har aldrig haft mod til at kontakte hendes familie, idet han var flov over forholdet og over, at han ikke var blevet skilt fra sin kone i Tyrkiet. Hun ved nu, at tiltalte aldrig havde til hensigt at blive skilt fra konen i Tyrkiet.

Foreholdt sin forklaring til politirapport, ekstrakten side 284, 4. afsnit, forklarede vidnet, at hun har sagt sådan til politiet. Politiet havde spurgt hende, om hendes far havde noget i hænderne, f.eks. et bat, og vidnet svarede nej. Tiltaltes mor har skrevet en sms til vidnet et par måneder før episoden. Tiltalte har afsonet en dom med fodlænke, mens de var sammen. Det

fik han i forbindelse med, at vidnet kørte galt. Tiltalte slog i den forbindelse den person, som hun var kørt ind i.

Efter episoden opholdt hun sig på et krisecenter fra den 19. juni 2015 til den 7. januar 2016 sammen med sin søn. Hun har haft det meget skidt siden episoden. Hun frygter for sit liv hver dag. Hun er bange for, at tiltalte vil slå hende ihjel, eller at han skal sende sine bekendte ud for at slå hende ihjel. Hun har indtil videre ikke ønsket at få medicin, idet hun ønsker at bearbejde episoden uden medicin. Hun går til psykolog, og det hjælper hende meget. Hun har været der 14 gange. Hun betaler selv sin psykolog, idet hendes psykolog ikke er med i den ordning, hvor hun kan få tilskud. Hun har selv betalt 2 konsultationer à 650, krisecentret har betalt de andre.

...

F4 ... forklarede, at han var hjemme på sin bopæl den 16. juni 2015. Han opholdt sig i køkkenet sammen med sin kone. De var ved at spise aftensmad. Hans to døtre F2 og F3 var også hjemme, de opholdt sig i stuen. Hans datter F1 var på arbejde. Han sad og spiste aftensmad med sin kone, da de pludselig hørte, at F1 kom ind. Hun råbte til dem ”ring efter politiet” på tyrkisk. F1 virkede bange. Hun sagde til vidnet, at ”han” var bagved, og at han havde en pistol i hånden. Vidnet var sikker på, at det var F1s kæreste, hun talte om. Han har aldrig mødt F1 kæreste. Han rejste sig op og gik ud i entreen og helt hen til hoveddøren. Da han stod i entreen ca. 1,5 meter fra hoveddøren, så han skyggen af en person uden for hoveddøren. Personen sparkede på døren. F1 havde låst døren, da hun kom ind. Vidnet stod helt ude ved hoveddøren. Foreholdt foto, ekstrakten side 96, forklarede vidnet, at han stod i døråbningen mellem entreen og mellegangen. Hans 3 døtre og hans kone stod omkring ham. Sidstnævnte personer stod i mellemgangen. Da han hørte de første to skud, stak han af ind i stuen. Hans datter F3 tog fat i ham og trak ham væk, idet han stod lige foran døren. Det er derfor, at hun blev ramt i armen. Havde hun ikke været der, var vidnet blevet ramt. Herefter faldt der yderligere skud. Disse skud blev afgivet i brysthøjde. Han kan ikke sige, hvor mange skud der blev afgivet i anden omgang, men der var tale om flere skud. Det hele skete i løbet af et halvt minut. Han var meget chokeret, og i første omgang reagerede han ikke. Da der ikke kom flere skud, kiggede han ud ad køkkenvinduet. Der så han, at en bil der var på vej væk i høj fart. Vidnet gik herefter ud af terrassedøren. De ringede straks efter ambulancen. F3 var ramt af 4 skud, og hun var besvimeret.

Vidnet vidste godt, at det var F1s tidligere kæreste, der var derude. Han har ikke mødt ham. Han vidste godt, at F1 havde en kæreste, men han ønskede ikke, at F1 havde denne kæreste. F1 havde fortalt til sin søster F2, at hun havde fået en kæreste, men vidnet vidste det ikke. Det fandt han først ud af i 2013, da han blev kontaktet af tiltaltes storebror på det tidspunkt, hvor F1 og tiltalte var taget til Tyrkiet. Tiltaltes bror sagde, at han havde hentet tiltalte i Tyrkiet, og at nu måtte vidnet hente sin datter. Han ønskede på intet tidspunkt, at F1 skulle have tiltalte som kæreste. Han havde allerede dengang modstand mod tiltalte, fordi tiltalte havde forladt F1 i Tyrkiet. Han har ikke på noget tidspunkt kontaktet tiltalte. Derimod har tiltalte ringet til vidnet. I den forbindelse sagde tiltalte, at vidnet skulle passe på sin datter, ellers ville tiltalte skyde hende. Tiltalte har også sendt to sms'er til vidnet. Han kan ikke huske, hvad der stod i dem. Det skete før episoden den 16. juni 2015. Han har på et tidspunkt prøvet at ringe til tiltaltes bror, men han tog ikke telefonen. Han har ikke talt med tiltaltes familie efter episoden. Han har aldrig truet tiltalte. Han har heller ikke givet tiltalte anledning til at være bange for vidnet. Han forstår ikke, hvis det er tilfældet. Han kender jo ikke tiltalte.

Vidnet og hans hustru talte ikke med F1 i tiden efter hendes rejse til Tyrkiet og indtil hun flyttede hjem til dem igen. Hun boede hjemme fra december 2014 indtil juni 2015. Hans hustru taler stadig ikke så tit med hende på grund af forholdet til tiltalte. F1 har også boet hos vidnets mor et stykke tid i begyndelsen af 2015. Foreholdt sin forklaring til politirapport af 16. juni 2015, ekstrakten side 298, side 2, næstsidste afsnit, forklarede vidnet, at han havde hørt om tiltalte, før tiltalte lagde blomster på F1s bil. Blomsterne blev lagt på F1s bil ca. 3 måneder før episoden. De gik ud fra, at det var tiltalte, der havde lagt blomsterne på bilen.

Han sad alene sammen med sin kone ude i køkkenet den 16. juni 2015. Pigerne var i gang med noget andet. F1 låste døren og kom løbende ind i stuen. Hun råbte "ring til politiet, ring til politiet". Han vidste ikke med sikkerhed, hvem F1 talte om, men han havde en formodning om det. Han hørte ikke selv, at F1 råbte "han har en pistol i hånden". Foreholdt foto, ekstrakten side 96, forklarede vidnet, at han rejste sig op, og at han herefter stod i mellemgangen, omtrent der, hvor der er markeret med "KT.18" på billedet. De andre stod rundt omkring vidnet på dette tidspunkt. De havde alle rejst sig op, da F1 kom ind og råbte. F1 råbte så højt, at han ikke hørte, at der blev sparket på hoveddøren. Da han gik hen mod hoveddøren kunne han se skyggen af en person uden for hoveddøren. Han ville låse hoveddøren op og åbne den, idet han ville spørge personen om, hvad vedkommende ville. Vidnet sagde ikke noget. Da han var på vej til at åbne hoveddøren, begyndte personen at skyde. De andre råbte "lad være med at gå derud". F1 råbte til vidnet, at personen havde et våben, og at han ville skyde. Vidnet nåede ikke at åbne hoveddøren, før personen begyndte at skyde. Han har på intet tidspunkt råbt "hvor er min pistol" eller lignende. Han ville have fortalt sine børn det, hvis han havde været i besiddelse af en pistol. De skulle vide det, hvis der var en pistol på bopælen. Foreholdt ekstraktens side 209, rapport sms F4s mobil, forklarede vidnet, at det er en af de sms'er, som han fik fra tiltalte. Det var denne sms, som vidnet betragtede som en trussel om, at vidnet selv skulle slå F1 ihjel, ellers ville tiltalte slå F1 ihjel.

Han har haft det skidt efter episoden og har lidt af angst, søvnbesvær og depression. Han har derfor ikke kunnet passe sit arbejde. Han får medicin mod angst og for højt blodtryk.

...

F3 ... forklarede, at hun den 16. juni 2015 var i stuen i huset på X-vej sammen med sin søster, F2. Hun boede der sammen med sine forældre, sine søstre og F1s søn. Hun, F2 og deres forældre var hjemme den pågældende dag. Hendes forældre spiste i køkkenet, og hun og F2 var i stuen med computeren, da F1 kom løbende ind og råbte og skreg. F1 råbte ordret "svinet er her, horeungen er her". F1 virkede hysterisk, panisk og angst. Hun var helt ude af den. Hendes forældre rejste sig fra køkkenet, og hendes far løb ud i entreen. Vidnet løb efter ham derud. F2 også var med ude i entreen. Hendes mor og F1 stod i mellemgangen lige ved dørkarmen ud til entreen. F1 havde låst hoveddøren. Der var tre låse på døren, og hun så, at den nederste lås var sparket op. Der blev sparket på døren, så den var gået lidt ind, og hun kunne se lidt af skinnebenet og foden på den person, der sparkede. Hun kunne regne ud, at det var F1s tidligere kæreste. Pludselig stoppede sparkene. Hendes far stod tæt på døren. Der blev råbt og skreget på tyrkisk "du skal ikke åbne døren". Det var hendes far, der ville åbne døren. De råbte at han ikke skulle åbne døren på grund af alt dét, de havde hørt om tiltalte, og fordi de ikke kendte hans tilstand. Hun husker ikke, at hun hørte skuddene. Det eneste hun husker er, at de andre løb ud gennem terrassedøren, og at hun endte ved døren til køkkenet, og at hun på dette tidspunkt mærkede glasskår i munden. Hun mærkede en varme i armen, og hun så et hul i armen. Da hun bøjede armen, fossede der blod ud. Hun fik det dårligt og måtte lægge sig ned. F1 kom og sagde, at hun var blevet skudt. Hun fik et viskestykke rundt om armen.

Ambulancen kom, og hun kom på sygehuset. Hun havde et mærke på brystet bagefter. Det havde hun ikke i forvejen.

Foreholdt ekstraktens side 288, afhøringsrapport af 16. juni 2015, side 3, 2. sidste afsnit, forklarede vidnet, at hun ikke husker, at hun har forklaret, at hun hørte skuddene. Hun husker ikke noget fra skuddene. Hun husker bare, at hun havde glas i munden, og at hun havde skudsår. Der gik maksimalt 1½-2 minutter, fra F1 kom ind i huset, til vidnet lå på gulvet og havde skudsår.

Hun har aldrig mødt tiltalte. Hun har kun hørt F1 fortælle om ham. Familien vidste godt, at F1 var kærester med tiltalte. De accepterede det ikke, da tiltalte var gift og var i et kriminelt miljø. Da F1 boede i lejlighed i Løsning med tiltalte, havde vidnet ikke kontakt med F1, men de fik igen kontakt, da F1 flyttede hjem til forældrene. Hjemme talte de sammen på tyrkisk.

Hun husker ikke, om der var nogen, der sagde noget med en pistol under episoden. Hun husker bare råb og skrig.

På spørgsmål fra forsvareren forklarede vidnet, at det efter de regler, som nogen i Tyrkiet lever efter, ville have store konsekvenser for F1, at hun levede sammen med tiltalte. Familien accepterede heller ikke F1s første mand. Hun ved ikke, hvilken konsekvens forholdet ville have for tiltalte. Det måtte hans familie tage sig af. Da F1 flyttede hjem, fortalte hun, at hun var gået fra tiltalte.

Hendes far løb først ud i entreen, og hun løb efter. Som hun husker det, stod hun selv ved sin fars højre side, og F2 stod ved hans venstre side, og hendes mor og F1 stod bagved. Hun er i tvivl om, hvorvidt F2 løb ud i entreen før hende. Hun ville passe på sin far, da hun var bange for, at der skulle ske ham noget. De stod lige inden for hoveddøren. Hun vidste ikke, om tiltalte var bevæbnet. Hun så, at der blev sparket på døren. I starten stod de allesammen ved køkkendøren, men da hendes far gik de 3 skridt rundt om hjørnet hen mod hoveddøren, gik vidnet efter. F1 stod ved køkkendøren og råbte, da hun kom ind. Der gik ikke mere end 30 sekunder fra F1 råbte, til de gik ud i entreen. Hun lagde ikke mærke til, om tiltalte sagde eller råbte noget, da der var råb og skrig i huset.

Foreholdt ekstraktens side 289, samme rapport, side 4, 2. afsnit, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at hun har forklaret, at gerningsmanden ikke sagde noget eller råbte i forbindelse med sparkene på døren eller skuddene. Hendes far sagde vist, at de skulle flytte sig, da han prøvede at åbne døren. Han sagde ikke, hvorfor han ville åbne døren. Hendes far tumlede med låsen for at låse døren op. F2 var på venstre side af ham, og hun var på højre side på dette tidspunkt. Hun tror, at F2 sagde, at han skulle lade være. Hun husker ikke, om F1 sagde noget.

Foreholdt ekstraktens side 288, samme rapport, side 3, 4. afsnit, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at de prøvede at overtale deres far til ikke at gå ud til tiltalte.

Sparkene stoppede på et tidspunkt, og hun tænkte, at han måske havde givet op, men der gik ikke mange sekunder før skuddene kom. De holdt fysisk deres far tilbage. Det var dét, at tiltalte kom hjem til dem midt på dagen og ikke, som tidligere, om natten, der gjorde hende bange for, at han havde våben. Tiltalte havde også opfordret hendes far til at begå æresdrab, og han havde sagt, at hvis hendes far ikke gjorde det, ville tiltalte gøre det. Hendes far sagde ikke "hvor er min pistol" eller lignende.

Hendes far ville ikke have gjort noget ved tiltalte, hvis tiltalte ikke var bevæbnet. Tiltalte havde ingen grund til at være bange for hendes far. Hun er bekendt med sagen om hendes fars våben. Hvis hendes far havde haft et våben den 15. juni, tror hun ikke, at hun ville have været bekendt med det. Hun er bekymret for, at tiltaltes familie vil tage hævn ved at fuldføre det arbejde, som tiltalte ikke kunne fuldføre. At de ville overtage hans job.

På spørgsmål fra bistandsadvokaten forklarede vidnet, at hun i dag tager medicin bl.a. i form af sovepiller og syntetisk morfin. Hun kigger sig over skulderen to gange, da hun ikke ved, hvor mange af tiltaltes familiemedlemmer, der kender deres adresse. To dage efter episoden havde de gæster, og hendes mor så, at der kørte en bil op i indkørslen, der bakkede tilbage og kørte igen. Der sad to udenlandske fyre i bilen. F2 har set nogle af tiltaltes fætre, som hun fandt på Facebook, og hendes mor genkendte den ene mand i bilen som tiltaltes fætter. Vidnet har været syg siden episoden.

...

F2 ... forklarede, at hun den 16. juni 2015 boede på X-vej i Løsning med sine forældre og sine to søstre. Hun, F3 og deres forældre var hjemme den pågældende dag. Hun og F3 lå på sofaen i stuen og så på vidnets computer. Hendes forældre spiste i køkkenet. F1 kom pludselig løbende ind og råbte "ring til politiet" flere gange. Hun virkede rystet og bange. Vidnet havde kun lige nået at lægge computeren fra sig, da hun hørte, at der blev sparket på hoveddøren. Hendes far var den første, der løb hen til hoveddøren. Hun, F3 og deres mor løb efter ham, og det endte med, at F3 og hun stod foran hoveddøren sammen med deres far, på hver sin side af ham. Der blev sparket på døren, og hun kunne se, at døren gav sig. Alle råbte og skreg, mest vidnets mor og F1. Hun husker ikke, hvilket sprog de råbte på, men det var nok tyrkisk, som de taler til hverdag. Pludselig hørte hun skud. Det ene skud ramte hende i hoften, men det var hun ikke klar over før hun ringede til politiet. Da hun hørte det første skud, stod hun, hendes far og F3 næsten lige foran hoveddøren. Hendes mor og F1 var bagved. Skuddene kom lige efter hinanden. Det hele skete indenfor 30 sekunder. Skuddene røg gennem glasset i hoveddøren. Glasset er sløret, så hun kunne ikke se ansigtet på personen, der skød, men hun kunne se, hvad farve hans tøj var. Man kunne godt se, at der stod en person på den anden side. Da hun hørte skuddene, skreg de bare. Skuddene kom lige efter hinanden, og de nåede ikke at komme væk. De nåede maksimalt at gå to skridt bagud. Da skuddene var ophørt, så hun, at personen på den anden side af døren løb væk. Hendes far løb ud til deres havedør, der stod åben, og hun løb efter ham. Hun så tiltalte løbe forbi, og efterfølgende så hun ham køre væk i en hvid bil. Bagefter så hun sin søster ligge fuld af blod på gulvet. F1 talte med ambulancefolkene, og hun ringede også selv til politiet.

Da F1 kom ind i huset råbte hun "ring til politiet, han er her", og vidnet vidste godt, at det var tiltalte, F1 henviste til. Hun har mødt tiltalte, da han boede med F1 i Løsning. Hun har maksimalt set ham 5 gange. Hun så ham første gang i København, hvor hun ikke vidste, at F1 og han var kærester. På dette tidspunkt blev hun lidt skræmt over den måde, han så ud på. Hun snakkede ikke så meget med ham, da de ikke havde så meget til fælles. Resten af hendes familie har aldrig set tiltalte. Da de blev bekendt med forholdet, var de imod det, for de hørte, at tiltalte var banderelateret. Hun vidste godt, at F1s og tiltaltes forhold var slut, for på det tidspunkt flyttede F1 hjem, og hun fortalte, at det nu var slut. Den 7. januar 2015 blev hendes søster viet, og F1 har fortalt, at tiltalte stoppede hende undervejs, så hun kom for sent. En morgen i slutningen af januar eller starten af februar 2015 var der en dag blomster på F1s bil. De kunne regne ud, at det var tiltalte. Vidnet blev bange bl.a. for at tage bussen i skole, fordi F1 havde fortalt, at tiltalte var banderelateret og havde nogle domme.

På spørgsmål fra forsvareren forklarede vidnet, at hendes forældre ikke havde givet tilladelse til, at tiltalte kom hjem til dem. I deres religion må man ikke være sammen, hvis forældrene ikke giver deres tilladelse. F1 kom heller ikke hjem, fordi hun havde valgt ham frem for familien. Hun ved ikke, hvad der ville ske, hvis tiltalte kom hjem til dem alligevel. Han ville ikke få lov til at komme ind. Det vidste både F1 og tiltalte. Hun ved ikke, om F1 var velkommen i tiltaltes familie. F1 fortalte, at tiltalte var banderelateret. Han talte også selv herom.

Da F1 den 15. juni kom ind i huset, råbte hun flere gange på dansk: "han er her". Hun råbte også på tyrkisk "svinet er her" og "horeungen er her". Vidnet løb ud i entreen, fordi hendes far løb derud. Det var en automatisk reaktion på, at der blev sparket på døren. I entreen holdt vidnet døren. Tiltalte havde tidligere været i området flere gange, og nu kom han og sparkede på døren. Hun husker ikke, om hun løb forbi F1 på vej ud i entreen, men hun stod foran F1 i entreen.

Forevist foto, ekstraktens side 100, forklarede vidnet, at F1 stod omkring det sted, hvor der på fotoet står "Kt 17". Hendes far løb først, og hun løb efter ham. Om F3 løb før hende, husker hun ikke. Hun hørte ikke tiltalte sige noget. De råbte og skreg allesammen i munden på hinanden, også inden skuddene. F1 råbte "pas på" på tyrkisk. Hun husker ikke, om det var før eller efter skuddene.

Foreholdt ekstraktens side 294, afhøringsrapport af 16. juni 2015, side 4, 5. afsnit, forklarede vidnet, at hun muligvis har forklaret, at hendes far sagde "gå væk, gå ind i stuen". Hun husker det ikke i dag. Da tiltalte sparkede på døren, vidste hun ikke, at han havde en pistol. Så var hun ikke gået ud i en-treen. Foreholdt samme rapport, samme side, 6. afsnit, husker hun ikke, om hun har forklaret, at hun hørte, at der blev taget ladegreb.

Hun hørte ikke sin far råbe "hvor er min pistol" eller lignede. Hendes far har ikke en pistol. Han er ikke sådan en type. Hun kender til, at han tidligere er dømt. Hvis han havde haft en pistol, tror hun, at hun ville have vidst det.

På spørgsmål fra bistandsadvokaten forklarede vidnet, at hun fik ødelagt sit undertøj, der var fyldt med blod, ligesom der var hul i hendes t-shirt. Der var også blod på hendes bukser, der ikke kunne vaskes af. I starten følte hun, at hun var meget koldblodig, men efterfølgende har episoden påvirket hendes skole rigtig meget. Hun kunne ikke holde ud at være hjemme, så hun har været nødt til at flytte hjemmefra, da hun blev 18 år. Hun kunne ikke sove derhjemme. Hun skulle have arbejdet hele sommeren hos en isbutik i Vejle, men det endte med, at hun blev sygemeldt fra arbejdet og måtte tage to måneder til Tyrkiet. Hun købte billetten til Tyrkiet den 25. juni og rejste samme dag. Hun havde oprindeligt regnet med, at hun skulle på ferie, men da hun i sin læseferie fik tilbudt arbejde i hele sin sommerferie, aflyste hun ferien. Hun måtte udskyde sin eksamen. Hun fik meget smertestillende medicin, og hun tog også Dolol. Hun kunne ikke ligge på sin venstre side i lang tid. Hun begyndte at arbejde i begrænset omfang fra september 2015. Hun har haft meget fravær fra skolen."

Der er til retsbogen for den 19. april 2016 afgivet følgende forklaringer:

"F5 ... forklarede om den 16. juni 2015, at F1 kom hjem fra arbejde. De andre piger lå på sofaen. Vidnet og hendes mand sad i køkkenet og spiste. Hoveddøren blev pludselig åbnet, og F1 kom brasende ind. Hun råbte og skreg "tilkald politiet, han er her" flere gange. Da de

spurgte, hvem der var på vej, svarede F1, at T var på vej. F1 låste døren. De kunne samtidig høre, at der blev sparket på døren. Vidnet, hendes mand og pigerne løb allesammen hen mod F1, der stod i mellemgangen omkring det sted, hvor der på fotoet i ekstraktens side 96 står "Kt 18". Vidnet stod ved siden af F1, og hendes mand og de to andre piger var ude i entreen, lige ved hoveddøren. F1 råbte "far lad være med at gå derud, han har våben". Herefter skete alt meget hurtigt. Det hele skete i løbet af 30 sekunder. Først blev der skudt mod låsen i døren. Der blev sparket så vildt på døren, at den nederste del gik i stykker, og herefter var det, at der blev skudt to gange mod låsen. Hendes to døtre tog fat i hendes mand og hev ham ind. Lige før han nåede at komme ind i mellemgangen, kom de andre kugler ind. Der gik ca. 1 sekund mellem de første to skud og de næste skud. De næste skud ramte glasset i døren. Man kunne kun se en skygge på den anden side af døren. Hendes mand blev trukket ind gennem døren til mellemgangen og denne dør blev lukket af vidnet. Herefter husker hun ikke, hvad der mere skete. Hun opdagede, at hendes døtre var blevet ramt. Hun gik ud af terrassedøren og råbte om hjælp hos naboerne. Hun så en hvid bil køre væk med høj hastighed. Da hun kom ind igen, så hun den ene af hendes døtre ligge sig ned på gulvet, og den anden ringede til politiet.

Hun vidste godt, at F1 havde været kæreste med tiltalte. Det var hun ikke glad for. Hun har ikke mødt tiltalte eller talt i telefon med ham, men tiltalte har sendt en sms til hendes mand. Tiltaltes mor har en enkelt gang ringet til vidnet. Hun sagde, at hendes søn var gift, og at vidnet skulle bede sin datter lade ham være i fred. Tiltaltes mor ønskede heller ikke forholdet.

På spørgsmål fra forsvareren forklarede vidnet, at hun fik at vide, at F1 var kærester med tiltalte for 2-3 år siden. Før F1 selv fortalte dem det, havde de hørt om forholdet, men de troede ikke på det. Da tiltaltes familie ikke ønskede, at de to skulle være sammen, ønskede de det heller ikke. Der gik et stykke tid, fra hun fik at vide, at de var kærester, til hun blev bekendt med tiltaltes families holdning. Da de fandt ud af, at tiltalte var gift og ikke var blevet skilt, var de imod forholdet. F1 fortsatte alligevel med at være kærester med ham, og derefter talte vidnet ikke med F1. Hun og hendes mand var enige om det, da de vidste, at hans familie ikke ønskede forholdet. Hun har set tiltalte en enkelt gang i svømmehallen, hvor tiltalte havde F1s søn med. Tiltalte var ikke velkommen hos dem, og det havde F1 fortalt tiltalte. Der var ikke sket noget, hvis tiltalte havde mødt hendes mand. Hendes mand er ikke sådan en person.

Da F1 fandt ud af, at tiltaltes kone var gravid igen, valgte hun at blive skilt fra ham. Tiltaltes mor forsøgte konstant at komme i kontakt med F1. Tiltaltes mor ringede, og vidnet talte med hende. Tiltaltes mor bad hende sørge for, at F1 ikke havde kontakt med tiltalte, da hans kone var gravid igen. Vidnet sagde, at hun ikke havde kontakt med F1, og at F1 selv bestemte.

Da F1 kom løbende ind den 16. juni, rejste vidnet og hendes mand sig op samtidig, og de løb begge hen mod F1, der stod i midten lidt under markeringen "Kt. 18" på fotoet i ekstraktens side 96. Hendes mand skubbede lidt til dem for at komme ud i entreen. Hendes to andre døtre kom ud i mellemgangen på samme tidspunkt, som hun selv kom derud. Hun husker ikke i detaljer, hvordan hendes døtre kom derud. F1 råbte, at han havde et våben, "en skyder", i hånden. F1 sagde ordret "han har våben, lad nu være med at gå derud". Der var ikke andre, der sagde noget. Tiltalte var på den anden side af døren. F1 var bag vidnet. Hun lagde mærke til, at der blev skudt mod låsen, for låsen gik totalt i stykker. Tiltalte sagde ikke noget. Alle skuddene kom lige efter hinanden. Efter at tiltalte havde skudt mod låsen, begyndte de med det samme at stikke af. Hun kan ikke forklare nærmere, hvordan de stak af. De var i panik. Hun trak ungerne ind og lukkede døren ud til entreen.

Hendes mand har ingen våben. Han sagde ikke "hent min pistol" eller lignede. Hun ville vide det, hvis hendes mand havde et våben.

På spørgsmål fra bistandsadvokaten forklarede vidnet, at hun fortsat lever i konstant angst. Hun får ikke sin nattesøvn, og hun fungerer ikke normalt. Hun får stadig beroligende medicin og medicin mod depression.

...

Kriminalassistent Egon Poulsen ... forklarede, at han er ansat hos Rigspolitiet, og at han de sidste 11 år har været tilknyttet våbenafsnittet i Nationalt Kriminalteknisk Center. Han undersøger gerningssteder og våben. Han har været på gerningsstedet på X-vej i Løsning, og han og våbenteknikere har undersøgt våbnet. Våbnet, der er anvendt i denne sag, fungerer, og de har skudt mange skud med det.

Vidnet demonstrerede, hvordan man sætter patroner i magasinet og placerer dette i pistolens magasinbrønd. Vidnet demonstrerede videre, hvordan der tages ladegreb, hvorved en patron føres ind i pistolens kammer, og hvorefter pistolen kan affyres. Hvis hanen er spændt, kan pistolen affyres med et mindre hårdt tryk på aftrækkeren (single-action), end hvis hanen ikke er spændt (double-action). At pistolen er halvautomatisk betyder, at den selv lader, indtil der ikke er flere patroner i magasinet. Der skal kun tages ladegreb første gang.

Ved prøveskydning af våbnet viste det sig, at hanen ikke var spændt i 8 ud af 60 skud. Hanen blev stående fremme. I disse tilfælde kan man stadig skyde med pistolen, men det kræver mere kraft at afgive skud (double-action).

Vidnet demonstrerede, hvordan en patron er opbygget og forklarede, at der på gerningsstedet blev fundet to forskellige slags patroner, hvor nogle var omkapslet med messing og nogle var omkapslet med nikkel. Dette har ikke nogen betydning for anvendelsen. Det afgørende for kaliberen i de konkrete patroner er alene diameteren.

De 5 skud, der er gået gennem ruden i døren, er alle gået ind gennem ruden udefra. Det kunne han se, fordi skudhullerne er koniske, og der afsættes mest materiale ved den indadvendte del af skudhullerne. På det ene skudhul målte vidnet en skudvinkel på 2-3 grader nedadgående. Dette er målt i forhold til vandret. På de andre skudhuller er der faldet for meget materiale i ruden væk til, at han kan udtale sig om skudvinklen. Det er hans vurdering, at skuddene er affyret tilnærmelsesvist vinkelret på ruden og lige ud for skudhullerne. Efter hans observationer på stedet er skuddene afgivet fra næsten samme standplads. Pistolen vil typisk trække lidt op i takt med, at man skyder, og skuddene vil derfor typisk starte nedefra. Dette bygger han på sin erfaring. Han kan ikke udtale sig om den nøjagtige rækkefølge på skuddene. Pistolløbet på denne pistol har snoningsretning til højre, og derfor vil den typisk trække opad mod højre, når der skydes i en serie.

KTC har defineret våbnet til at have afskudt de patronhylstre, der er fundet på stedet. Dette baserer sig navnlig på sammenfald i spor fra slagstiftindtrykket. Der er konstateret sammenfald mellem de projektiler, der er fundet på gerningsstedet, og projektilerne fundet i de forurettede.

KTC har for nogle år siden sammen med lederne af de retsmedicinske institutter lavet en generel vejledende udtalelse om farligheden af skud. Hvis projektilet kommer med en hastighed på mere end 80 m/sek. kan det gennembyrde huden og er dermed potentielt

dræbende. På denne pistol er der under prøveskydning målt en udgangshastighed på ca. 300 m/sek. Hastigheden efter, at projektilet er gået igennem en termorude svarende til den omhandlede, er målt til ca. 195 m/sek. De har prøveskudt gennem en tilsvarende termorude, hvor der dog var 1 mm mere luft mellem glaslagene.

Projektilet kan ikke styres, når der først er trykket på aftrækkeren. Dette gælder i hvert fald, når der skydes på kort afstand. Det er normalt, at projektiler kan gå i stykker, især, når der skydes gennem glas. Projektilet går typisk ikke så let i stykker, hvis der skydes vinkelret, som hvis der skydes i en skrå vinkel.

Forevist foto, ekstraktens side 69, forklarede vidnet, at der er en usikkerhedsmargin på +/- 5 grader til alle sider ved beregning af skudvinkel. Hans fornemmelse er, at alle skuddene er nedadgående, men det er alene målt vedrørende ét af skuddene, hvor det udvendige skudhul var placeret højere end det indvendige. Uanset den anførte margin på +/- 5 grader vurderer han, at alle skud kan have været nedadgående.

De fandt et muligt anslagsmærke fra et projektil på et billede i entreen. Han kan ikke sige med sikkerhed, at det er et anslagsmærke. Han husker ikke, om han ved undersøgelsen kendte antallet af projektiler, der er fundet i de forurettede. Han har fundet projektildele fra 5 projektiler - 4 hele projektiler og 2 dele, som han mener har hængt sammen. De har alene fundet anslagsmærke fra ét projektil. Han har kigget på alle flader på gerningsstedet. Her er der gået lidt tid inden undersøgelsen, og noget kan være fjernet eller flyttet, så placeringen af selve projektilet på undersøgelsestidspunktet er ikke afgørende.

Efter hans opfattelse kan alle 7 skud være affyret fra samme position. Der er ikke noget, der taler imod, at skuddene er afgivet fra samme standplads. Han forholder sig til det, han selv har set på stedet. At det femte skudhul kan se ud som om, at det er skudt mere fra siden, kan bero på fotoet. Han udtaler sig alene ud fra, hvad han så på stedet.

Når et skud går gennem to lag glas i en termorude sker der en afbøjning. Når der affyres vinkelret og næsten vandret, vil der næsten ikke være nogen afbøjning. Der er erfaringsmæssigt en vis afbøjning, når der skydes i en vis vinkel.

C ... forklarede, at hun blev bekendt med, at tiltalte havde et forhold til F1 for 2-3 år siden. Tiltalte fortalte det selv og hans bror fortalte det også. Det endte med, at tiltalte ikke ønskede forholdet. De havde ikke noget imod, at de to var venner, men tiltalte var i et forhold i forvejen. Vidnet havde også hørt, at F1 var useriøs, og at hun ikke ville give slip på tiltalte. Hun har talt i telefon med F1 2-3 gange. Hun ringede op. Første opkald var for 1-1½ år siden og det sidste var omkring ½ år før episoden den 16. juni 2015. Første gang sagde hun til F1, at hun vidste, de var sammen, men at hun ikke vidste, hvor seriøst det var. Hun fortalte, at tiltalte var i et forhold, og at han havde et barn, og at F1 ikke skulle regne med, at de kunne blive mand og kone. F1 sagde, at hun var klar over, at tiltalte var i et forhold og at han havde børn, og at de ikke kom så langt, at de skulle være mand og kone. Hun har også talt med tiltalte om det. Tiltalte sagde, at forholdet ikke var seriøst, og at F1 var klar over, at han var i et forhold, og at han havde børn. Sidste gang hun talte med F1 var da F1 og tiltalte var i Tyrkiet sammen, og F1 havde ringet til tiltaltes kone og sagt, at F1 og tiltalte skulle være sammen, og at tiltalte og hans kone ikke havde en fremtid sammen. Dette havde tiltaltes kone ringet og fortalt vidnet. Hun ringede til F1 for at spørge, hvorfor hun ringede til tiltaltes kone og lavede ballade. F1 sagde, at tiltaltes kone skulle vide, hvad der foregik. Hun har også talt med F1s mor. Det var efter, at hun havde talt med F1, men hun husker ikke det nøjagtige

tidspunkt. Hun ringede op til F1s mor og sagde det samme, som hun havde sagt til F1, nemlig at tiltalte ikke ønskede at være i forholdet, og at han netop havde fået barn nr. 2, og at F1 ikke ville give slip. F1s mor sagde, at hun gjorde alt, hvad hun kunne, men at F1 ikke ville høre på hende. F1 ville ikke gøre, hvad der blev sagt. Tiltalte har haft mange kærester før F1, og forholdene blev afsluttet. Her var sagen, at tiltalte ville slutte forholdet, mens F1 ikke ville. De ville ikke udstøde tiltalte, fordi han havde et forhold til en, han ikke var gift med. Der er var ingen relation overhovedet mellem dem og F1. Der ville ikke være konsekvenser for F1 ved, at hun havde været sammen med deres søn.

Den 16. juni 2015 ringede tiltalte til hende og sagde, at han var meget ked af det, og at han havde gjort noget forfærdeligt. Herefter smækkede han røret på. Hun husker ikke det nøjagtige tidspunkt, men hun mener, det var om eftermiddagen. Han sagde "jeg har gjort noget forkert, og jeg er meget ked af det". Han sagde ikke, hvad han havde gjort, eller hvorfor han var ked af det. Hun kom selv lidt i chok, og herefter ringede F1s mor og fortalte, at tiltalte havde været forbi og lavet ballade, og at han var efter hendes datter og havde skudt mod hendes børn. Herefter følte vidnet det som om, at alt blev blokeret. Hun græd meget og ringede til sin mand. Der er ingen i hendes familie, der har haft et ønske om, at F1 skulle dø. Efter episoden prøvede hun også at ringe til F1s mor for at spørge, hvordan de havde det.

På spørgsmål fra anklageren forklarede vidnet, at hun aldrig har mødt F1 eller nogen af tiltaltes andre kærester. Hun hørte bare, at han var ude med sine kærester. Hun har selvfølgelig mødt tiltaltes kone, der nu har forladt ham. Tiltalte har boet hjemme hos dem. Hun har hørt fra tiltaltes storebror, at tiltalte har våben, og hun har konfronteret tiltalte med det og sagt, at han skulle levere det tilbage.

D ... forklarede, at han første gang hørte om forholdet mellem tiltalte og F1 for 2 år siden. Tiltalte var gift og havde børn, og de prøvede hele tiden at redde forholdet til hans kone. På grund af den kulturelle respekt i familien talte han ikke selv med tiltalte om det. Det skulle hans kone gøre. Han var imod forholdet til F1, fordi tiltalte var gift, og F1 havde også et barn. Han ville ikke acceptere, at tiltalte blev skilt og gift med F1, men tiltalte kunne godt gøre det, hvis han ville. Tiltalte gik fra F1 flere gange, men det blev altid det samme igen. Han har ikke talt med nogen i F1s familie, men han har talt i telefon med F1 én gang. F1 ringede til ham, og han sagde, at hans søn var gift og havde børn, og at han vidste, at hun havde et barn, og at det ikke blev godt for hende, at hun gik ud med hans søn uden at være gift. Det ville give hende et dårligt ry. Det gik ikke så meget ud over hans søns ry, da han var gift. Han sagde til F1, at hun skulle tænke på sin far.

Han talte ikke med tiltalte den 16. juni 2015, men hans kone fortalte, at F1s mor havde ringet og fortalt om episoden. Han blev chokeret. Han havde aldrig tænkt, at der skulle ske sådan noget. Han vidste ikke, at tiltalte havde en pistol. Han har selv våbentilladelse og kan godt lide våben. Det er ikke lettere at have våben i Tyrkiet end i Danmark. Tiltalte har boet hjemme hos ham.

E ... forklarede, at han første gang hørte om om tiltaltes forhold til F1 for 3-4 år siden. I starten tænkte han ikke så meget på det, udover at det var mærkeligt, at F1 ville have en fyr, der var 5-6 år yngre end hende selv. Han tænkte bare, at tiltalte ville have en pause i sit ægteskab. Han tænkte ikke på, at forholdet ville udvikle sig som det gjorde. I begyndelsen var det kun et venskab. Han ville ikke blande sig, men tænkte, at det nok bare sluttede. Forholdet kom til at køre på en ulækker måde. I starten var det fint, og de havde begge respekt, og han kunne se, at de havde kærlighed til hinanden. Efterhånden kom forholdet til at gå ud på, at F1

skulle ribbe tiltalte for mest muligt. F1 snakkede kun om, hvor de skulle hen på ferie, hvad tiltalte skulle købe til hende o.s.v. Han så kærlighed og intimitet fra sin brors side, men han så det ikke fra F1s side. F1 havde desuden et barn. Når han nu ser på det udefra, gjorde F1 alt for at holde tiltalte væk fra ham. F1 kunne godt indse, at han prøvede at holde tiltalte fra hende. Hun vidste godt, at tiltalte var gift. Vidnet hørte, at tiltalte fortalte hende det på en cafe. F1 prøvede at trænge ind i deres familie. Der har været meget pause i de-res forhold. Vidnet hørte flere gange, at de talte meget grimt til hinanden, og alligevel fandt de sammen igen. Han sagde til dem begge, at forholdet var færdigt.

De fik pludselig at vide, at tiltalte og F1 var taget på ferie i Tyrkiet, og at tiltalte havde solgt én af deres fars biler dernede. Han tænkte, at det skulle stoppe. Han ringede til F1s far, men fik fat i hendes storesøster. Søsteren stillede om til faderen, og vidnet sagde til ham, at han skulle fjerne sin datter fra hans bror. F1s far sagde, at han ville sende hendes onkler ned til hende. Vidnet han tog til Tyrkiet og hentede tiltalte sammen med deres fætter, der bor i Tyrkiet. Herefter var forholdet til F1 slut. Det var tiltalte indforstået med. Der gik nogle måneder, så skulle tiltalte afsone en lille straffedom, vistnok i Ikast, og vidnet skulle i den forbindelse besøge ham. Han mødte i denne forbindelse F1, der også var på besøg hos tiltalte. Herved fandt han ud af, at de havde genoptaget forholdet. Efter 4-5 måneder sagde tiltalte, at forholdet til F1 var slut, men vidnet kunne se, at tiltalte blev ved med at skrive med nogen på telefonen, og han tænkte, at det kunne være F1. Det afviste tiltalte dog.

Da tiltalte kom hjem fra Tyrkiet den 15. juni 2015, spurgte han vidnet, om de skulle ses. Vidnet mødtes med tiltalte hjemme hos deres forældre. Efter en halv time gik tiltalte, idet han sagde, at han skulle ordne nogen ting, og at han ville komme igen med det samme. Vidnet syntes, det var mærkeligt, fordi han lige var kommet. Han så ikke, at tiltalte tog noget med. Han opdagede senere, at tiltalte havde taget hans bil. Det var ikke aftalt. Han skrev til tiltalte, at han skulle komme tilbage med bilen, og tiltalte skrev flere gange, at han nok skulle komme tilbage med den snart, og at han ville være tilbage om en time. Næste dag fortalte hans mor ham om katastrofen. Han havde en tanke om, at tiltalte måske var taget over til F1 igen, men han var ikke sikker på det. Han tænkte også, at tiltalte måske var taget hen til A. Der var mange steder, han kunne være.

F1 arbejdede på en cafe, men derefter arbejdede hun og tiltalte sammen i et transportfirma. Såvidt vidnet ved, at hele firmaet baseret på hans brors navn, og F1 var bare med. Vidnet arbejdede også selv i firmaet. Der er ingen i hans familie, der har villet gøre F1 noget ondt.

På spørgsmål fra anklageren forklarede vidnet, at han og tiltalte var tætte. For et par år siden så han en pistol i F1s taske, mens de var på vandpibecafe. Han spurgte, hvem der ejede den, og F1 sagde, at det var tiltaltes. Han sagde til tiltalte, at han skulle skaffe sig af med den, og han fortalte deres mor om pistolen. Tiltalte sagde, at han selv havde skaffet den af vejen, og de hørte ikke mere til det. De snakkede ikke om F1, da de mødtes den 15. juni 2015. Normalt har man ikke forhold ved siden af ægteskabet i Tyrkiet, men da de alle er opvokset i Danmark og omgås med piger, kan det ske.

A... forklarede, hun har kendt tiltalte i 1 år og 8 måneder, og de har været kærester i 1 år. Hun kender ikke F1, men tiltalte har fortalt om hende, og om, at der altid var drama, og at F1 altid var efter ham. Vidnet har aldrig kontaktet F1. Vidnet sagde til tiltalte, at hvis de skulle have et forhold, skulle han og F1 ikke have kontakt. Hun læste tiltaltes korrespondance med F1. Hun kunne ikke forstå, hvorfor de ikke kunne stoppe med at kontakte hinanden. Hun forstod ikke, at F1 ikke kunne forstå, at det var slut. Vidnets indtryk var, at F1 var den insisterende. Det var

som om, at F1 ikke kunne komme over tiltalte. Tiltalte svarede ofte ikke på F1s beskeder, men vidnet bad ham svare på en måde, så F1 forstod, at det var slut. F1 startede ofte med sure beskeder, og når tiltalte så ikke svarede, skrev hun mere kærlige beskeder om, at hun savnede ham og lignende.

Vidnet og tiltalte var på ferie i Tyrkiet, hvor de besluttede, at det skulle være de to, og at de skulle forloves og giftes. De ville fortælle det til deres forældre. På ferien havde hun det meste af tiden tiltaltes telefon, der var slukket. Det var en uforglemmelig ferie. Tiltalte fik nogle opringninger fra hemmeligt nummer, og de tog ikke telefonen, for de vidste, at det var F1. F1 skrev også over Facebook. Vidnet tror, at F1 via Facebook havde fundet ud af, at tiltalte var på ferie med hende. På ferien i Tyrkiet hilste de ikke på hinandens familier, men de talte om hinandens familier. Tiltalte fortalte, at hans onkel for mange år siden havde dræbt sin kone, og de fandt ud af, at konen kom fra samme landsby i Tyrkiet som vidnets familie. Hun ville gerne høre om det fra tiltaltes side, så hun selv kunne fortælle det til sin familie, der under alle omstændigheder ville få det at vide. Hun blev skræmt over det og ville vide det hele, og hun spurgte mange gange tiltalte ind til det.

Hun ville gerne have, at tiltalte skulle sige til F1, at det nu var slut. De var voksne mennesker, der burde kunne løse problemerne selv. Hun sagde til tiltalte, at han skulle få snakket med F1, så de begge kunne komme videre med deres liv. Hun sagde også, at hun ikke ville have, at en anden kvinde skulle komme imellem dem. Hun havde selv holdt sig udenfor i lang tid, men nu sagde hun, at hvis hun skulle fortælle sine forældre, at de skulle forloves, så skulle F1 ud af verden. Den 15. juni i lufthavnen besluttede tiltalte sig for at tage en snak med F1. Han havde først sagt nej til det, men så besluttede han, at nu skulle det ske. Hun tog selv fra lufthavnen til Odense, da hun skulle på arbejde. Tiltalte tog hjem fra lufthavnen. Tiltalte skrev til hende, at han ville tage over til F1 på et tidspunkt. De aftalte, at han skulle ringe til hende, når han havde snakket med F1. Hun ved ikke, om tiltalte havde aftalt et tidspunkt med F1 hvor de skulle tale sammen. Ved 16-17-tiden den 16. juni ringede tiltalte og spurgte, om hun kunne hente ham. Han lød meget skræmt. Hun kunne næsten ikke forstå ham. Hun sagde, at hun ville køre til Fredericia. De aftalte bare ved "Fredericia udkørsel". Det var det sidste, hun hørte fra tiltalte. Hun ventede 1 time på ham i Fredericia. Hun kunne ikke få fat i ham, for hans telefon var slukket. Hun fik kontakt med hans bror, der fortalte, at tiltalte var blevet taget af politiet. Hun kom selv til at tænke på, om det var noget med F1.

Hun vidste ikke, at tiltalte havde en pistol. Hun og tiltalte blev helt nøjagtigt kærester den 3. maj 2015.

På spørgsmål fra anklageren forklarede vidnet, at tiltalte fortalte hende om F1, da der begyndte at være mere end venskab mellem dem. Tiltalte viste hende, hvad F1 skrev til ham på Facebook. På de beskeder, hun så, var det altid F1, der skrev først. F1 ville gerne tiltalte, og tiltalte ville ikke F1. Der var tusind beskeder, hvor tiltalte skrev, at det var slut, og at F1 skulle komme videre. Tiltalte har ikke mødt vidnets familie, og hun har heller ikke mødt hans familie. Hendes forældre ville ikke være glade, hvis hun bare præsenterede en kæreste. Hvis hun skal præsentere en kæreste, skal det være ham, hun skal giftes med.

I løbet af den 15. juni talte hun og tiltalte sammen nogle gange. Hun var på arbejde. Det var hun også den 16. juni, og hun kan ikke altid tage sin telefon, når hun er på arbejde. I de sidste dage under deres ferie i Tyrkiet sagde tiltalte, at han nok skulle snakke med F1. Ellers havde han afslået det med den begrundelse, at så ville hun bare lave drama igen. Hun tænkte, at de måtte kunne få det afsluttet på en god måde som voksne mennesker face to face. Hun husker

ikke, om tiltalte har fortalt, at han før havde været i Løsning for at tale med F1. I løbet af den periode, hvor hun og tiltalte har været kærester, har vidnets eneste problem været, at F1 skulle ødelægge det hele.

G ... forklarede, at han er F1s fætter. F1 har ikke boet hos ham. Det var i 2013 måske 2014, at han fik at vide, at F1 var kærester med tiltalte. F1s familie så ikke godt på forholdet. På daværende tidspunkt talte han ikke selv med F1s familie. De var uvenner. Han talte med tiltalte og F1. Han ville ikke blande sig i deres forhold, selv om han godt kunne se, at det var et "blandet" forhold. Det var on/off. Det ændrede dog ikke hans syn på dem. Tiltalte havde en pistol, men han ved ikke, om det var en ægte pistol. F1 fortalte, at hendes forældre var imod forholdet, og det var også årsagen til, at hun ikke talte med sine forældre. F1s søskende snakkede heller ikke med F1. Han var ikke bekymret for, at der skulle ske tiltalte noget. Han var heller ikke bekymret for at tiltaltes familie ville gøre noget ved F1. Han var ikke så tæt på dem. Han ved ikke, hvad der var sket, hvis tiltalte var kommet hjem til F1s familie. Han har ikke talt med tiltalte om hans forhold til F1s familie.

På spørgsmål fra anklageren forklarede vidnet, at han boede overfor F1s lejlighed i Løsning. Tiltalte boede også i F1s lejlighed på et tidspunkt, og han mødte tiltalte der. Han var sammen med tiltalte og F1 et par gange om måneden. Han var gode venner med tiltalte, og de var også alene i byen et par gange. Han så pistolen hjemme hos F1. Tiltalte viste ham den i soveværelset. Vidnet vidste ikke, om det var en rigtig pistol. Han ved ikke, hvorfor tiltalte viste ham den. Han har kun set den én gang. F1s mor er hans faster. Han talte ikke med F1s forældre, mens F1 og tiltalte var kærester. I dag hilser han på dem i respekt, men han kommer ikke hos dem. Han har ikke sagt til tiltalte, at F1s far var efter ham eller ville slå ham ihjel.

H ... forklarede, at han bor på X-vej 5 i Løsning. Han var hjemme den 16. juni 2015. Han var i sit værksted, da han hørte nogle brag eller knald. Der var 2 ligesom tøvende skud og herefter 3-4 skud lige efter hinanden. Han hørte nogen skrig, og han tænkte, at det måtte være skud. Han blev bekymret for sin egen familie og gik ind i huset og fik sin familie til at gå ovenpå. Da han stod i værkstedet, var lyden meget tydelig, og han tænkte først, at det var husspektakler ved naboen, som der før havde været. Hans kone ringede til politiet. De gik ikke derover.

På anklagerens spørgsmål forklarede vidnet, at han ikke hørte noget inden skuddene. Han hørte skuddene og skrigene. Skuddene kom i umiddelbar forlængelse af hinanden, men de to første skud blev afgivet med større mellemrum end de næste. Han hørte det som 5 skud.

Lise Frost ... forklarede, at hun er ansat ved Institut for Retsmedicin, og at hun har været speciallæge i retsmedicin i 8 år. Hun laver bl.a. personundersøgelser, som er en udvidet lægeundersøgelse. Det er altid politiet, der anmoder her-om. I den konkrete sag er undersøgelserne foretaget på Horsens Sygehus.

Hun har lavet undersøgelsen af F3, ekstraktens side 216 ff. Da huddefekterne var afrundede, har hun konkluderet, at der var tale om skudlæsioner. Der blev fundet to fremmedlegemer i højre underarm.

Undersøgelsen af F2, ekstraktens side 228 ff, viste, at der her mere var tale om et strejfskud. Hun har vurderet, at indskuddet har været bagfra, således at indskudshullet er i ryggen og udskudshullet er foran. Det ses ud fra hudafskrabningerne i huden ved hullet. Indskudshullet er normalt lidt mindre end udskudshullet.

Farligheden af et skud afhænger af, hvor det rammer. Hoved, ansigt, hals bryst og bug er farlige områder, da der er livsvigtige eller blodfyldte organer og store pulsårer bagved. Det er mere farligt at blive ramt i disse områder end f.eks. i armen, men man kan godt dø af at blive ramt i armen, hvis den store pulsåre, der forsyner resten af armen, rammes. I dette tilfælde kan man forbløde. Det samme gælder, hvis man f.eks. bliver skudt i låret. Her er der også store pulsårer. Hvis man bliver skudt i maven, og man ikke dør af skuddet, kan man dø af følgeskader, herunder hvis tarmen perforeres, og der siver tarmvæske ud. Det kan medføre en infektion i bughulen, som man kan dø af. Det er farligere at blive ramt i hoved/halsregionen end f.eks. i foden.

På spørgsmål fra forsvareren forklarede vidnet, at skuddene mod F3 og F2 kunne have medført livsfare, men konkret har pigerne ikke været i livsfare.

Foreholdt skitse vedrørende F3, ekstraktens side 221, kan hun ikke fuldstændig afvise, at projektilet, der er gået ind ved læsion 2 og ud ved læsion 1, kan være gået ind igen ved læsion 4 og herefter endt ved læsion 5. Dette skyldes, at en arm er meget bevægelig. Det ene projektil er fundet ved læsion 5 og det andet er fundet under læsion 4, hvor der er et knoglebrud i den ene af underarmsknoglerne, spolebenet. Spolebenet er den underarmsknogle, der sidder tættest på tommelfingeren. Bruddet var placeret på underarmen, ca 2/5 fra albuen. Hun har ikke åbnet undersøgte, og hun har derfor ikke konstateret en skudkanal mellem læsion 4 og læsion 5. Foreholdt ekstraktens side 219, personundersøgelsens side 4, 5. sidste linje, har hun en fornemmelse af en skudkanal mellem læsion 4 og 5. Projektilet ved knoglebruddet er efter hendes opfattelse projektilet, der er gået ind ved læsion 3. Det er dette projektil, der har forårsaget knoglebruddet under læsion 4.

Vidnet har ikke kunnet vurdere skudafstanden. Hun har alene haft grundlag for at måle højden af læsion 6 fra hælniveau.

Foreholdt skitse vedrørende F2, ekstraktens side 233, forklarede vidnet, at læsion 2 er indskuddet. Der er tale om et strejfskud, og derfor er læsionen større, end hvis skuddet havde ramt direkte ind. Hun kan ikke sige, om projektilet har strejft til den ene eller den anden side, da projektilet kan dreje i luften. Projektilet er først gledet lidt hen over huden, inden det gik igennem. Hun kan ikke se, hvilken vej projektilet er gledet. Indskuds- og udskudshullet er stort set vandret og dermed i samme højde. Hvis der bliver skud nedad, og man læner sig tilbage, vil det se ud som om, skuddet har været vandret."

Der er til retsbogen for den 21. april 2016 afgivet følgende forklaringer:

"Jørn Bystrup ... forklarede, at han er politikommissær ved Sydøstjyllands Politi. Han har arbejdet ved politiet i 27 år. Den 16. juni 2015 var han indsatsleder og stod for gerningsstedshåndteringen. De blev sendt til X-vej i Løsning, hvor der angiveligt skulle have været noget skyderi. De ankom næsten samtidig med en patrulje. Der var rimelig kaotiske tilstande, og der var ankommet en ambulance. Der gik lidt tid, før de fandt ud af, at der var nogen, der var ramt af skud. Familien befandt sig udenfor huset. Han bemærkede, at der for nede på stikvejen holdt to biler helt mærkeligt. De skulle have overblik over "kaos-fasen". De erkendte ret hurtigt, at gerningsmanden ikke var på stedet. De afspærrede området omkring matriklen med politi-minestrimmel. Der opholdt sig ikke personer indenfor den opsatte minestrimmel. Folk fra Kriminalteknisk Center blev tilkaldt, da der skulle indsamles tekniske beviser. De kunne se, at der var afgivet skud gennem fordøren. Der blev også tilkaldt

en hundepatrulje. Det gør man i alvorlige sager, hvor man leder efter patronhylstre. Hundene påviste patronhylstrene, og fundene blev mærket op, fotograferet og samlet op. Der var tale om gruppe 1-hunde, som er de bedste hunde, politiet har. Hundene afsøger området generelt efter beviser. Det kan være blod, sput, sperma m.v. Hele haven blev afsøgt med hunde. Under gerningsstedsundersøgelsen opholdt der sig ikke nogen i huset. I forbindelse med anholdelsen af gerningsmanden kom der via vagtcentralen en melding til vidnet om, at faderen i huset angiveligt skulle være bevæbnet med en 9 mm pistol og at man i Kriminalregistret havde set, at faderen var kendt for en sag om våbenbesiddelse for nogen år siden. Huset og faderens bil blev ransaget, uden at man fandt våben. Gerningsstedet blev fuldstændigt bevogtet. Ransagningen blev først foretaget efter, at alle kriminaltekniske undersøgelser var overstået.

Ashur Khamouelian-Ghezelashegh ... forklarede, at han er politibetjent. Den 16. juni 2015 gjorde han tjeneste ved Sydøstjyllands Politi. Han kørte uniformeret patrulje, da det blev rundkastet over radioen, at der havde været en skudepisode, vistnok i Hedensted, og at der var kørt en bil fra stedet. Hans patrulje blev sendt ud på opgaven. De fik oplysninger om personen samt mærke og model på bilen, og fik at vide, at den formentligt var kørt ud på motorvejen. De kørte op på broen over motorvejen ved motorvejsafkørslen Vejle Nord og kiggede ned på bilerne, der kørte i sydgående retning. De kiggede efter den oplyste bilmodel. De fik øje på et køretøj, det muligvis kunne være, og de eftersatte med udrykning og blink. De kørte ned på motorvejen ved Vejle Nord. Den bil, de eftersatte, havde lidt fart på. Bilens hastighed, sammenholdt med oplysningerne fra vagtcentralen, gjorde, at de blev ekstra opmærksomme på den pågældende bil. Formentlig efter Vejle Fjord-broen bragte de bilen til standsning. Vidnet henvendte sig til føreren, og både føreren og køretøjet stemte med de oplysninger, de havde fået. Føreren virkede helt rolig. De spurgte om hans navn, og de spurgte også ind til køretøjet. De var ret sikre på, at det var gerningsmanden, og de bad ham stå ud af bilen. Da de fik bekræftet af vagtcentralen, at det var ham, blev han anholdt med henblik på at sikre spor. Vidnet husker ikke, om de sigtede ham for noget på stedet. De sørgede for, at han blev iført spordragt med henblik på sikring af spor. Den anholdte virkede rolig, men man kunne også mærke, at han var nervøs; at der var sket noget. Iført spordragt og ilagt håndjern blev den anholdte sat ind på bagsædet af patruljebilen. Det virkede som om, at han gerne ville samarbejde. De fik at vide, at han formentlig havde smidt pistolen fra sig i området mellem gerningsstedet og motorvejen. De bad ham udpege stedet. I begyndelsen var han ikke samarbejdsvillig i forhold til dette, men efter et stykke tid åbnede han sig mere op. På et tidspunkt kørte de ud med ham, og han påviste stedet, hvor han skulle have smidt pistolen. Senere fandt man også pistolen. Det foregik over natten. Senere kørte de ham til Kolding Sygehus, hvor han skulle undersøges for spor. Han var fortsat iført spordragt. Undervejs sagde tiltalte noget om, hvad der var sket. Vidnet gjorde tiltalte bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig. Han stillede tiltalte spørgsmål undervejs, og da var tiltalte ret åben om, hvad der var sket. Det virkede som om, at han gerne ville samarbejde. Han syntes ikke, at tiltalte fremstod påvirket. Man kunne mærke, at han var lidt nervøs, og at han var presset over situationen. Han var ikke truende overfor patruljen eller lignende.

Tiltalte forklarede supplerende på spørgsmål fra forsvareren og forelagt oversættelse af sms, han har sendt til F1s far, tillægsekstrakt nr. 5 side 32, at han var nødt til at sende sms'en til F1s far, fordi han var far til F1. Han gad ikke skrive til F1. Sætningen er nærmest et ordsprog på tyrkisk. F.eks. betyder ordet, der er oversat til "ordne", nærmere "fikse det" eller lignende. Hans familie rådede ham til at skrive til F1s far, da F1 begyndte at skrive til hans mor. Han mente bare, at han ikke ville have, at hans far og mor blev blandet ind i det. Med "hvis du ikke ordner det sig jeg kommer" mente han, at hvis F1s far ikke selv gad snakke med hende, så ville han selv komme og tale med hende. Beskeden indeholdt ikke en trussel. Han skrev til

F1s far for at vise sin respekt. Det er den rigtige vej at gå i deres kultur. Han fik sin mor, far og bror til ikke at blande sig i sagen. Det var dette, han ville sige til F1s far, og at F1s far skulle snakke med sin datter, så hun også holdt sig væk. Det kunne han kun skrive til hendes far. Han har aldrig haft et ønske om at slå F1 eller nogen i hendes familie i hjel. Han ville ikke engang såre dem."

Sagens øvrige oplysninger

Der har været afspillet 3 opkald til Alarmcentralen, foretaget den 16. juni 2015 af henholdsvis F1, F2 og Lene Riisgaard Christiansen.

Af anmeldelsesrapport af 16. juni 2015 fremgår blandt andet:

"Under kørendepatrulje tirsdag d. 16. juni 2015 ca. kl. 1719 i patruljevogn 99-25, blev pb. Anne Sofie Sørensen og jeg sendt til X-vej, 8723 Løsning, idet der via alarmcentralen var indgået en anmeldelse om, at en mandsperson havde skudt to kvinder, og efterfølgende flygtet fra stedet.

Der var sendt ambulance samt lægebil til stedet.

...

Ved ankomst til stedet, X-vej, var ambulancen ankommet til stedet.

Ambulancepersonalet oplyste kort, at de var i gang med at behandle en kvinde, som var ramt i armen af skud. Ambulancepersonalet oplyste hendes identitet som værende F3, cpr.nr. ...

Grundet omstændighederne var det ikke muligt at afhøre forurettede, men ambulancepersonalet oplyste, at hendes tilstand var stabil, og at hun havde fået noget smertestillende og var i behandling. Lima 04-01 bestående af indsatsleder pa. Jørn Bystrup samt assistent Camilla Pirupshvarre, samt lægebil ankom til stedet kl. 1732

...

Ambulance nr. 2 ankom til stedet.

En kvinde henvendte sig kort efter til os. ... Hun oplyste sine generalia som værende F2...

...

Hun blev kort efter hensat i ambulance nr. 2, med henblik på behandling, hvorefter begge ambulancer kørte til Horsens hospital for behandling af de to forurettede.

Forældrene til de to forurettede kvinder var særdeles oprevet over situationen, og især moderen var meget chokeret. Det lykkedes dog patruljen at få morens generalia, F5, cpr-nr..... Hun blev ved besigtigelse ikke skønnet egnet til afhøring på stedet, idet hun var chokeret.

Kvindernes far, F4, cpr-nr. ...58-..., blev ved besigtigelse skønnet rolig og fattet. ...

...

Jeppe Sørensen foretog afspærring af området omkring gerningsstedet, og påsatte minestrimmel omkring boligen og området udenfor hoveddøren.

Via vagtcentralen rekvirerede indsatslederen en hundepatrulje til stedet for, at foretage afsøgning i området. Derudover blev specialefterforskningen rekvireret.

NKC blev rekvireret med henblik på gerningsstedsundersøgelse.

...

Via vagtcentralen blev vi oplyst, at patrulje 99-15 havde pågrebet en mulig gerningsmand omkring Vejle.

Hundepatrulje 9701 bestående af pa. Rune Kristensen ... ankom til stedet kl. ca. 1837.

Pa. Rune Kristensen foretog afsøgning af gerningsstedet og udfandt projektiler.

...

Gerningsstedet er området udenfor hoveddøren i huset, som er beliggende på X-vej, 8723 Løsning. Huset er beliggende i et villakvarter i bymæssig bebyggelse. Grunden er afgrænset med en cirka 150cm høj hæk ud mod X-vej, hvorfra der er indkørsel på husets nordlige side.

Huset er indrettet med hoveddøren på husets østlige side, hvor fra der er adgang til et flisebelagt område. Fra X-vej på husets nordlige side er der adgang til huset via et hul i hækken. Grundet omstændighederne var det ikke muligt for patrulje, at komme tættere på gerningsstedet, hvorfor området indenfor hoveddøren ikke er beskrevet.

Der er adgang til huset ad X-vej.

Gerningsstedsundersøgelsen viste, at gerningsmanden havde affyret et ukendt antal skud på husets hoveddør, idet der var skudhuller samt patronhylstre som lå på jorden udenfor døren.

..."

Der har været fremlagt fotos til rapporten.

Af en rapport, hund søgning, af 16.juni 2016 fremgår blandt andet:

"...

Ca. 400 meter ad Stjernevejen, fra X-vej med retning mod nord markerede min tjenestehund et formodet gerningsvåben.

Våbnet lå ca. 2 meter inde i læhegnet ved Stjernevejen på den østlige side, mellem Stjernevejen og jernbanen.

Pistolen sås afskudt og slæden stod tilbage. Der sås jord i kammeret på pistolen.

Pistolen sås liggende med isat magasin.

..."

Der har været fremlagt fotomappe til rapporten.

Af en kriminalteknisk erklæring, Gerningsstedsundersøgelse, af 30. juni 2015, udarbejdet af Nationalt Kriminalteknisk Center, fremgår blandt andet:

"...

4.0 Taktiske oplysninger og undersøgelsens omfang

...

Gerningsstedet runderet med politihunde, hvorunder der var udfundet 6 patronhylstre ud for den nordlige side af huset med hoveddøren. Hylstrene lå stadigvæk på stedet, hvor

de var fundet. Endvidere havde en hund slået på et fliseområde lidt nordøst for hoveddøren. Området var markeret.

6.0 Gerningsstedsbeskrivelse

Gerningsstedet er et parcelhus opført i røde mursten og med sorte tagplader. Huset er beliggende i et parcelhuskvarter. Grunden er omkranset af en hæk. I hækkens nordvestlige er der en åbning ind til grunden, ligesom der er en større åbning i hækkens sydvestlige del ved en carport. Rundt om og ind til huset er der lagt flisesten. Ud for husets nordlige side, er der et græsareal mellem en flisebelagt terrasse og carporten.

Huset er indrettet med en entre beliggende ca. midt i husets nordlige del. Fra entreens sydlige del er der via dør adgang til en mellemgang. I mellemgangens sydvestlige del er der adgang til henholdsvis værelser og badeværelse. I mellemgangens østlige del, er der en åbning ind til stuen. Der er adgang til huset via hoveddør i husets nordlige side og bryggersdør i husets østlige del.

M.h.p. yderligere beskrivelse af gerningsstedet henvises der til fotomappen.

7.0 Gerningsstedsundersøgelse

...

Gerningsstedets tilstand

Gerningsstedet var afspærret med minestrimmel, ligesom det var bevogtet af uniformeret politi.

Undersøgelsestidsrum

Gerningsstedet undersøgt den 160615 i tidsrummet kl. 1940 til kl. 2215.

Undersøgelsen

...

Udvendig undersøgelse. (Se foto 1-12)

Patronhylstrenes og området, hvor hunden havde slået på noget ”ikke synligt”, er alle opmålt ud fra husets nordlige mur og dennes nordvestlige hjørne.

På græsset opmålt til 0,85 m vest for hjørnet og 2,3 m nord for den nordlige mur lå der et patronhylster kaliber 7,65 der blev sikret under KT. 3.

På græsset opmålt til 2,89 m øst for hjørnet og 2,24 m nord for den nordlige mur lå der et patronhylster kaliber 7,65, der blev sikret under KT. 4.

På flisestenene opmålt til 3,07 m øst for hjørnet og 1,58 m nord for den nordlige mur lå der et patronhylster kaliber 7,65, der blev sikret under KT. 5.

På flisestenene opmålt til 3,07 m øst for hjørnet og 0,23 m nord for den nordlige mur lå der et patronhylster kaliber 7,65, der blev sikret under KT. 6.

På flisestenene opmålt til 3,43 m øst for hjørnet og 0,84 m nord for den nordlige mur lå der et patronhylster 7,65, der blev sikret under KT. 7.

På flisestenene opmålt til 3,82 m øst for hjørnet og 1,80 m nord for den nordlige mur lå der et patronhylster kaliber 7,65, der blev sikret under KT. 8.

...

Ved undersøgelse af hoveddøren blev der fundet 5 gennemgående skudhuller i dørens dobbeltglas og 2 skudhuller i langskiltet. Et under låsecylinderen og et ved låsecylinderen. På den nederste del af døren var der brudstykker af sålaftryk.

Skudhullerne og sålaftrykket opmålt fra flisesten og muren ved dørens vestlige karm.

Skudhul med en diameter på ca. 1,3 cm, afmærket med internnummer 8, i dørens glasrude, blev opmålt til en højde over flisestenene på 1,37 m og en afstand til den vestlige mur på 0,77 m.

Skudhul med en diameter på ca. 0,8 cm, afmærket med internnummer 9, i dørens glasrude, blev opmålt til en højde over flisestenene på 1,51 m og en afstand til den vestlige mur på 0,96 m.

Skudhul med en diameter på ca. 1 cm, afmærket med internnummer 10, i dørens glasrude, blev opmålt til en højde over flisestenene på 1,46 m og en afstand til den vestlige mur på 1,02 m.

Skudhul med en diameter på ca. 1,5 cm, afmærket med internnummer 11, i dørens glasrude, blev opmålt til en højde over flisestenene på 1,43 m og en afstand til den vestlige mur på 1,05 m.

Skudhul med en diameter på ca. 1,2 cm, afmærket med internnummer 12, i dørens glasrude, blev opmålt til en højde over flisestenene på 1,41 m og en afstand til den vestlige mur på 1,07 m.

Skudhul med en diameter på ca. 0,9 cm, afmærket med internnummer 13, i langskiltet under låsecylinderen, blev opmålt til en højde over flisestenene på 1,12 m og en afstand til den vestlige mur på 1,28 m. Skudhullet gik igennem langskiltet og ind i dørens plastikramme, hvorfra der blev udtaget et deformeret projektil, der blev sikret under KT. 10.

Skudhul med en aflang form efter at have ramt den udvendige låsecylinder først blev opmålt til en højde på ca. 1,5 cm og en bredde på ca. 0,8 cm. Skudhullet der blev afmærket med internnummer 16 blev opmålt til en højde over flisestenene på 1,15 m og en afstand til den vestlige mur på 1,26 m. Skudhullet gik ligeledes ind gennem dørens plastikramme, hvorfra der blev udtaget en del af et deformeret projektil, der blev sikret under KT. 13.

Brudstykkerne af sålaftryk på den nederste del af dørens dørplade opmålt til 0,67 m over flisestenene og 1,11 m fra den vestlige mur. Brudstykkerne af sålaftryk blev sikret fotografisk under KT. 11.

...

På oversiden af den pudsede del af soklen ud for udvendige del af dørtrinnet til hoveddøren, lå der en del af et projektil i form af et blødstykke, der blev sikret under KT. 14.

Indvendig undersøgelse. (Se foto 13-20)

Den indvendige undersøgelse blev begrænset til entre, mellemgang samt den vestlige del af stuen.

Entre.

I entreens nordøstlige del opmålt til 8 cm fra hoveddøren og 26 cm fra den østlige væg, lå der et lettere deformeret projektil, der blev sikret under KT. 15. (Se foto 13 og 14)

På døren mellem entreen og mellemgangen var der på den side, der vender mod entreen nogle afkaststænk (blod) på den nederste del af døren. (Se foto 19)

Mellemgangen.

I mellemgangens nordvestlige del opmålt til 101 cm fra den nordlige væg og 15 cm fra den vestlige væg, lå der et deformeret projektil, hvorpå der sad en lille formentlig ”tøjrest”. Projektilet med ”tøjresten” blev sikret samlet under KT. 16. (Se foto 15 og 16)

I mellemgangens sydøstlige del op ad fodpanelet til den sydlige væg og 2,12 m fra den vestlige væg, lå der et lettere deformeret projektil, der blev sikret under KT. 17. (Se foto 17 og 18)

På gulvet i mellemgangen umiddelbart ved dørtrinnet til entreen var der 3 mindre bloddrøpstænk. Fra det største og østligste bloddrøpstænk, blev der sikret blod på vatpinde under KT. 18. I den østlige del af mellemgangen var der nogle bloddrøpstænk, der fortsatte ind i stuens vestlige del, hvor der sås en stigende mængde af bloddrøpstænk, der gik over i nogle mindre og større blodpøle. Fra den største blodpøle og midten af denne blev der sikret blod på vatpinde under KT. 19. (Se foto 17 og 20)

Der blev ikke umiddelbart fundet yderligere interesse på stedet.

..

9.0 Sammenfatning og vurdering

Sammenfatning

På gerningsstedet er der udfundet 6 afskudte patronhylstre kaliber 7,65, 4 deformerede projektiler, en del af et deformeret projektil og et blystykke fra et projektil.

Hoveddørens dobbeltrude var med 5 gennemgående skudhuller, ligesom der var 2 skudhuller omkring dørens lås. Fra hoveddøren er der sikret brudstykker af sålaftryk og mulig dna på vatpinde fra det udvendige dørhåndtag til hoveddøren. Et fliseområde, ud for hoveddøren, hvor en politihund havde ”slået” blev der foretaget aftørring med vatpinde af ukendt materiale. Fra mellemgangen og stuen blev der sikret blod på vatpinde.

..."

Der har været fremlagt fotomappe til rapporten.

Af en kriminalteknisk erklæring af 9. juli 2015, Våbenteknisk undersøgelse på gerningsstedet, samt undersøgelse af de på gerningsstedet sikrede patrondele, udarbejdet af Nationalt Kriminalteknisk Center, fremgår blandt andet:

” ...

Indvendig undersøgelse. (Se foto 3 – foto nr. 7):

Entre:

Det konstateredes, at der var påsat en "film" på den indvendige side af termoruden i hoveddøren (foto 3 og foto 4). Denne film var med "meleret" udseende, således at det ikke var muligt at se klart gennem ruden.

Glasset i termoruden på hoveddøren blev opmålt til 4 mm – 13 mm mellemrum – 4 mm.

Der sås ikke umiddelbart nogen rikochetmærker, anslagsmærker eller skudhuller i entreen.

Der blev foretaget en test af muligheden for at se gennem den "melerede" termorude. Når man står på indvendig side i entreen er det muligt at se bevægelse/omridset af en person (ved almindeligt dagslys), der befinder sig på havegangen ud for hoveddøren.

Hvis man står på udvendig side på havegangen og kikker ind gennem ruden, er det muligt at se bevægelse/omridset af en person (ved almindeligt dagslys), der befinder sig i entreen. Dette gælder både, hvis lyset i entreen er tændt eller slukket.

Mellemgangen:

På mellemgangens sydlige væg, ud for entreen, sås der ophængt et maleri/plakat (foto 5). Fra hoveddøren og til maleriet/plakaten er der opmålt en afstand på 4,42 m.

I det nederste vestlige hjørne af dette maleri/plakat, sås der et muligt anslagsmærke (foto nr. 6), i en højde af ca. 143 cm over gulvhøjde. Ved visuel undersøgelse af dette mulige anslagsmærke og ved brug af kemisk spottest, fremkom der ingen reaktion, hverken som for både kobber/nikkel eller bly. Dette betyder dog ikke, at der ikke er tale om et anslagsmærke, idet materialet på maleriet/plakaten er meget blødt og dermed kan "give sig", når eller hvis det blev ramt af et projektil med lavere hastighed.

Lidt højere oppe i en højde af ca. 150 cm og lidt vest for det mulige anslagsmærke, sås yderligere en "skade" på overfladen (foto nr. 7). Ved visuel undersøgelse af denne "skade" og ved brug af kemisk spottest, fremkom der ingen reaktion, hverken som for både kobber/nikkel eller bly. Det skønnes ikke umiddelbart, at denne "skade" er skudrelateret.

Der blev foretaget en test af muligheden for at se gennem den "melerede" termorude. Hvis man står på indvendig side i mellemgangen er det muligt at se bevægelse/omridset af en person (ved almindeligt dagslys), der befinder sig på havegangen ud for hoveddøren.

Hvis man står på udvendig side på havegangen og kikker ind gennem ruden, er det ikke muligt at se bevægelse eller se omridset af en person (ved almindeligt dagslys), der befinder sig i mellemgangen. Dette gælder både, hvis lyset i mellemgangen/entreen er tændt eller slukket.

...

Sammenfatning og vurdering

Sammenfatning

Der blev på gerningsstedet sikret 6 stk. afskudte patronhylstre. Projektiler og projektildele hidrørende fra 5 projektiler. Det konstateredes, at der var spor efter 7 selvstændige skudafgivelser i hoveddøren på gerningsstedet.
..."

Af identitetsundersøgelse af våben af 8. juli 2015, udarbejdet af Nationalt Kriminalteknisk Center, fremgår, at den undersøgte pistol er en halvautoma-tisk pistol, kaliber 7,65, mm, af fabrikat Walther, model PPK

Af kriminalteknisk erklæring af 14. juli 2015, undersøgelse af indsendte halvautomatiske pistol, udarbejdet af Nationalt Kriminalteknisk Center, fremgår blandt andet:

" ...

Indsendte våben er prøveskudt ...

...

Våbnets beskrivelse/funktion:

...

Pistolens magasin kan optage 7 patroner. Pistolen kan således oplades med i alt 8 patroner, fordelt med 7 i magasinet og en i postolens kammer.

...

9.0 Sammenfatning og vurdering

Sammenfatning

Den indsendte halvautomatiske pistol er identificeret til at have affyret de på gerningsstedet sikrede afskudte patronhylstre. Den indsendte halvautomatiske pistol er identificeret til at have affyret 4 af de på gerningsstedet sikrede afskudte projektiler. Det kan ikke udelukkes, at projektildele fra det på gerningsstedet sikrede 5. projektil er affyret i den indsendte halvautomatiske pistol.

Den indsendte halvautomatiske pistol er identificeret til at have affyret et af de afskudte projektiler, der blev opereret ud af forurettede. Den indsendte halvautomatiske pistol har med stor sandsynlighed affyret det andet af de afskudte projektiler, der blev opereret ud af forurettede.

Vurdering

...

Ud fra de foretagne undersøgelser på gerningsstedet og de efterfølgende undersøgelser og sammenligninger vurderes det, at der er affyret mindst 7 skud på gerningsstedet. Disse skud afgivet på et sted på havegangen, muligt fra samme eller næsten samme standplads.

Det vurderes, at det er muligt at se bevægelse/en person i entreen, når man står på havegangen foran hoveddøren, på trods af den påsatte film på termoruden i hoveddøren.

Det vurderes, at projektiler, i kaliber 7,65 mm, der passerede gennem termoruden i hoveddøren på gerningsstedet, havde hastighed nok til at være potentielt livsfarlige."

Af personundersøgelse af 17. juni 2015 vedrørende F3, udarbejdet af statsobducent, professor, dr. med Annie Vesterby og afdelingslæge, speciallæge i retsmedicin Lise Frost, fremgår blandt andet:

"...

Resumé og konklusion

Ved undersøgelsen af den 33-årige kvinde, der ca. 2 timer forud for undersøgelsen angiveligt havde været udsat for skud, fandtes:

Afrundede huddefekter på højre overarm (1,2), højre albue (3), højre underarm (4), fremmedlegemer (muligt projektil) under huden mærkbart ved højre håndled over mod lillefingersiden (5) samt en cirkulær hudafskrabning fortil på venstre bryst (6).

Det er mundtligt oplyst ved ortopædkirurgisk overlæge Otto Langhoff på Regionshospitalet Horsens, at der i undersøgtes arm var påvist to metalfremmedlegemer (muligt projektiler) ved højre albue samt ved højre håndled over mod lillefingerspidsen (5), som var følbare under huden. Endvidere blev det oplyst, at der var brud af spolebenet i højre underarm.

På grundlag af undersøgelsen er det vurderet, at læsionen på ydersiden af overarmen (2) er indskudslæsionen med underliggende skudkanal igennem overarmen med udskudslæsion (1) på indersiden (håndfladesiden) af overarmen og muligvis efterfølgende aftryk i huden på brystkassen (6).

Læsionen ved højre albue (3) og på højre underarm (4) vurderes begge at være indskudslæsioner. Der var underliggende brud af spolebenet, og der blev påvist to projektiler, et beliggende lige under huden ved håndleddet (5) og et beliggende tæt ved knoglebruddet.

Der foreligger således mindst tre skud affyret med et enkelt projektilvåben, et mod højre overarm og bryst samt to mod højre underarm med indskud på ydersiden af højre arm og skudretning mod venstre. Nærmere præcisering er ikke mulig.

Læsionerne har ikke i sig selv indebåret livsfare, men det skal bemærkes at skud mod arme og brystkasse kan indebære risiko for livsfare ved læsion af større kar og livsvigtige organer.

..."

Af personundersøgelse af 17. juni 2015 vedrørende F2, udarbejdet af statsobducent, professor, dr. med Annie Vesterby og afdelingslæge, speciallæge i retsmedicin Lise Frost, fremgår blandt andet:

"...

Resumé og konklusion

Ved undersøgelsen af den 17-årige kvinde, der ca. 1,5 timer forud for undersøgelsen angiveligt havde været udsat for skud, fandtes:

Uregelmæssig huddefekt fortil nedaftil på venstre side af bugen (1) samt oval huddeft nedadtil bagtil over hoften (2).

Ved CT-scanning er der påvist en overfladisk bløddelslæsion i venstre flanke.

På grundlag af undersøgelsen er det vurderet, at der foreligger et skud med enkelt projektilvåben, og at dette skud er gået igennem venstre side af bugen med indskudslæsion (2) bagtil og skudkanal vandret fremad med udskudslæsion fortil i bugen (1). Skudafstanden kan ikke afgøres alene på det foreliggende.

Læsionerne har ikke i sig selv indebåret livsfare, men det skal bemærkes, at skud mod bugen kan indebære risiko for livsfare ved læsion af livsvigtige organer og større kar.

..."

Det er oplyst, at tiltalte blev anholdt på Østjyske Motorvej den 16. juni 2015 kl. 17.25. Ved anholdelsen blev han fundet i besiddelse af en mobiltelefon mrk. iPhone 5. Af en rapport, Efterforskning sigtedes telefon, af 26. august 2015, fremgår, at tiltalte i perioden fra den 13. til den 16. juni 2015 har søgt på internettet således:

Search string: vold med døden til følge – 13.06.2015 kl. 13.43
Search string: blev dræbt i hvidovre hvor lang tid dom–16.06.2015 kl. 11.15
Search string: løsning svømmehal – 16.06.2015 kl. 9.58
Search string: albertslund politi – 15.06.2015 kl. 05.44
Search string: uagtsomt manddrab straf – 13.06.2015 kl. 13.29
Search string: døden efter vold – 13.06.2015 kl. 13.36
Search string: pgs air – 13.06.2015 kl. 14.16
Search string: thy air – 13.06.2015 kl. 14.17
Search string: pegasus kunder – 14.06.2015 kl. 02.38
Search string: glostrup kriminalforsorgen – 15.06.2015 kl. 5.52
Search string: dom for at dræbe to mennesker – 15.06.2015 kl. 06.05
Search string: sommerferie folkeskolen 2015 – 15.06.2015 kl. 06.48
Search string: google oversæt – 15.06.2015 kl. 08.52
Search string: subaru ejer – 15.06.2015 kl. 22.53
Search string: skænderi i løsning – 16.06.2015 kl. 04.54
Search string: ... – 16.06.2015 kl. 09.55
Search string: blev dræbt i hvidovre – 16.06.2015 kl. 11.14
Search string: dræbt sit kæreste – 16.06.2015 kl. 11.17
Search string: dræbt sit kæreste dom – 16.06.2015 kl. 11.18
Search string: dræbt sit kæreste straf – 16.06.2015 kl. 11.19

Af en rapport "Sms F4s mobil", fremgår, at tiltalte den 28. april 2015 sendte en sms til F4 på tyrkisk. Af en skrivelse af 19. april 2016 fra ComText A/S med oversættelse af den tyrkiske tekst fremgår:

"...

Næsten ordret oversættelse:

"orden sagen svar til mig her har jeg svært ved at holde alle tilbage i øjeblikket det at han kalder min mor en ludder dråben (et ord uforståeligt) hvis du ikke ordner det sig jeg kommer"

På grund af grammatik, manglende tegnsætningen, retskrivning og indforståethed er flere tolkninger mulige. Selv forstår jeg i egenskab af udenforstående teksten således (men misforståelse kan ikke udelukkes):

Sørg for at ordne sagen. Send svar til mig. I øjeblikket har jeg svært ved at holde alle tilbage. Det at han kalder min mor en ludder, det er dråben. (et ord uforståeligt) Sig at jeg kommer hvis du ikke ordner sagen."

Det er oplyst, at F4 den 12. februar 2010 blev straffet med fængsel i 60 dage for overtrædelse af våbenloven ved at have besiddet blandt andet en pistol og en revolver.

Der blev den 24. maj 2015 kl. 04.39 (forhold 5) taget en blodprøve fra tiltalte. I blodprøven er fundet en mindsteværdi på 1,45 promille alkohol.

Tiltaltes personlige forhold

Tiltalte er tidligere straffet af betydning for denne sag således:

- ved dom af 9. august 2006 med fængsel i 60 dage, betinget, for overtrædelse af straffelovens § 158, stk. 1.
- ved dom af 9. oktober 2007 med fængsel i 40 dage for overtrædelse af straffelovens § 276. Det har sit forblivende med den betingede dom af 9. august 2006
- ved udenretlig vedtagelse af bøde og kørselsforbud den 14. august 2010 for overtrædelse af færdselslovens § 53, stk. 1,
- ved dom af 3. juli 2013 med fængsel i 40 dage for overtrædelse af straffelovens § 244, og
- ved dom af 15. maj 2015 med fængsel i 30 dage og bøde for overtrædelse af blandt andet færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 2, jf. stk. 1, jf. § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1. Frakendt førerretten i 6 år fra den 11. juli 2014 til den 10. juli 2020.

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af en retspsykiatrisk erklæring, afgivet den 5. august 2015 af ledende overlæge, speciallæge i psykiatri Trine Arngrim, fremgår blandt andet:

”Sociale forhold

T er opvokset hos samlevende tyrkiske forældre som nr. 2 af 2 helsøskende i Danmark, hvortil hans familie indvandrede, da T's fader var ca. 13 år gammel. T's fader er restauratør. Moderen er rengøringsassistent. Forholdene i hjemmet beskrives om stabile og velordnede såvel socialt som følelsesmæssigt.

T forlod folkeskolen midt i 8. klasse. Fagligt klarede han sig godt. Han ikke havde adfærdsvanskeligheder. Han forlod skolen, idet han hellere ville arbejde.

Efter at have forladt skolen arbejdede T fra 2008-2012 i sin faders restaurant. Siden har han arbejdet i Fakta, han har arbejdet som parkeringsvagt, og han har været selvstændig, idet han har kørt pakker ud for et firma.

For ca. 1 år siden blev T involveret i et voldeligt overfald, i forlængelse af hvilket han fik en kontaktperson fra et exitprogram. Han har i denne periode været kontanthjælpsmodtager og har med kontaktpersonens hjælp arbejdet intensivt på at komme i praktik med henblik på at blive uddannet som ambulancefører.

Gennem barndommen og opvæksten har T været meget aktiv fodboldspiller og taekwondodyrker. Aktuelt går han i fitnesscenter flere gange ugentligt. Han vedligeholder sin fitnessstræning i arresten.

T har haft flere kæresteforhold. Det længste forhold varede i 2½ år. Fra et tidligere kæresteforhold, hvor kæresten og han boede sammen hos hans forældre, har han en datter på 5 år, som han har kontakt med ca. hver tredje uge. T har misbrugt kokain og hash. Han afviser, at der har været et misbrug. Han angiver at have et almindeligt dansk forhold til alkohol.

T har en del venner, såvel tyrkere og danskere som folk med helt anden etnisk baggrund.

...

Konklusion

T er ikke sindssyg og kan ikke antages at have været det på tidspunktet for de nu påsigtede handlinger. T er normalt begavet, og der er intet, der tyder på organisk hjerneskade. T var ikke på tidspunktet for de nu påsigtede handlinger under indflydelse af alkohol eller andre rusmidler.

T har haft en stabil barndom og opvækst under velordnede sociale og følelsesmæssige forhold. T har været dømt flere gange for overtrædelse af færdselsloven, herunder spirituskørsel og for vold og falsk vidneforklaring.

Personlighedsmæssigt er T umoden med en tilbøjelighed til at være benægtende og afglidende med henblik på at stille sig selv i et bedre lys. Han synes indimellem at handle impulsivt og uden omtanke. Han har ingen erkendelse af egne vanskeligheder, af behovet for forandring, af behovet for at han selv skal gøre en indsats. Han er optimistisk, hvad angår fremtiden.

T tilhører den personkreds, som omtales i straffelovens § 69. Ifald han kendes skyldig, kan ikke anbefales foranstaltning i henhold til straffelovens § 68 som mere formålstjenlig end straf."

Der har været fremlagt udtalelse om udvisningsspørgsmålet af 12. april 2016 samt supplerende udtalelse af 6. april 2016 fra Udlændingestyrelsen. Af udtalelsen af 12. april 2016 fremgår blandt andet:

" ...
§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 16. august 2015.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T er født og opvokset i Danmark.
- T har efter sin skolegang, haft arbejde i sin fars restaurant. Pågældende har også arbejdet som p-vagt og chauffør.
- T har sin ægtefælle i Tyrkiet, sammen med deres datter på 6 år. Pågældende har ikke så meget med hende at gøre, han besøger dem ca. en gang om året.
- T vil få svært ved at integrere sig i Tyrkiet.
- T har ikke nogen tilknytning til Tyrkiet.
- T vil ikke kunne straffes for det samme forhold i Tyrkiet, såfremt han bliver straffet i Danmark.
- T vil kunne blive i dømt 24 måneder i den tyrkiske hær, fordi pågældende ikke mødte op da han blev indkaldt til hæren.

..."

Anklagemyndigheden har under sagen oplyst, at tiltalte skal anses for værende omfattet af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har fulgt folkeskolen til op i 8. klasse. Han blev gift i 2008, og han har to børn; en datter på 6 år og en søn, der er født i november 2014. Han har aldrig levet sammen med sin kone, og for 1½-2 år siden - mens hun var gravid med deres søn - droppede han hende helt. Indtil dette tidspunkt havde han bare besøgt hende, når han var i Tyrkiet. Sagen om skilsmisse afventer afslutning af denne sag. Med undtagelse

af hans kone er hele hans familie i Danmark. Når han bliver løsladt, vil han tage fat i sin mentor igen, så han kan få gang i uddannelsen som ambulancefører. Når hans bror har forklaret, at han var sammen med deres fætter i Tyrkiet, er det ikke hans rigtige fætter. De kalde mange for "fætter", f.eks. også en grandfætter og en "grand-grand-fætter".

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 16. juni 2015.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"KENDELSE:

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Ad forhold 1:

Det ligger fast, at tiltalte og forurettede F1 har været kærestes, og at deres forhold var turbulent, men at forholdet var ophørt den 16. juni 2015. Tiltalte boede på dette tidspunkt i Københavnsområdet, mens F1 boede på X-vej i Løsning hos sine forældre, F4 og F5, sine to søstre F3 og F2 samt sin søn. Tiltalte har forklaret, at han var bekendt med, at F1 boede hos sine forældre på X-vej, og at hendes søstre også boede i huset.

Tiltalte og vidnet A har forklaret, at de to i en uge frem til den 15. juni 2015 sammen var på ferie i Tyrkiet. De har samstemmende forklaret, at A, mens de var på ferie, bad tiltalte om oplysninger vedrørende en sag om tiltaltes onkel, som havde slået sin hustru ihjel. De har ligeledes samstemmende forklaret, at A bad tiltalte om at snakke med F1 og sige til hende, at forholdet mellem de to var slut, og at tiltalte besluttede at tage til Løsning for at tale med hende.

Efter bevisførelsen, og herunder tiltales egen forklaring, kan det lægges til grund, at tiltalte om morgenen den 16. juni 2015 kørte fra København over Fyn til Jylland, hvor han ankom til Løsning om formiddagen. Videre lægges det efter tiltaltes forklaring herom til grund, at han med sig i bilen havde en pistol med tilhørende ammunition.

Tiltalte har forklaret, at han den 16. juni 2015, da han ankom til Løsning, kørte forbi huset på X-vej og konstaterede, at F1s bil ikke var der, og at han derefter kørte hen til hendes arbejdsplads, hvor han så hendes bil. Han har forklaret, at han herefter ventede på, at hun skulle få fri fra arbejde, og at han herunder kørte ind på en parkeringsplads, hvor han blandt andet hørte musik og foretog søgninger på internettet.

Af efterforskningsrapport af 26. august 2015 fremgår blandt andet, at tiltalte den 16. juni 2015 i tidsrummet mellem kl. 11.14 og kl. 11.19 på sin mobiltelefon foretog søgninger på internettet på "blev drabt i hvidovre", "dræbt sit kæreste", "dræbt sit kæreste dom" og "dræbt sit kæreste straf".

Tiltalte har videre forklaret, at han, mens han kørte rundt i Løsning, så F1 komme kørende, og at han vendte om og kørte efter hende til adressen X-vej, hvor han så, at hun steg ud af bilen.

F1 har forklaret, at hun, da hun var ankommet til X-vej, så en hvid bil komme kørende, og at tiltalte sad i bilen.

Tiltalte har forklaret, at han bad hende stoppe, og at han sagde, at de skulle snakke sammen. F1 har hertil forklaret, at tiltalte råbte, at han bare ville tale med hende. Tiltalte har forklaret, at han på dette tidspunkt var lige bag hende, og at han kunne have nået hende med hånden, hvis han havde rakt ud efter hende.

Det ligger fast, at F1 herefter gik eller løb op ad flisestien til hoveddøren, og at hun gik ind i huset og låste døren. Det ligger også fast, at F4, F5, F3 og F2 var til stede i huset, da F1 kom hjem.

Af den kriminaltekniske erklæring af 30. juni 2015 med tilhørende fotos, sammenholdt med de forurettedes forklaringer, kan det lægges til grund, at gerningsstedet, X-vej i Løsning, er et parcelhus, hvortil der er adgang via en hoveddør i husets nordlige side. Huset er indrettet med en lille entre beliggende ca. midt i husets nordlige del. Fra entreens sydlige del er der via en dør adgang til en mellemgang. I mellemgangens østlige del er der en åbning ind til stuen. Fra mellemgangen er der via en dør adgang til køkkenet.

Af den kriminaltekniske erklæring af 9. juli 2015 fremgår blandt andet, at hoveddøren, som fører ind til entreen, er forsynet med en termorude af glas, som er påsat en film med "meleret" udseende, således at det ikke er muligt at se klart gennem ruden. Det fremgår videre, at det er muligt, når man står på den indvendige side i entreen ved almindeligt dagslys, at se bevægelse/omridset af en person, der befinder sig på havegangen ud for hoveddøren, og at det er muligt, hvis man står på den udvendige side på havegangen og kigger ind gennem ruden ved almindeligt dagslys, at se bevægelse/omridset af en person, der befinder sig i entreen, både hvis lyset i entreen er tændt, og hvis det er slukket. Af erklæringen fremgår videre, at hvis man står på den udvendige side på havegangen og kigger ind gennem ruden ved almindeligt dagslys, er det ikke muligt at se bevægelse eller omridset af en person, der befinder sig i mellemgangen. Det gælder både, hvis lyset i mellemgangen/entreen er tændt, og hvis det er slukket.

Om selve skudepisoden har tiltalte forklaret, at han, da F1 gik ind i huset og låste døren, blev rigtig irriteret og lænede sig med ryggen mod hoveddøren og sparkede ind på den. Han har forklaret, at han kunne høre, at hun råbte "ring til politiet", og at han blev mere irriteret og sparkede mere på døren. Det fremgår videre af hans forklaring, at han, mens han stod helt henne ved døren, hørte hendes far sige på tyrkisk "hvor er min pistol", og at han herefter hørte, at der inde i huset blev taget ladegreb. Tiltalte har forklaret, at han herefter gjorde den pistol, han havde taget med, skydeklar, og at han trådte et skridt tilbage og skød to advarselsskud ned mod dørhåndtaget og låsen. Han har herved forklaret, at han skød, for at F1s far skulle vide, at han også havde en pistol, og for at han kunne nå at løbe væk. Efter hans forklaring kunne han ikke se bevægelse bag døren, men han fornemmede, at F1s far var "rundt omkring", da han kunne høre, at der blev taget ladegreb. Han har videre forklaret, at han ikke hørte nogen piger råbe. Efter hans forklaring skulle han herefter til at løbe væk, men hans fod sad fast i risten foran døren, og han faldt ned på knæ, og han gik i panik, idet han følte, at F1s far var i nakken på ham, og at det nu var slut. Han har forklaret, at han prøvede at rejse sig op ved at støtte med højre hånd, og at han havde pistolen i venstre hånd, og at han så skød. Efter hans forklaring husker han ikke, om han løb eller gik, mens han skød, eller hvor mange skud han skød, eller om han skød pistolen tom, idet han bare tænkte på, at han skulle væk derfra. Han har forklaret, at han ikke så, hvor skuddene ramte, og at han, efter at han

havde skudt, nu hørte kvinder råbe, og at han løb over til sin bil, hoppede ind i den og kørte væk.

De forurettede har samstemmende forklaret, at F1, da hun kom ind i huset, råbte "ring til politiet, han er her", eller lignende. Vidnerne F4, F3, F2 og F5 har alle forklaret, at de godt vidste, at "han" var tiltalte.

Efter de forklaringer, der er afgivet af de forurettede F4, F3 og F2, lægger retten til grund, at F4, som havde opholdt sig i køkkenet, rejste sig og gik ud i mellemgangen og videre ud i entreen, helt hen til hoveddøren. Efter F3 og F2s forklaringer herom lægger retten videre til grund, at de gik eller løb med ham ud i entreen, hvor de stod placeret på hver sin side af ham. F3 har forklaret, at tiltalte sparkede på døren, så den var gået lidt ind, og hun kunne se lidt af hans skinneben og fod. F2 har forklaret, at hun kunne se, at der blev sparket på døren, og at døren gav sig. Efter de forklaringer, der er afgivet af F1 og F5, lægges det herudover til grund, at disse stod placeret ved døråbningen mellem entreen og mellemgangen, idet denne dør stod helt åben. F1 har forklaret, at hun fra døren mellem entreen og mellemgangen kunne se, at tiltalte stod udenfor, og F4 og F3 har forklaret, at de kunne se skyggen eller omridset af en person uden for døren. Retten finder ikke grundlag for at tilsidesætte disse forklaringer.

De forurettede har samstemmende forklaret, at der på dette tidspunkt blev råbt i huset, idet F1, F3 og F2 herved har forklaret, at der blev råbt og skreget på tyrkisk. Ved disse forklaringer, som der ikke er grundlag for at tilsidesætte, findes det bevist, at der på det tidspunkt, da tiltalte befandt sig uden for hoveddøren, var højlydt råben i entreen og mellemgangen.

Samtlige forurettede har videre forklaret, at F4, mens de var i entreen, ikke udtalte "hvor er min pistol" eller lignende.

På den anførte baggrund finder retten, at tiltaltes forklaring om, at han, da han stod uden for hoveddøren og affyrede de to skud mod låsen, ikke kunne se bevægelse bag hoveddøren, og om, at han på dette tidspunkt ikke hørte nogen råbe, må tilsidesættes. Ligeledes findes tiltaltes forklaring om, at han hørte F4 udtale "hvor er min pistol", at måtte tilsidesættes.

Efter bevisførelsen, og herunder tiltaltes egen forklaring, ligger det fast, at tiltalte, efter at have affyret de to skud mod låsen, affyrede yderligere et antal skud mod hoveddøren. Efter den kriminaltekniske erklæring af 9. juli 2015 lægger retten til grund, at han affyrede i alt 7 skud mod hoveddøren. Af den kriminaltekniske erklæring af 30. juni 2015 fremgår, at der var 2 skudhuller omkring hoveddørens lås og 5 gennemgående skudhuller i hoveddørens termorude.

F1 har forklaret, at der ikke gik flere sekunder fra de første 2 skud til de næste. F2 har forklaret, at skuddene kom lige efter hinanden. F5 har forklaret, at der gik ca. 1 sekund mellem de første 2 skud og de næste skud. Vidnet H har forklaret, at han hørte 2 ligesom tøvende skud og herefter 3-4 skud lige efter hinanden. Vidnet kriminalassistent Egon Poulsen har forklaret, at det er hans vurdering, at skuddene er affyret tilnærmelsesvis vinkelret på ruden og lige ud for skudhullerne, og at skuddene efter hans observationer på stedet er afgivet fra næsten samme standplads.

På denne baggrund finder retten, at tiltaltes forklaring om, at han efter de første to skud skulle til at løbe væk, men at hans fod sad fast, og at han faldt ned på knæ og prøvede at rejse sig, før han affyrede de sidste 5 skud, må tilsidesættes. Retten finder det således bevist, at tiltalte,

mens han stod foran hoveddøren, affyrede først de to skud mod dørens lås og umiddelbart derefter de 5 skud igennem glasruden, og at disse 5 skud er affyret tilnærmelsesvis vinkelret på ruden og lige ud for skudhullerne, alle fra næsten samme standplads. Efter oplysningerne herom i den kriminaltekniske erklæring af 30. juni 2015 lægger retten til grund, at skuddene igennem glasruden blev afgivet i en højde på mellem 1,37 og 1,51 meter over flisestenene, der er lagt rundt om huset.

Det ligger fast, at F3 og F2 blev ramt af skud fra tiltaltes pistol. Af personundersøgelse af 16. juni 2015 vedrørende F3 fremgår således, at hun blev ramt af mindst 3 skud, et mod højre overarm og bryst, og 2 mod højre underarm med indskud på ydersiden af højre arm og skudretning mod venstre. Læsionerne har efter personundersøgelsen ikke i sig selv indebåret livsfare. Af personundersøgelse af 16. juni 2015 vedrørende F2 fremgår, at det er vurderet, at hun blev ramt af et skud, som er gået igennem venstre side af bugen med indskudslæsion bagtil og skudkanal vandret fremad med udskudslæsion fortil i bugen. Læsionerne har efter personundersøgelsen ikke i sig selv indebåret livsfare.

Om farligheden af skudlæsioner lægger retten efter vidnet læge Lise Frosts forklaring til grund, at hoved, ansigt, hals, bryst og bug er særligt farlige områder at blive ramt i.

Det er ubestridt, at den pistol, politiet har undersøgt, er den pistol, tiltalte anvendte den pågældende dag. Af identifikationsundersøgelse af 8. juli 2015 fremgår blandt andet, at pistolen er en halvautomatisk pistol med en kaliber på 7,65 mm af fabrikant Walther model PPK. Af den kriminaltekniske erklæring af 14. juli 2015, sammenholdt med vidnet kriminalassistent Egon Poulsens forklaring, fremgår blandt andet, at pistolen kan optage 7 patroner i magasinet og 1 patron i kammeret, således at den kan oplades med i alt 8 patroner. At pistolen er halvautomatisk indebærer, at den selv lader, indtil der ikke er flere patroner i magasinet. Der skal således kun tages ladegreb første gang. Videre kan det efter samme erklæring og samme vidne-forklaring lægges til grund, at pistolens projektiler med en kaliber på 7,65 mm og med den målte hastighed var potentielt dræbende, også hvis der blev skudt gennem en termorude med påsat film som den omhandlede.

På denne baggrund finder retten det bevist, at tiltalte, da han befandt sig lige uden for hoveddøren og var vidende om, at der befandt sig flere personer umiddelbart inden for denne, mod den melerede termorude i hoveddøren og nogenlunde vinkelret på denne, i en højde over flisestenene af mellem 1,37 og 1,51 meter, fra samme standposition affyrede 5 skud, hvoraf 4 ramte F3 og F2 som angivet ovenfor.

Mod tiltaltes benægtelse, og navnlig under hensyn til, at tiltalte på det tidspunkt, da han så F1 uden for huset på X-vej, havde sin pistol hos sig og da kunne have anvendt den mod hende - hvilket han ikke gjorde - finder retten ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at han kom til Løsning i den faste hensigt at dræbe hende. Hverken F1s forklaring om, at tiltalte tidligere har truet hende, eller den omstændighed, at tiltalte den 16. juni 2015 kl. 11.14 til 11.17 søgte på internettet som ovenfor angivet, kan ændre herved.

5 nævninger og 3 juridiske dommere udtaler herefter:

Under hensyn til, at tiltaltes skudafgivelse gennem den melerede glasrude i hoveddøren skete på ganske kort afstand af de personer, som han vidste befandt sig inden for døren, til antallet af skud og den højde og vinkel, disse blev afgivet i, finder vi, at det må have stået tiltalte klart, at der var overvejende sandsynlighed for, at han ville ramme en eller flere af de

pågældende personer. Under hensyn til farligheden af det våben, han anvendte, finder vi det videre bevist, at han har indset og accepteret muligheden for, at han ved at skyde under de beskrevne omstændigheder og på den beskrevne måde kunne påføre de pågældende meget alvorlige skader.

Under de anførte omstændigheder finder vi det betænkeligt at statuere, at tiltalte har haft forsæt til at dræbe de forurettede, mens vi finder det bevist, at han er skyldig i forsøg på legemsangreb under særdeles skærpende omstændigheder som angivet i den subsidiære tiltale.

En nævning udtaler herefter:

Efter bevisførelsen finder jeg det betænkeligt at statuere, at tiltalte, da han skød gennem glastruden i hoveddøren, havde forsæt til at dræbe de forurettede eller til at begå legemsangreb mod dem, herunder legemsangreb som beskrevet i den subsidiære tiltale. Imidlertid finder jeg det bevist, at tiltalte ved at skyde som oven for beskrevet har overtrådt straffelovens § 252, stk. 1.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen frifindes tiltalte i forhold 1 for den principale tiltale, men findes skyldig i den subsidiære tiltale.

Ad forhold 2-6:

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i disse forhold. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i disse forhold.

Thi bestemmes:

I forhold 1 frifindes tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, men er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, jf. § 21, jf. § 247, stk. 1.

Tiltalte er skyldig i forhold 2, 3, 4, 5 og 6."

Sanktionsspørgsmålet

Straf

Straffen fastsættes efter straffelovens § 246, jf. § 245, stk. 1, jf. § 21, jf. § 247, stk. 1, § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og 3, færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 1, jf. § 53, stk. 1, og 117 a, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, og våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, og våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 5 og 6.

Der er afgivet 11 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 4 år og 1 stemme for at fastsætte straffen til fængsel i 4 år 6 måneder.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Alle voterende har ved straffastsættelsen på den ene side navnlig lagt vægt på farligheden af tiltaltes skudafgivelse i forhold 1, og på den anden side på, at der ikke er påført nogen af de forurettede alvorlige skader.

Udvisning

Samtlige voterende udtaler:

Tiltalte er født og opvokset i Danmark, hvor hans forældre og bror også har bopæl. Han har indtil anholdelsen i denne sag boet hos sine forældre i Københavnsområdet. Tiltalte har gennemført sin skolegang i Danmark og har haft forskelligt arbejde her. Tiltalte taler tyrkisk, og han er gift med en tyrkisk kvinde, der bor i Tyrkiet med deres to fællesbørn. Efter det oplyste ønsker tiltalte skilsmisse fra ægtefællen, og han har alene besøgt ægtefællen og børnene i forbindelse med, at han har været på ferie i Tyrkiet. Uanset, at tiltalte nu er fundet skyldig i alvorlig personfarlig kriminalitet, finder vi under henvisning til hans stærke tilknytning til Danmark, at der ikke er grundlag for at udvise ham efter udlændingelovens § 22, nr. 1, 2, 3, 6, og 8, da dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. herved udlændingelovens § 26, stk. 2. Tiltalte skal derfor udvises betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Førerretsfrakendelse

Samtlige voterende har stemt for, at tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 5 år fra den 11. juli 2020, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 og 10, jf. § 128.

Konfiskation

Samtlige voterende har stemt for at tage påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Erstatning

De juridiske dommere har i overensstemmelse med tiltaltes anerkendelse taget erstatningspåstandene vedrørende økonomisk tab efter erstatningsansvarslovens § 1 til følge. Efter indholdet af den fremlagte ansættelseskontrakt og udtalelsen af 4. april 2016 fra arbejdsgiveren er F2s påstand om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste også taget til følge.

Under hensyn til grovheden og farligheden af tiltaltes handling, og da det efter de lægelige oplysninger må lægges til grund, at F3 og F2 herved blev påført alvorlig utryghed og angst, tager de juridiske dommere påstandene om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, til følge for hver af disse forurettede med 10.000 kr.

Da oplysningerne til støtte for påstandene om godtgørelse for svie og smerte er ufuldstændige, er disse påstande ikke taget under påkendelse, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 4 år.

Tiltalte udvises betinget af Danmark med en prøvetid på 2 år efter hans løsladelse.

Tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 5 år fra den 11. juli 2020.

Hos tiltalte konfiskeres en pistol af mærket Walther PPK, kaliber 7,65, 2 patroner, en halskniv og en enhåndsbetjent foldekniv.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 31.425 kr. til F1 v/ advokat Ulrik Sjølin Pedersen, Vesterballevej 25, 2., 7000 Fredericia (j.nr. 02-02835). Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 24.100 kr. F2 v/ advokat Ulrik Sjølin Pedersen, Vesterballevej 25, 2., 7000 Fredericia (j.nr. 02-02835). Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 11.500 kr. til F3 v/ advokat Ulrik Sjølin Pedersen, Vesterballevej 25, 2., 7000 Fredericia (j.nr. 02-02835). Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 4.905 kr. til F4 v/ advokat Ulrik Sjølin Pedersen, Vesterballevej 25, 2., 7000 Fredericia (j.nr. 02-02835). Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 19.607,23 kr. til Topdanmark. Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.